

Lover du å fortelle sannheten? utfordrer butikkeieren Ammar Al-Juhni meg da jeg møter ham på gaten i bydelen Al-Zahra.

«Reiselederen» fra departementet blir merkbart irritert da jeg spør om Bab al- Amr. Jentene lyser av glede da Drugoj svarer ja.

Da gjerningsmannen kommer ned til pumpehuset, håper flere at hjelpen endelig har kommet frem.

Men lokalkjente rundt Tyrifjorden reagerer med forbauselse da Aftenposten forteller hvor politiaksjonen egentlig startet fra.

Han er nesten på gråten da han snakker om kvinner og barn i bydelen Bama Amr i Homs som ble funnet med strupen overskåret.

Han reagerer lignende da de sakkyndige senere ber om MR-undersøkelse av hjernen hans.

Da tåken kommer, regner de med at det blir en vanlig passering, etter regelen om «høyrekjøring».

En livbåt som er kommet i sjøen, knuses da en av de enorme skorsteinene treffer vannet. Da aktor Inga Bejer Engh leser opp tiltalen, stiger sakens kjerne frem.

Da bilder av politiets rekonstruksjon av bomben blir vist, stirrer man fjetret.

Og da alle er nevnt, i den avsluttende gjennomgangen av de drepte, reiser en mann seg brått.

En dag i 1994, da datteren er fire år, får Vivian Brattsti Sørensen beskjed om at leiligheten hun leier, skal selges.

Da det er mye folk ute.

Da tiltalte i politiuniform skyter, arbeider ungdommens hjerner raskt.

Han presser lillebroren inn i fjellveggen, ham selv ytterst, da han i politiuniformen kommer over dem.

Da Viljar åpner øynene, sitter lillebroren ved ham.

Det første Viljar sier da han reddes:

En gutt har ringt nødnummeret da tiltalte kommer.

De hørte sirener og hadde sett blålys på landsiden da de hører rasling i gresset.

John Arne nøler ikke da vi spør hvordan han har det:

Da han endelig svarer, etterfulgt av latter, er det vanskelig å si om han er unnskyldende eller faktisk stolt.

Da bussen forlater Torshov og nærmer seg Nydalen, ler hun høyt av historien om Brannkeeper Piotr Leciejewski som var den eneste av bergenslagets spillere som nektet å gi Lillestrøm et fair play-mål søndag kveld.

Da jeg kjøper et smørbrød og en kaffe, spør jeg om hun vil ha noe.

Hun bøyer seg, tørker opp, og skaper uro i den lille teatergruppen da hun reiser seg igjen.

Det blir intenst da hun ber «Johan» om å tilbringe natten med henne.

To unge menn kommer inn i baren da vi skal gå.

Og vi sitter i sminkerommet da han plutselig bøyer seg tett mot speilet.

Hun blir ikke overrasket da Aftenposten forteller henne at eldre drikker mer nå enn de gjorde for ti år siden.

Jeg ble bare kjent med folk fra Nord-Norge og Sørlandet, forklarer hun, og blir over seg av begeistring da Bendiksen forteller om sin brors private aksjon på arbeidsplassen sin i Skattedirektoratet:

Det blir en lang svømmetur, og de er nesten fremme ved land da en padler dukker opp. Klokken er langt over midnatt da Ronja går og legger seg.

Det er uklart om han skjønner helt hvor han er, selv da han føres inn på cellen.

Da Aksel Hennies rollekarakter avbryter voldtekten av samboeren sin, ser og høres han ut som en mann som bryter vannoverflaten etter å ha vært to minutter uten luft.

Da han snur seg, ser jeg uryddig skjegg og det røde i øynene hans.

Da han tar av seg luen, er den barberte issen han pleier å ha erstattet av hårfjoner som gror til alle kanter.

Da jeg pirker i all denne takknemligheten, blir han enda mer bestemt.

Da bonden kommer gående, forsvinner plutselig alle språkkunnskaper

Vi tjener nesten ingenting, sier hun da bonden ser en annen vei.

Klokken er 23 da Diallo Mamaro (42) kommer tilbake fra tomatåkeren.

Hun er selv på reise i utlandet da vi ringer, men rekker å si:

Da skipet ikke kommer – og han skjønner hva som er skjedd på Fornebu – får han tak i en bil, ifører seg full generalstabsuniform og setter kursen mot flyplassen.

Han er midt inne i en lengre utredning om forholdene i Ukraina, da jeg tygger på noe steinhardt.

Journalisten takker pent da han går tre kvarter senere.

Jagland virker oppgitt da gamle minner legges på bordet.

Likevel, da han reiser seg fra matbordet, klarer han ikke å holde seg.

Men stemningen i rommet skifter da sogneprest Geir Sakseid tar ordet.

Da hun åpner ytterdøren denne tirsdagsformiddagen i juni, er hun sommerbrun i ansiktet, kledd i en hvit dongerishorts og en mørk genser.

– Det er ikke dumt å orientere seg litt i andre kommuners praksis, særlig storbyenes – da disse som oftest er borti de nye og ulike produktene først, råder han.

Så da hun sendes bort i hui og hast, er Rita livredd for at adoptivforeldrene skal kaste henne på gaten med et nyfødt barn.

Klokken er syv om morgenen da det banker på døren i Hoeness' villa ved innsjøen Tegernsee.

General Noor Mohammed og Zarghuna er to av menneskene jeg møter da jeg tilbringer en uke i Faryab.

Da Harald Eia leser at Sigrid Bonde Tusvik mener han har flekker av sæd på brillene, må han flire.

KrF-lederen mener forslaget virker overflødig da de aller fleste ønsker å returnere til opprinnelseslandet frivillig, når de ikke lenger har beskyttelsesbehov.

Da Hao-chung ser ned på sin lapp, oppdager han det:

Alt Bjørn Svenungsen rekker da geværløpet blir vendt mot ham, er å snu seg.

I så måte står forskerne som vil gjenskape mammuten sterkere, da det fremdeles eksisterer elefanter som er store nok til å fungere som surrogater.

– Vet dere hvor jeg får kjøpt store fiskekasser? roper Arild Kristiansen til oss da vi er på vei inn i båthavna på Tofte etter en morgentur i Holger Svendbergs sjark.

Hun ler da hun forteller om en kollega som er mye mindre og lettere enn henne, men nesten umulig å bære.

Gitarriffene blir brutale da Kvelertak går på scenen i 22-tiden.

Artikkelen blir enda mer interessant da Horn i løpet av sekunder innser at han selv er hovedpersonen i den.

Knut Nyseth (70) ser bort fra sveiseflammen da han fester delene på en snøfreser.

Da han får høre at hun har møtt Atatürk, er det kongen som begynner å utspørre henne.

Da hun til slutt kommer seg til Buschir ved Den persiske gulf, er det 42 varmegrader.

Da hun får samlet tankene for å starte intervjuet, oppdager hun at hun sitter oppe i Gandhis seng og holder krampaktig fast i begge hans hender.

– Det er vanskelig å peke ut spesielle grupper av kvinner da alle i prinsippet kan rammes.

Han kan være vanskelig å få tak i, advarer TV 2s informasjonsavdeling da vi varsler interesse for Hjelmeset.

Hun går ut av bilen, og Are husker smilet hennes da hun ser på ham.

Da hun snur seg, er Anni borte.

Da han kommer tilbake, forteller han om bildene i hodet sitt.

Høstens film, Blue Jasmine, handler om en særdeles godt gift kvinne fra New York som flytter til San Francisco da den suksessrike mannen hennes havner i fengsel for alvorlig forretningsvindel.

Om du ringer mye vil situasjonen naturlig nok være en ganske annen, da det er samtaler som trekker mest strøm her.

Da vi passerer rådhuset i Vågå, synker 17-åringen ned i setet og skyver skjerfet opp i ansiktet.

Det lukter nystekte vafler fra kjøkkenet da vi er tilbake i huset.

Det er en tilnærmet smogfri høstdag i Beijing, og solen skinner da den 82 år gamle aktivisten går sin faste spasertur.

Etterpå, da nesten alle har forlatt kontoret der han snart skal plassere lekebilene, Disney-figurene og de amerikanske valgbannerne, spør jeg om han husker hva statssekretæren fra Høyre heter.

Da han dør, nekter foreldrene Benjamin å komme i begravelsen.

Det passer faktisk perfekt da han plutselig sier at nå må vi gå.

Han føler likevel fortsatt et behov for å renvaske seg, og da han oppdager at hjemstedets hjørnesteinsbedrift holder på å gå konkurs, ser han muligheten for å vende tilbake som bygdas redningsmann.

Da vi besøker ham på kontoret, henger skissene til sesong 2 av tv-serien «Mammon» på veggen.

Da vi kommer på besøk, har han nettopp vært i møte med NRK for å snakke om et av prosjektene han jobber med.

Da Deeyah kommer i tenårene, skyter karrieren fart.

Faren smeller igjen døren da moralpolitiet møter opp på Sogn.

Derfor er Deeyah totalt uforberedt da konvolutten blir åpnet.

Fem norske offiserer mister livet da et Hercules transportfly styrter i Kebnekaise-massivet i mars 2012.

– Da vi kommer dit, ringer vi på for å vekke han som bodde over banken.

Hun påpeker også at vietnamesisk mat egner seg godt til mange gjester, da den ofte tilberedes fersk og ikke trenger så lang forberedelsestid.

Bruun-Hanssen overtar i en tid da det blåser sterkt rundt et nytt lovforslag fra Forsvarsdepartementet.

Nå er det noen som har en skikkelig dårlig dag, sier Gabrielsen da han møter Aftenposten.

Jo, en gang smiler han, da han gir faren noen gaver etter seansen:

Men da far og sønn ankommer Spania noen timer senere, er relasjonen mellom dem forandret.

Jarena kommer rett fra verftet i Korea da skipet 23. november 1982 er på vei gjennom Sør-Kinahavet.

Og det er først da de ser at det er flere enn fire personer om bord.

Da han hører at noen av de andre om bord roper om et skip, tenker han:

Men da han står i den varme dusjen om bord, kjenner han likevel en knute i magen.

Det er stedet Aleksej (33) velger da han motvillig går med på å møte Aftenposten. Han tror han har skutt lykkefuglen da han blir en av de heldige som slipper igjennom nåløyet.

Da den første regningen fra Telenor kommer, lyder den på 50.000 kroner.

– Det ønsket vi ikke, da vi henvender oss til en ung kjøpegruppe.

Samtalen blir kort da Aftenposten ber om kommentar fra eierne av Nordic American Tankers om en kommentar:

Margaret Cho takker avmålt for rosen de gir henne, poserer på bilder og ler høflig da den ene kvinnen spør om hun kan få spandere en drink på henne.

– Prismessig lønner det seg å leie feriehus når skolen slutter, da prisene går en anelse opp fra midten av juli, sier Buan.

Mannen kaster også stein på gardisten da han ber ham slutte.

Krigsdollarene har fått boligprisene i de tryggere områdene av byen til å minne om Manhattans, og da jeg flytter til Kabul året etter, må jeg finne meg et rom i et kollektiv med hjelpearbeidere.

Doktor Khadija blir sint da hun hører om det, men hun er ikke overrasket.

Da jeg tar farvel med dem, kan jeg ikke lenger dra til Wardak.

Og da det lander ved Ålesund sykehus er ikke sene med å løpe ned på landingsplassen.

De klatrer inn bak i helikopteret og får sitte der da traktoren trekker det inn i hangaren.

«Jeg er nesten alltid trøtt på skolen da vi har undervisning på skolen.

Dessuten er vi ekstra utsatt like etter barbering, da huden kan ha små kutt og rifter.

Da patruljen kommer frem til leiligheten, har mannen forsvunnet med barnevognen.

Blant de mest spesielle er historien om da Bertelsen støter på Ove Kjell Hole i korridoren i august 2011.

Da slipper ikke så mye ut, men det er ikke så mye som kommer inn heller.

Da øynene våre har vent seg til mørket, ser vi et hode som stikker opp.

Likestillings- og diskrimineringsombud Sunniva Ørstavik aner ikke det da hun taler i mikrofonen:

Så da hun sendes bort i hui og hast, er Rita livredd for at adoptivforeldrene skal kaste henne på gaten med et nyfødt barn.

Om du ringer mye vil situasjonen naturlig nok være en ganske annen, da det er samtaler som trekker mest strøm her.

De trenger ikke foreldre eller andre voksne til å si hva de skal gjøre, for det er ofte da de faller av, sier Eid og legger til:

– Norske mødre burde bli fulgt bedre opp de første ukene, det er ofte da ammingen er vanskeligst.

Hun påpeker også at vietnamesisk mat egner seg godt til mange gjester, da den ofte tilberedes fersk og ikke trenger så lang forberedelsestid.

Begrepet «multikultur» har like godt forsvunnet ut av det politiske vokabularet, da det slett ikke lenger selger i møte med velgere.

Det er dagen da SVs rykende ferske leder Audun Lysbakken sparker begge beina under Solheim og kaster ham på dør.

Dagen da vi ikke lenger er i stand til å greie oss selv, og bo hjemme.

Dagen da vi er en belastning for våre pårørende.

Dagen da vi er modne for gamle hjemmet.

Kantina på skolen ble nedlagt, og da vi kan tilby hyggelige priser og sunn mat, kom de hit.

– Da jeg starter opp som komiker, fikk jeg tips om at publikum i Norge var veldig konservative.

Da denne vakten plutselig etterlyser brillene sine.

Av og til blir unge jenter, utsatt for voldtekt, myrdet av nære slektninger fordi «æren» til familien er krenket når datteren ikke lengre er jomfru, da det tolkes som at mennene i familien ikke har klart å kontrollere jentas seksualitet til hun blir giftet bort.

Da meldingen om drapet meldes over politiradioen, sitter Torgersen i en politibil.

Jula er en tid da kulturforskjellene blir ekstra tydelige.

«Vi vil presentere saken vår for UNCHR da en av de sentrale rettighetene er ytringsfrihet, men også individuelle rettigheter, først og fremst for privatlivet, som også er garantert av vår egen grunnlov.»

Da jakten på «enere», «geniene» og «vinnerne» og «ledere» er sterkere enn noen gang.

Vi lagde denne videoen, som en vekker, da det har vist seg å være et godt verktøy for å nå ut til folk, gjennom på sosiale medier, hvilket vi nå ser har fungert.

Lege Ronald Jones holder et foredrag for Lee Financial, en investeringsbank i Dallas, da Dagsavisen møter ham.

Han har gitt over 50 intervjuer denne måneden, og dagen da Dagsavisen møter ham, har han trippelbooket med et sveitsisk og et svensk TV-team.

2012 blir året da vi starter nedtrappingen.

Skoleballet er øyeblikket da alt skal kulminere.

Det er kvelden da gutter blir menn, eller i hvert fall noe som likner, med litt for store dresser og rause mengder voks i håret.

Så husker hun den dagen i 1975, da mamma og småsøsknene kommer hjem fra Egypt.

Da «utdannelsen» er over, flytter de firbeinte videre til blinde og svaksynte eiere.

Da de låser seg ut for siste gang, har de 2580000 kroner mer på kontoen.

Da visningen begynner, er det ikke mangel på folk.

Da Vigdis Hvaal (41), Kim Strømstad (33) og lille Julian (2) kommer på visning for annen gang, må de likevel konkurrere med en annen familie.

Hun er 17 år gammel da hun første gang møter blikket hans.

Da folket på innsida ser hvem som kommer, brettes smilene ut på alle kanter.

Nico er i atelieret sitt i gamle Myrens Mekaniske Verksted i Oslo da telefonen ringer.

Rødt og mørke farger, derimot, må ikke vaskes med vaskemiddel for hvitt tøy, da det vil ødelegge fargen, advarer Andersen.

Krepp og flanell, derimot, bør ikke strykes, da stoffet mister den egenskapen disse stoffene har.

Da Roy drar fra hytta denne siste dagen, stanser foreldrene til Silje ham.

Han mener «Macht» skiller seg ut fra andre spill, da ulike temaer utdypes og forteller oss mye om dette livet.

Han ler så han rister da han konstaterer at han tapte hver eneste kamp.

Ikke øm, ikke vond, men ganske stor og veldig tydelig da hun først kjenner den.

Men da Eline møter broren, merker hun at han er rusa.

DA DE DRAR hjem til Henrik, ringer telefonen hans i ett sett.

Da Eline og venninna litt seinere sitter med hver sin drink i sofaen, henter Henrik opp en blå pappeske fra under bordet.

Da hun drar dagen etter skal det gå et halvt år før hun snakker med broren igjen.

Jeg husker det da han forteller meg det.

Det hele starter lille julaften 2010, da presten får beskjed om at en kvinne har bedt om en samtale med ham personlig.

Men da hun kvelden før nyttår ber om enda en samtale, denne gangen etter klokka 22 på kvelden i Lambertseter kirke, sier han nei.

Da han litt omtumlet stusser på hvem hun er, svarer hun «Madeleine fra demonstrasjonen i går, dummen!».

Hun forsikrer at hun skal betale tilbake pengene få dager seinere, den 13. januar, da hun skal tilbake til Halden i et nytt ærend.

Mange av mine bøker starter med denne interessante tilstanden, da man er på terskelen til å bli voksen.

Otto Borchgrevink fra Blindern er 19 år gammel da han tas av tyskerne for å ha drevet våpeninstruksjon med Milorg.

Faren reiser i forveien for å ordne eiendommen, og så kommer dagen da de skal hjem.

Da han kommer frem til første bedrift som skal sjekkes, får han ikke låst opp.

Men vi lever i en tid da vi opplever meningstap.

For de av dere som bor i Europa er det best å støtte bevegelsen, da dette er med på styrke bevegelsen internt (i hjemlandet).

Først da hun står med bena på bakken, og snille, ukjente armer tuller henne inn i håndklær og tepper, kollapser hun.

Den fortjener absolutt hederlig omtale, da den byr på akkurat passe utveksling og er en fryd å operere.

Da er jo i så fall problemet løst», utfordrer Brynjulf (60) da dette kommer opp i Facebook-diskusjonen.

Den ene legen finner noe i Thomas' lomme idet han klipper opp uniformen da de forsøker å redde ham.

Men da bukken forsøker å komme seg inn vinduet til loftstua, får han klar beskjed.

Da vi møter Sebastian er Adriana i Jordan, håpet er at de kan dra ut på oppdrag sammen igjen.

– I USA og enkelte andre land er preparatet i salg i vanlige dagligvarebutikker, som et kosttillegg, da det regnes som et naturprodukt.

Men da Milorg-soldater tar seg inn i leiren 11. mai, finner de Fehlis død.

Sannheten om hestehandelen som inngås her, skal først bli kjent for offentligheten i 1969, da den svenske avisa Expressen avslører saken.

Hun har bare vært i USA i én uke da hun treffer sin kommende ektemann – en italiensk innvandrer.

Da Dagbladet er på besøk, har han hele Petters skipark hjemme i smøreboden.

Storebror Sebastian er fortsatt på skolen da de forlater hjemmet, han blir hentet av onkel Arne, før mormor trår til som trygg barnepasser.

Men jeg har dager da jeg tenker at jeg har for tynne bein eller:

Det er kanskje det jeg liker best å gjøre, og da jeg føler meg aller tryggest.

Til vanlig spiser jeg omtrent som resten av familien, og da jeg er den som står for mesteparten av maten hjemme til hverdags, har jeg også en stor mulighet til å påvirke hva vi spiser.

Det kommer et tidspunkt i enhver superkjendis' karriere da det er riktig å stå fram i mediene.

På de største autografsigneringene etter en konsert, der det står haugevis av blondiner og skal ha autograf på puppene, det er ikke nødvendigvis da jeg har det som best inni meg.

Og da han for litt siden var og så showet hennes, på invitasjon fra henne, var han veldig fornøyd.

Bruk heller ikke skuremiddel eller metallsvamper uansett hvilken type koketopp du har, da dette kan ripe både kokeplatene og selve komfyren.

Da storfamilien samles den kvelden, tar Ida ordet.

Da hun skal over til en ny type cellegift, venter enda sjøkk.

Monica nikker likevel bekreftende da hun på klokt mammavis straks forstår hvor viktig det er å ha et felles mål å strekke seg mot.

– Dette er en viktig del av informasjonen til pasientene da mange tror de etter behandling vil få et permanent resultat, sier Johansen.

Videre er det viktig at man skifter ut øyesminke jevnlig, da det kan være mange bakterier i for eksempel maskara.

Da Dagbladet møter Pedersen forteller hun at hendelsene fortsatt preger henne:

Situasjonen oppstår da en sovjetisk gruppe gjester den nordkoreanske siden, og en i gruppen, Vasily Matusak, plutselig tar beina fatt og sprinter over grensa til Sør-Korea.

Det er skamfullt å være uskyldig etter den alderen da uskyld er verdsatt.

Det er også viktig å smøre seg med en tilpasset fotkrem for å forebygge sprekker, da dette lett blir en innfallsport for bakterier og sopp.

Unngå neglelakk, da det kan forverre tilstanden og soppen kan spre seg fortere en normalt.

Den mest brannfarlige tiden på året er våren og forsommeren, da skogbunnen ennå er dekket av knusktørre og lettantennelige døde planterester fra forrige vekstsesong, slår rapporten fast.

14 år er gått da vi møter Cecilie Nygård (27) hjemme hos seg selv.

Du trenger ikke gi tips da serviceavgift som oftest er inkludert.

Langt færre tar for seg åra da man forlater studenttilværelsen – om det er der man har vært – og skal sette sjøbein som voksen.

Regissør Noah Baumbach tror siste halvdel av tjuetåra er den siste fasen da du ennå kan være alt på en gang.

For tjuetåra er også tida da ambisjoner helst skal innfris.

På en dårlig dag når alt skjærer seg og det koker under panseret, da du bare ønsker å vise verden hvor urettferdig behandlet du føler deg, står vennligheten sannsynligvis nederst på listen.

Men da jeg åpner døra ser jeg to klovner som romsterer utenfor.

Da hun ser klovnene utenfor døra den januardagen i 2012, velger Ellen Heidi å be dem komme inn på rommet.

– Det kan være uheldig for barnet å føle seg forlatt, da de egentlig vil bli sett.

Han har akkurat gått under dekk for å vaske seg da et smell går gjennom båten.

Anne – da hun fortsatt het Snildal til etternavn – og broren Olav poserer i sin fineste stas for fotografen.

Dagene før er de eneste da Thomas London forlater kontorstolen til fordel for setet i hjullasteren.

Men da det nærmer seg pause, fisker et par av elevene frem smarttelefonene sine.

Richard Juhlin er en opptatt herremann, men da han til slutt er på tråden, er det til gjengjeld som å snakke med en vandrende champagnefontene:

«Retten har besluttet ikke å utlevere personen, da de nødvendige betingelser for utlevering ikke foreligger», heter det i et brev fra retten i Dubai til norske myndigheter.

Det fnises høylytt da temaet fra «Ringenes Herre» brer seg rundt ildstedet.

Ingenting har egentlig begynt da Carl I. Hagen henter bilen og Eli kommer løpende og sier:

Så da Sunde spør om han skal være med ut også denne kvelden, sier Nielsen:

Da patruljen kommer til stedet er personen borte, men fornærmede ønsker å anmelde.

Personen skal til å transporteres «til tørk» i fyllarresten, da noen gode venner kommer til unnsetning og lover å ta hånd om personen.

Ting er stille da politiet kommer til stedet.

Knut Nyseth (70) ser bort fra sveiseflammen da han fester delene på en snøfreser. Hun påpeker også at vietnamesisk mat egner seg godt til mange gjester, da den ofte tilberedes fersk og ikke trenger så lang forberedelsestid.

Da vi kommer opp i annen etasje, vinkes det entusiastisk inne fra rommet der firmaets ledelse sitter samlet.

Og da han ser vår stumme forbauselse:

Da vi kommer ut på rampen til freewayen, glimter det til i øyekroken, og 80-åringen sparker gassen i bønn.

Da vi nærmer oss Bentlyen på parkeringsplassen, hører vi et nesten lydløst klikk, og kupélysene slås på.

– Prismessig lønner det seg å leie feriehus når skolen slutter, da prisene går en anelse opp fra midten av juli, sier Buan.

Han legger til at han i etterkant angrrer på denne avgjørelsen, da han tror det ville vært nyttig erfaring.

Jeg bestemmer meg for å gå ut igjen, men da jeg befinner meg ute i salen, så forsvinner fottrinnene.»

«Komplett leksikon, i utmerket stand gis bort, da behovet for det, ikke lenger er til stede, da kjerringa veit, og kan alt...»

Vi kommer ikke til å benytte lignende tiltak, da det ligger utenfor vår profesjonelle standard, sier markedsdirektøren i Gresvigs divisjon for sport.

– Det har selvfølgelig vært dager da jeg har tenkt:

Da de nærmer seg ulykkesstedet finner de fem omkomne, som bæres ut.

Da hovedviften kommer i gang igjen, blir luften og sikten bedre.

Da de skilles ad, triller tårene, lidelsen kjennes så ubarmhjertig som bare et tenåringssavn kan.

Da de voksne skal hente jentene på politistasjonen, får de ikke Ava med seg, slik de alltid har gjort når noen av de mindreårige er blitt pågrepet.

Mamma er nervøs da yngstedatteren drar.

Da hun tar bort jakken for å se, får hun øye på et stort hull i armen.

– Hvis disse barrierene systematisk er blitt revet ned, er det ikke da en fare for at også Danmark kan komme til å fostre noen som mener de har en legitim rett til å handle? Prisen bonden får for et slaktelam er den samme som da jeg startet opp, men kostnadene har økt.

11-åringen, Fromsa, er mer død enn levende da han ankommer Addis Abeba, 10 dager etter hyeneangrepet.

Da hun får høre at jeg leter etter den forsvunne vinter, får jeg vite at jeg skulle ha kommet for tre uker siden.

Det er viktig å være åpen, da det kan gi deg kunder, PR og samarbeidspartnere.

Flørlis kone, som hadde gått og lagt seg da voldtekten skal ha skjedd, har i tingretten gitt sin mann full støtte.

Flørlis kone, som hadde gått og lagt seg da voldtekten skal ha skjedd, har i tingretten gitt sin mann full støtte.

Da flyet lander på Gardermoen halvannen time senere er begge sidene av spyposen tettskrevne.

Da han kommer til Kjærlighetsstien, hører han et helikopter.

De bruker en stakk de finner, <IP> men da Eivind ser det <ENDCP>, tror han at stokken er gått inn <ADVPATT> i beinet <ENDCP>.

Vi snakker om våpenet da vi ser en av bilene fra beredskapstroppen som kjører nordover, forteller han.

– Da vi var midt fjords begynner jeg å kjenne fortvilelsen komme, skjønner hva som foregår der.

– Traff dere apene? spør Vigdis, da tre søvnige kanadiere kommer ut av skogen.

– Rett her borte fikk jeg en fisk som var på størrelse med en liten Volkswagen, sier Wayne og peker da båten er kommet et stykke ut.

Det er blitt helt mørkt da Vigdis tar på en hodelykt og fyrer opp stengrillen ved fiskehytta.

Da Helge Lund for første gang holder pressekonferanse torsdag morgen, har han ingen bekreftende informasjon å komme med om sine 13 savnede ansatte.

Det ser ut som Høyre, FrP og Venstre skjønner at det er rart, da de her forsvarer grunnlaget for at de ikke fremmer et slikt forslag.

Vi vil også legge til at slike kombinasjoner er vanlig innen idretten da denne er basert på frivillig arbeid, skriver Sæterøy i en e-post til VG.

Den stiger ytterligere da verdensstjernen kommer til syne, og det er nå hun går igjennom flyet og deler ut champagne og klemmer.

Men Steinhauser har mer å si da VG spør ham om beskyldningene som organiserte grupper blant de pårørende har rettet mot ham og mot eiere av skipet.

Da kanalen viser vi ham et bilde av en lettkledd dame, og spør om han kjenner det igjen svarer Martens:

Da kanalen forteller at verkstedet hans åpnet bilder i mappene «undertøys photoshoot» og noen av bildene i mappen «XXX privat» sier Lien:

Hun våkner da han setter seg over henne i sengen, forteller Nora til politiet senere.

Da partene møtes i lagmannsretten, har den sakkyndige endret mening:

Da Sofies foreldre møtes i tingretten, mener flere vitner at jenta er overgrepsutsatt, blant dem en spesialpsykolog som hadde hatt henne i terapi i over et år.

– Og når barna kommer og sier at «jeg vil ikke i bursdag til han eller henne», så er det kanskje nettopp da man skal gå.

Jeg mener vi kan gi et forsvarlig tilbud med bemanningen vi har, men jeg skulle ønsket flere hender, da ansatte har en travel hverdag.

Etterpå, da Stella går hjemover, kjenner hun seg helt hvit innvendig.

Da de går gjennom døren, slår lukten av fuktig yttertøy mot dem.

Da hun åpner øynene igjen, er det hun ser, hører og lukter litt, men avgjørende annerledes enn slik hun et øyeblikk husket det.

Da de har stått sånn en liten stund, snur Stella seg fort og ser på ham, men ansiktet hans er uklart, som om dette ikke hender nå, men har hendt før.

Da Tora har gått og Stella ligger i sengen, kommer faren stille inn på rommet hennes og setter seg på sengekanten.

Hun er på vei ut av blokkområdet da hun legger merke til Camilla som liksom tilfeldig krysser gaten 20 meter foran henne.

Hun skal til å reise seg da Camilla dumper ned ved siden av henne.

Stella ser fortsatt rolig på Rosa, og hun kjenner en dyp tilfredsstillelse da Rosas blikk til slutt viker unna.

Da ytterdøren smeller igjen bak henne, kjennes det som om hun har sviktet Gina.

Da hun svinger ned til Rottereiret, får hun gåsehud på armer og ben.

Etterpå, da de alle sammen går langs hovedveien for å lete etter et egnet sted for klassefesten, ønsker Stella at flere insekter skal lande på skulderen hennes.

Da de kommer inn under de høye trærne, går Stella bak Manne.

Da hun kommer inn på gangveiene foran blokkene, slår den tunge syrinduft over henne.

Da hun kommer nærmere begynner Anders å hyle, og hun ser at han holder på den ene armen sin som om han har vondt.

Men hun klarer det ikke, og da hun går barbert hjemover på den gressdekte stien er det mørkt, og hun har is mellom fingrene.

Etterpå, da Camilla har gått, står Stella opp og går inn i stuen.

Etterpå, da hun står i den kalde dusjen, går det plutselig opp for henne at hun liker å være Stella.

Da hun sitter på bussen hjem, lurer Stella plutselig på hvordan det må kjennes hvis Manne kysser henne på kroppen.

Manne smiler da hun har svart ja.

De andre som sitter i en klynge og prater, ser opp da Stella og Manne kommer mot dem.

Hun kan kjenne at han ser på henne, men akkurat da han bøyer seg frem for å kysse vortene hennes, trekker hun genseren fort ned igjen.

Etterpå, da festen er over og Stella ligger hjemme i sengen og det er sen natt, kan hun heller ikke sove.

Han nikker til dem da de går forbi.

Da Manne har gått, snur hun seg mot solen og støtter ryggen mot gravsteinen.

Inne i stuen vrir stillheten seg mot henne og blir bare forsterket da hun åpner verandadøren og blir møtt av lydene fra gressplenen flere etasjer nede.

Camilla ser opp da hun kommer.

Det knaker fornøyd i den røde telefonkiosk-kroppen da hun går inn.

Så slipper jeg å møte noen, tenker hun, også denne dagen da alt blir snudd på hodet.

Zorba topper ørene da Lunde kommer.

Hun svarer på vrinskene med dyp humring og tripper urolig, men besinner seg da Silje bremser henne på tøylen.

En underlig forvirring behersker henne da han begynner å snakke.

Olaf hopper ned fra gjerdet da Silje kommer ridende bort til dem.

Silje er alene hjemme da legen ringer.

Det er da han pusser nesene, at hun lister seg vekk fra døren, og ut.

Selv om hun vet hva som venter henne, kjenner hun det mest som hun går til grunne da døren lukker seg bak henne.

Selv ikke da Silje fester sjeklene, lar hun seg forstyrre, men fortsetter å spise av havrebøtten.

Det er da hun ikke klarer å stramme gjorden at det brister for henne.

Bjeffer henrykt og logrer med hele kroppen da hun piler inn i stuen.

Det er da hun løfter hodet og ser seg omkring, som om hun leter etter noen, at Silje kjenner en skjelving gjennom hele kroppen.

Om Silje kjenner det som hun svikter Zorba da hun går ut av stallen, viser hun det ikke.

Far blir med Silje da hun skal til legen etter den siste cellegiftkuren.

Marihøna var halvveis oppe da hun plutselig faller ned igjen.

Så er det de dagene da de er hjemme.

Da de endelig har kavet seg opp igjen, er det bare å rømme tilbake til de andre, flykte fra kreftene de ikke kan styre eller forsvare seg mot.

Han forstår at ryker dette siste festet, da mister han grepet, kommer han bort fra seg selv, da er han fortapt.

De kan ikke stoppe nå, ikke nå da vi nesten har nådd toppen.

Jeg ga meg selv et løfte den gangen - ved vinduet - da bestemors hender kom.

«Men jeg er glad jeg reiste, nå da jeg har fått treffe Dem igjen.»

Da Audun og Astrid kommer ned i stua dagen etter, lukter det rart og fremmed der. Han var i en alder da unge foler begynner å løpe sammen med andre ettåringer fra flokken, og mødrene deres er klare for et nytt føll.

«Det veit da jeg gjør,» svarte jeg.

Akkurat da hun har skrevet det, kjenner hun at noen napper henne i buksa, bakpå låret. Anna gir fra seg et stort hulk da Siri åpner døren.

Da pappa kommer og henter meg, er jeg ikke sur lenger.

Lufta er skarp og kald da jeg skynder meg ut skoleporten mot pappa og Putte.

– Det gjør ikke noe at du må reise bort i morgen, pappa, sier jeg da han har kommet seg på plass bak rattet.

Da jeg våkner er klokka halv to.

Jeg skal akkurat til å reise meg for å gå ut på kjøkkenet og spise, da det ringer på døra for annen gang den dagen.

Da jeg har pirket i meg noen biter, tørker jeg meg rundt munnen og blir sittende og sparke med beina.

Jeg trekker pusten dypt og skal til å skrike da Gundersen snur seg mot meg.

– Å, tante, sier jeg da Evensen har gått.

– En ting er sikkert, sier tante Frikk da vi har satt oss rundt kjøkkenbordet.

Da tante har røykt ferdig, reiser hun seg og sier:

Jeg holder på å falle da jeg reiser meg.

Arthur og jeg får fatt i henne akkurat da hun lander på gulvet.

Begge mennene har ryggen mot oss og er i ferd med å heve armene for å ta ned boksene som ikke er der lenger, da tante Frikk gir tegn til at vi skal reise oss.

Akkurat da vi er på vei inn mellom trærne hører vi noen rope.

Beina mine er av gummi da vi kravler oss ut av bilen.

Da han har fått bilen på rett kjørl, gir han gass og vi duver på myke fjærer bortover humpeveien, for så å komme ut på den jevne motorveien.

Hun skal til å si noe, da Gryhl åpner døra og kommer inn med en plastpose.

Da jeg våkner er det kaldt i koia.

Da vi er ferdig med klemmingen, går tante bort til bordet:

Da jeg tar et steg helt ut på kanten av kjellerhullet, glefser han etter beinet mitt.

– De som bor her sover sikkert, sier Arthur da vi står helt borte ved den slitte trappa.

– Jeg er så lettet og glad at jeg tror jeg besvimer! sier hun da hun omsider slipper Arthur.

Og da Jonatan sier at Jens skulle hatt juling, sier Erik at da må de gi ham juling også.

Da frøken sier at Elisabet må være stille, svarer hun at Elin snakker jo.

En dag i frikvarteret sitter Elisabet og venninnene hennes på rekkverket da hun går forbi.

Da frokosten er ferdig, står hun ikke opp en gang.

Og da hun er ferdig, begynner hun å gråte og klarer ikke å slutte.

Det rasler litt i løvet da de setter seg.

Da det er jentenes tur, bestemmer Elin seg plutselig.

Men da han går inn til Pompe, dukker ei jente som går i sjette opp, og stiller seg foran ham.

Da Erik har tatt på seg hjelmen, og stiller seg i køen for å få en gratistime, glaner to jenter på ham og begynner å fnise.

Da han har ridd flere runder, sier Kjell at det bare er de som har hockeyhjelm som får ri alene, ingen andre.

– Kom tilbake i morgen, sier Kjell da de er ferdige.

Da Kjell får vite at Erik er sammen med Elin, erter han dem ikke.
Men da Erik begynner å spille fotball igjen, blir det sjeldnere.
Da Erik kommer hjem etter at han har vært på fotballeir i flere dager, er ikke Elin glad for å se ham igjen i det hele tatt.
Så blid du er, da, sier han da de sitter i klasse.
Men da hun har gått et lite stykke, tar hun en annen vei.
– Neimen, har du fri i dag? spør Kjell da hun kommer inn.
Da Kjell skal drikke kaffe, setter Elin seg ved siden av ham.
Da Kerstin kommer tilbake, er hun helt andpusten.
Da de sitter i klasserommet, kikker de på hverandre, og de rødmer litt begge to.
Da de kommer fram, virker det som om hun har glemte at de ble enige om å være venninner.
Sommergården ligger stille i sollyset da de går av bussen.
Det blir helt stille da sjåføren stanser motoren.
Da det blir altfor kjedelig, blir hun og en gutt fra tredje enige om å være sammen, bare for å få være med i klubben.
Da de får bli med i klubben, er det bare ett møte igjen.
Da hun gjør det, blir han helt stille.
Da de går ut av bilen, er Elin engstelig.
Men han føler seg bedre da de bestemmer seg for å bli sammen igjen neste sommer.
Da bussen stopper ved første holdeplass i byen og Ivar går av, blir vinduet der Elin sitter, dekket av dogg.
Da hun myser med det ene øyet, kan hun se den røde årringen.
Da det er Elins tur, hvisker Anna «nå» til henne idet Elisabet peker på Erik.
Men han faller rett foran henne da han bremses.
Men da hun kommer tilbake på skolen igjen, er det ikke så enkelt.
Og da hun sier det, begynner noen av de andre jentene å fnise.
Da de klatrer ned, kikker ei dame ut gjennom et takvindu.
De stanser først da de er på den andre siden av broa.
Da det blir frikvarter går hun sin vei.
Erik vinker gjennom vinduet da toget langsomt begynner å bevege seg.
Da Anna spør henne om hun er lei seg fordi Erik har sluttet, blir hun sint.
Da hun blir alene, gråter hun igjen.
Men da våren kommer, snur alt.
– Sellerikremsuppe er også godt, sier mamma da Lena river opp døra.
– Hun driver utpressing, sier Lena da de skal stille opp i skolegården neste morgen.
Da de kikker ut, ser de hva som er i veien.
– Er dere på kino, eller, sier Thomas tilfreds da han oppdager jentene som står og glori på dem fra den andre siden av gjerdet.
– En trist dag da Arabella galopperer fra slottet på yndlingshesten sin... som heter Solstråle...
Men da Thomas vil legge en arm rundt henne, skyver hun ham vekk.
Da sommernatta senker seg over hagen, går guttene.
«For min del er alt i orden nå da vi har funnet Stews penger.
Da de var klar til å betale, gikk Dicey forlegent til side.
«Hvis du er bestemoren vår - jeg mener, du sa jo at du var det - jeg mener, du vet jo godt at du er det, men du har jo aldri sagt det - men nå da du har sagt det selv, hva skal jeg kalle deg da?»
– Føler du deg annerledes nå da du er ferdig med skolen?

De gjorde en god jobb, for bilen var nesten ikke til å kjenne igjen da de var ferdig og slang presenningen oppå.

- Det kommer dager da jentene vil ligge i grøftene og tigge om pikk.
- Kom, sier han da jeg er ferdig med historien min.

Jack lyser opp da han får se meg.

Da han reiser seg, får hun noe hjelpeløst i ansiktet.

- Nå tar vi en oppsummering, sier han da han kommer tilbake igjen.

Det begynner å murre en liten tvil allerede ti minutter etterpå, da Titten ringer hjem til Bastian, og mora hans sier at han ikke er kommet hjem.

Seinere, da vi trasker tilbake til biblioteket, greier vi nesten å overbevise hverandre om at han helt sikkert er der, i hvert fall.

Da det blir stengetid og han ennå ikke er kommet, begynner vi å bli litt smånervøse.

Da jeg kommer hjem, er muttern i syklubb.

Da vi svinger inn glassdørene til Sørvik Sparebank klokka ett, er vi like kloke.

«Nei,» sa bestefar, men han så ikke på Lee da han svarte, «men det skader ikke å være forberedt.»

Men jeg må også si at jeg er bundet til vennene mine her, og da saken din er god, og det er rettferdig å gi deg den hjelpen du trenger, vil jeg være saken din tro som de andre.

Det er antatt at politiet kanskje vil holde igjen liket for å forhindre begravelsen i å foregå i Soweto i helga, da man regner med at en stor folkemengde vil møte opp.

Så juble da vel, bueskyttere, her har dere fangen deres, grip ham nå og stå ikke og glo så skamfulle til jorden.

Så får vi straffe ham fordi han låste Dora inne, og jeg vet ingen annen råd enn å sende ham til sengs uten kveldsmat, og det har vi gjort så ofte før — om da ikke du kan finne på bedre — du som har slik fantasi!»

Men jeg får gå hjem — det er litt mindre vanskelig å være borte fra Thomas nå da Elisa er kommet hjem en tur, men lett er det ikke.

Myra Gillies hadde 36 tallerken dempere da hun giftet seg, og jeg vil ha minst Uke så mange.»

På den tiden da denne fortellingen begynner, var det nettopp kommet en slavehandler som het Haley til Shelby for å kreve penger for noen veksler, som han hadde lurt til seg.

Piken gråter da han drar av gårde med henne og Tom og noen andre stakkarer.

Søstrene i klosteret fortalte meg ofte om dommedag, da alle skal stå til regnskap.

- Du sovnet da jeg var her i går, og de forteller at du har sovet som en stein.

Hun har lagt seg da han kommer hjem.

- Det er rart, sier han da Hege tar en pause.

Så blir det litt lettere da hun får vite at han er opptatt av konfirmanter og gospelkor og alt som heter ungdomsarbeid.

Og hun er akkurat i ferd med å synes synd på henne da en stemme spør om hun ikke ville ha gjort akkurat det samme selv.

Og nå — da Norge er uten konge — nå står Erlend Filippusson der som kongemaker.

En slik dag da alle seil henger slake og ikke et strå beveger seg.

«Ha det,» sier frøken da de stanser hjemme hos Katrine.

«Line, stå opp,» sier mamma da de går forbi Lines rom.

«Ja,» sier Katrine fornøyd, hun er på vei til mamma da hun plutselig kommer på noe.

Katrine skal akkurat til å ta kaffekannen da pappa sier:

Mor døde da jeg var ni år, og jeg har ingen søsken.

Det hørtes dumt ut da han forklarte det, og det fins ingen garanti for at det skal virke, men jeg synes det er verdt et forsøk.

Tad kom for sent til treningen på mandag, og Talia ble merkelig lenge borte da hun var og kjøpte tacos til oss.

Da han kjører opp Vollabakken, får han øye på blålysene nede på Elgeseter bru.

Elin snapper etter pusten da et hode stikker fram mellom henne og Joachim.

Siri kommer seg opp på kne, krabber mot telefonrøret, løfter det og er klar til å legge på da hun svelger og hvisker.

– Genialt! utbryter Loffe da han oppdager kassevogna som er parkert på tvers midt i den trange rundkjøringa etter Bakke bru.

Mumlinga stiger til ei innestengt hyling da de begge detter på golvet.

– Du kjører! freser han da Joachim er på vei ut av førersetet på Asconaen.

Hun runder svingen og vurderer om hun skal ta lysløypetraseen da hun hører den hissige lyden av peden fra garasjen til Joachim.

Han banner høgt da han oppdager mopeden.

Han har fått sekken på ryggen da han oppdager lastebilen.

Det nærmer seg tid for en båttur da mobiltelefonen ringer.

Elin må beherske seg for ikke å le da Jørn kniper sammen nesa og buler med øynene bak ryggen på mannen.

Hun snur seg raskt da det knakker lett i dørkarmen og Gunnar Nøsen kommer inn.

Han skal til å skru av maskina da han får en idé.

Elin har akkurat slukket lyset da hun hører listende skritt utenfor hytteveggen.

– Hva skal vi... begynner hun, men tier da Jørn tar et godt tak i gardina, venter til skrittene stanser rett utafor vinduet, og river gardina til side.

Det er sikkert en flott plass å sette ut båter, tenker hun, da hun oppdager båten som ligger trekt opp på stranda.

Jørn og Joachim er på vei ut igjen da de hører bildur på nytt.

Jørn bråstanser da alarmen i bilen borte på vegen begynner å ule.

Men stanser da Leppa setter øynene i han mens han løsner plekteret fra gitarhalsen og slenger det inn i peisen.

Da bussen skyter fart på flatene i Begnadalen, er de slake svingene som gode dønninger, og Elin begynner å lengte mot byen.

Hun skal til å rope på Jørn da det klikker igjen.

Jørn ser forbauset på Elin som sitter henslengt på en stol midt i rommet da de kommer tilbake.

Jørn nikker og skal til å åpne den ene skapdøra da Elin bryter ut.

Da de åpner døra og løper langs verandaen mot trappa, blir de doble garasjedørene åpna innenfra, og Nikkersen kommer ut i bakgården.

Jørn åpner porten og puster lettet da han ser at det er en blå drosje.

Taxisjåføren spretter ut da han ser Elin hinke mens hun lener seg inntil Jørn.

Mellomleveringen sjekker HJ opp da han likevel skal samme veg.

Tron Helgesen ser seg overrasket omkring i bussen, og skjønner tydeligvis ikke så mye da han får øye på datteren sin.

Hun vinker han bakover da bussen begynner å kjøre igjen.

Han hyler, men klapper raskt igjen da HJ trekker fram pistolen og vifter med stålet under nesa hans.

– Hva få... begynner tjukken med skyggelua, men klapper igjen da HJ snur pistolen igjen.

Tron og Jørn sitte bøynd over kjøkkenbordet da Elin kommer hjem.

Elin kommer inn i stua med en bunke bibliotekbøker som skal leveres da Tron kommer bannende inn i gangen.

Han blir temmelig overrasket da han kommer til låst dør.

– Tenker du ser fram til den dagen da du slipper å bære matvarene opp alle bakkene, Joachim.

Han er ikke mer enn halvveis oppe i trappa da døra bak han blir sparket opp med et brak.

Han er nesten oppe ved loftsvinduet da han hører forfølgerne sprengte døra i rommet under seg.

Jeg kommer på det akkurat da jeg går ut av biblioteket.

Akkurat da Egil bestemmer seg for å legge hesten i angrep på siste bortre langside, går også hesten bak ut et spor.

Han vil ikke være synlig da han tror at det kan skremme kidnapperen bort.

– Bare at regjeringen er parat til å revidere sitt forslag nå da vi vet om dumpingene i gruvene.

Eller jeg kunne lære noe utenat fra ei bok - som den delen fra Trollmannen fra Oz da sykklonen kommer.

Og så dukker det plutselig opp dager da alt skjer på en gang.

Men da - idet de akkurat er ferdige til å begynne, da hun som ligger der er naken og vet at hun ikke kan komme seg vekk, da står det plutselig et menneske der på plassen.

Pappa smiler litt da han hører hva Undeline sier.

Og da Undeline endelig er i seng, er det ei lykkelig jente som sovner med en halvvt Petra i et badehåndkle i armkroken.

De står slik og glemmer nesten Holmsen, da kirkeklokkene med ett begynner å slå.

Han skal akkurat til å si at de ikke kan, da han ser bort på smilet til mammaen til Ruth, og så sier han ja likevel - uten å ha tenkt det.

Ruth og mammaen hennes er kommet fram alt da Undeline, pappa og Holmsen kommer.

Ruth blir litt glad da hun ser Undeline og Holmsen, for hun kjenner ingen av de andre menneskene.

Hun skulle ønske at hun slapp de kalde dagene i Norge da hun føler seg innestengt, og da hun må kle på seg så mye at hun blir helt stiv.

Da han tar på seg arbeidshansken for å hente katten, støkker det litt i alle nede på bakken, for han mister den ene hansken, og det ser litt skummelt ut.

Han blir så forfjanset da katten hopper ned på hodet hans og over ryggen hans, og han kjenner klørne gjennom buksebeina, at han slipper taket med den ene handa.

De skal til å gå til bilen, da den fillete journalisten fra avisa dukker opp.

De andre er ute akkurat nå, så Petter blir veldig glad da han ser foreldrene sine, og rett bak dem ser han alle fire fra bildene i avisa.

«Hallo!» roper hun da hun ser jentene, og når de får øye på Miriam, løper de bort til henne og gir henne en klem, begge to.

Den neste brua de skal over, heter Kråkerøybrua, men akkurat da de skal til å kjøre over, får de rødt lys, og pappa må stoppe bilen.

«Å, det var skjønt,» sukker Miriam da de endelig er ute i fri luft igjen.

Pappa har alt svømt langt ut, da han kjenner at armen treffer noe i vannet.

Like fullt dukker det opp en fase da du begynner å spørre hvem du er og hvor du kom fra.

Nå da jeg ikke snakker med deg i mørket, får jeg kanskje tak i den.»

«Hør her, Kerry, nå da Donald har rømt, har jeg ikke noe valg.

Nå da opphisselsen er over, slår sjimpanseene seg ned og steller hverandre.

Da han endelig klarer det, virker han temmelig utrygg, og ikke lenge etter begynner han å gli ned.

Da vi kommer nærmere, kjenner også jeg igjen Fifi med to medlemmer av familien sin.

Da Gremlin nærmer seg, brummer hun som hilsen og setter seg så i skyggen.
Da Flossi våkner etter en lur, får hun øye på en frukt med hardt skall som ligger på bakken.
Han steller seg omhyggelig og gjesper da han begynner å bli søvnig.
Men da jeg kommer ut av buskaset, viser det seg at det ikke stemmer.
Det var en jente som døde da hun var ung, og de sier at hun var en helgen.
Man kommer til et punkt i livet da man gjør alt som står i ens makt for å bevare det fine - så klarer man ikke å leve med resultatet.
Han elsker å reise, og han elsker øyeblikket noen dager etter ankomst da sjelen tar kroppen igjen.
Men da han kommer ut i resepsjonen igjen, er hun borte.
Hun går foran ham og stopper ikke da bartenderen roper.
Og han jubler nesten da han ser Augustin ved bardisken.
Det finnes dager da plassen utenfor er stappfull av pasienter.
Han sier han skal til Fluenes gate, men sjåføren kjenner den ikke, heller ikke da han får vite at det er byens smaleste.
Og natten var inne i de timene da alt er som et grovkornet fotografi.
Jeg står akkurat og skreller kålrabi til kålrabistappe da telefonen ringer.
Da jeg tar av røret, er det ingen som svarer, men jeg har likevel følelsen av at det er noen der.
Da jeg kommer inn igjen, har hun fremdeles T-skjorten på seg.
Som en av landets fremste kirurger er jeg sikker på at De vil vite å verdsette en slik legemiddel mer enn jeg, da jeg aldri har fått sjansen til å finne ut hva annet jeg kunne bruke den til.
«Nei, det tror jeg ikke,» sa Asa, «men han er i den alderen da han trenger deg mer enn han trenger meg.»
Nå skjenker jeg et breddfullt glass og skal til å skjenke i et til henne da hun vifter avvergende med hånden.
Hun går rett inn på hybelen min for å skifte da hun kommer opp igjen.
Da hun av hensyn til sine nærmeste ønsker å være anonym, er flere navn forandret.
Da han våkner, ligger han i en pøl.
Først da han møter veggen, legger han massen fra seg.
Da hun ingenting sier, sier han:
Da hun løfter ham ned, er han ikke mett.
Da den siste fryktelige bølgen er over, kjenner han at noe rører seg i skrittet.
De som skulle stått der da jeg var ti, da jeg var tretten, da jeg var gymnasiast og nesten ihjelslått?
Jeg er i den uendelige timen da angsten meisles til stein.
Da han våkner kjenner han at han blir dratt nedover, dratt av gårde i voldsom fart.
Hvis da ikke teorien min stemmer...
Et helt spesielt øyeblikk da noe fundamentalt skjer, et vendepunkt, en erkjennelse, et ørlite sekund blant millioner.
«Den du og jeg sang for lenge siden, da det var så mye fluer:
Da klokka blir ni er salatskiven full av nylaget, fargerik salat.
Det tenker hun på da de løfter glassene og skåler.
Steinar, mannen til Anne-Lise, sitter og leser Aftenpostens aftennummer da hun kommer hjem.
Da de ikke har noe mer å si hverandre, legger de på.
Lars Sæterbakken sitter allerede på kafeen da hun kommer inn.

Hun er på vei ut, da det banker på døren.

Hun rister av seg armen min, da jeg vil støtte henne opp trappen.

Med underlivet bart setter hun seg på benken hans, sitter og dingler med beina da telefonen ringer.

Hun kjenner seg svimmel da hun kommer ut på gata igjen.

De sorte krøllene ser ikke noe særlig ryddigere ut da Caro slipper ham, og hun er litt bekymret:

Bare ørene dens beveger seg da de går forbi, og Jens grøsser litt.

Da de er ferdige med å le, går de på oppdagelsesferd i leiligheten.

«Nei og nei, Asbjørn, så deilig å se deg igjen!» sier Amanda da hun får øye på dem.

«Hvorfor det?» sier Jens, men da ingen svarer, spør han ikke flere ganger.

Caro er i dårlig humør da hun og Didrik går opp trappen til Drivhuset den kvelden.

Da hun kommer tilbake til stuen, gråter Niels Peter ordentlig.

Da Caro, Amanda og Didrik kommer inn fra en tur i parken, sitter han på kjøkkenet og spiser restene av gårdsdagens middag, og han har åpnet alle vinduene i leiligheten.

Han grøsser da han går forbi henne på vei tilbake til rommet sitt.

«Du må bare ta kontakt hvis du har behov for hjelp,» sier Mette da hun endelig går mot utgangsdøren.

En morgen ligger det en forretningskonvolutt i postkassen da Caro ser i den.

Niels Peter får høre om Mettes besøk da han kommer fra jobben om ettermiddagen.

Da hun rekker bort til vinduet og kan se ut, er de første politifolkene allerede på vei inn gjennom porten.

Han bøyer seg over henne og kysser henne i munnviken da han skal gå, og han gjør det på en helt selvfølgelig måte.

Og da Jens har forklart det, nesten uten å snuble i ordene, sier Amanda:

Da fyrverkeriet begynner for alvor noen minutter før tolv, løfter Jens Didrik opp på skuldrene for at han skal se bedre, og Caro stiller seg ved siden av dem ved det åpne vinduet.

Det skjedde i virkeligheten som ser kunstig ut på film, dørene gikk opp og menneskene kom ut og samlet seg til et kor og sang med store, åpne munn og blanke øyne, grep, da det siste ordet tonet ut, hverandres skjelvende hender.

Da jeg låser opp ytterdøren, står hun med katten i armene.

Alarmen vekket meg ofte i en drøm, og nå da jeg ikke lenger arbeider, er drømmene det viktigste jeg har.

Hun unnskylder seg, blir menneskelig, og da hun til slutt er min mor, blir vi fremmede for hverandre igjen.

Da jeg hører bilen, flytter jeg meg to skritt til høyre.

Da hun kommer ut, står hun noen sekunder og ser opp mot vinduet.

Da middagsfatet har gått runden rundt bordet, er det bare to kjøttkaker til min farmor.

– Jeg håper da vi treffes flere ganger.

Det forekommer tilfelle da en liten sak som ikke virker som noe som helst til å begynne med, plutselig kan bli stor og betydningsfull.

– Men det finnes øyeblikk da selv en tapper mann overgir seg med det samme mot som han kjemper med.

Kan du tenke deg noe bedre enn de øyeblikkene før du skal sove, da du vet at du skal sove og ikke er ganske våken lenger, særlig hvis du er veldig trett.

Da de har passert hverandre, snur de hodet, hun mot venstre, han mot høyre, og ser mot den røde hytten, mens de fortsetter hver sin vei.

Hun går og smiler i solen og vinden, og da blikket hennes streifer tårnet tar han et skritt tilbake og lar kikkerten synke, og Marion tenker uten overgang at hun ikke har grått siden farmor døde, ikke fordi hun var så glad i henne, det var hun riktignok på en måte, men man kunne ikke kalle det hun hadde følt for sorg, det var ikke derfor, men det hadde vært så vakkert: det stille lette regnet, de bøyde alvorlige ansiktene, den spinkle, nesten mumlende sangen.

Maria ber Marion hente et nytt stearinlys, og da hun snur ryggen til, søker Maria og finner Kraffts blikk.

Han svarer ikke på Kraffts høfligheter, ser bare fort opp på ham og nikker, men da både Maria og Marion vil følge ham ut, roper han Maria tilbake, og Marion og Krafft står alene i den kjølige natten.

Da Maria hører ham komme, setter hun pøsen opp i utslagsvasken og skrur på vannet. Siden, da hun er gått og han står i døråpningen og ser inn i den nesten mørke hytten, forsøker han å forestille seg henne naken, men da får hun morens mer erfarne, litt vulgære ansiktstrekk.

Likevel vil ikke tanken slippe ham, og da han sitter alene ved bordet for å skrive ferdig brevet, er det ikke Marion, men Maria som distraherer ham.

Da det banker, later Krafft av en eller annen grunn som om han sover.

Men da hun står utenfor hytten igjen, føler hun seg ensom og mismodig og på sett og vis sviktet og vil plutselig aller helst gå inn til ham og gråte, og hun er ikke lenger i stand til å bry seg om at faren kanskje ser henne, kanskje fordi hun innerst inne likevel ikke tror det.

Han har sett Helen gråte i en kjellernedgang, og selv da han kjenner hytten igjen, nekter drømmens virkelighet å vike for stedets.

Han er urolig, går frem og tilbake mellom sengen og vinduet, og da det banker på døren tror han det er fyrvokteren og blir redd, men det er Marion.

Han vil gå inn og fortelle henne det, men da han sier navnet hennes og spør om hun sover, svarer hun ikke.

Da Maria kommer inn i stuen, er Mardon stått opp;

han tar seg sammen, og da hun spør om det er noe spesielt han trenger, påstår han at nei, hvis det er søndag, kan han klare seg til i morgen.

Da Maia åpner den grå tegneboka, finner hun et bilde av en båt som dekker hele to sider. Barnet føler seg som en tyv av verste sort da hun tar et stykke av camembert-osten på toppen av kjøleskapet.

«Er du den nye faren min?» spør barnet forvirret elektrikerens da han kommer for å fikse noe i leiligheten.

Luften er tung og lummer i stuen, barna er mette da de går hjem.

Hun vinker da den kjører.

Da mennene kommer tilbake fra turen med røde høstkinn, serverer hun sjokoladecake pyntet med mandarinbåter.

Han vrir litt på seg da hun trekker glidelåsen ned, forsiktig, så det ikke kommer noe hår i klemme.

Hun sender ham et smil da hun tar lokket av.

Da de er kommet gjennom hele bunken, gir han dem en godteripose.

Da hun er ferdig, legger hun seg ved siden av faren.

Da hun kommer tilbake til ukebladet, klarer hun ikke å konsentrere seg om å skrive.

Da intervjuet kommer, ringer han og takker henne, svært formelt.

Da hun reiser hjem, ser hun på faren.

Hun har akkurat stått opp fra badekaret, da han rekker henne et papirark.

Bena hennes er skjelvende og vasne da hun går opp midtgangen.
Da hun løfter opp dynen, sover han allerede tungt.
Han blir rasende da han hører at hun har leid lokalene.
Han glemmer helt å være negativ, da han ser hvor flott det blir.
Da de kommer hjem igjen, lar han bilmotoren gå.
Da han snur bilen og kjører, går hun inn for å pakke.
Hun tar håndkleet rundt hoftene og nikker kort da hun går.
Han er i godt humør, da han sitter på med bilen tilbake igjen.
Da han blar i boken han leser i, skvetter dråpen og glir nesten ned på den blåstripete liggestolen.
Like etter midnatt, da hun er på vei ut av døren, kommer det en ung lyshåret kvinne bort til henne.
Hun har bodd alene en måned da han kommer på besøk.
Da han kommer inn i henne og så å si flår henne opp, blir hun likevel litt opphisset.
Da hun setter seg, er det ingen stol der.
Munnen er full av karamell da butikkdamen river opp døren.
Han svarer ikke nei, da hun spør om hun kan få bo hos ham.
Hun prøver å forstå hva han har skrevet, men begynner bare å tenke på noe helt annet, og blir forskrekket da hun hører at han snakker med alminnelig stemme igjen.
Det knaser i grusen da bilen stanser.
Da moren kjører hjem, er det helt mørkt.
Det ligger post til henne på sengen da hun kommer opp på rommet igjen etter almannamøtet.
Han liker det slett ikke da de skriver om en stor rottejakt, hvor alle deltok, i et foreldrebrev.
Da hun kommer tilbake, har moren bestemt seg.
Da hun står på rommet og holder på å pakke klærne sine ned i plastposen, hører hun at klokken ringer.
– Det kan komme den dagen da han er glad for at han eier Backtorpet, sa hun.
– De må ha litt av en mann som kjøper en så fin bil til Dem, sier mannen i garasjen da han får se meg.
Den minste forstår det da hun ser meg kjøre nedover Snøbakken.
Marie og Anne våkner da motoren stanser.
Klokken er over fem da møtet vårt endelig er slutt.
Og i det øyeblikk da han begynner å bli svak, slår jeg til.
Jeg venter på øyeblikket da pusten hans tiltar og følges av det kvalte klynket som han skal trekke ut i et rallende stønn.
Da jeg vender hodet mot vinduet, ser jeg de opplyste skyskraperne som avtegner seg mot nattemørket.
Da jeg slår øynene opp, ser jeg henne smile strålende rett over meg.
Da jeg kommer ut av flyet, slår det en uutholdelig lukt imot meg som får meg til å rygge bakover.
– Du gjør det storartet, sier jeg til Ted da Mercedesene kjører av gårde.
For et syn! utbryter Ted da han får se meg.
Da jeg går ut av bilen, sier jeg til meg selv at jeg fantaserer.
Da Ted diskret viser tegn til å ville bryte opp, øyeblikkelig oppfattet av vertskapet vårt, må jeg anstrenge meg for å komme ut av sløvheten.
Men da han dukker inn i meg, finner han tilbake til kilden for sin styrke og sitt raseri.
Da jeg får se Ted et godt stykke unna, blir jeg halvveis beroliget.

Da jeg ser dørklinken, vet jeg at A. ikke er der lenger.

I dette øyeblikk av det ukjente, da den ene kan utslette den andre eller ofre seg selv, velger vi offeret.

Jeg tenker bare på ikke å skrike da han faller over meg med fordoblet villskap.

Da jeg er tilbake i bungalowen, pakker jeg koffertene.

Da jeg setter meg inn i drosjen, virker han lettet.

Og nå da han må se at han har regnet feil, og at alle de dumme var klokere enn han, nå ror han, selvfølgelig - det vet jeg uten å ha hørt noe om det.

Nå da hun har fått pålegg i gasjen, kan hun underholde meg, sier hun.

Selv i det øyeblikket da vi opplever en ting, forfalsker vi den - snitter den til, klipper en hæl og skjærer en tå for å få det til å stemme med våre ønsketanker om oss selv og andre.

Men nå da jeg nærmer meg den, nå da jeg er kommet frem til den, nå merker jeg at jeg rygger tilbake.

Han er glad han ikke ser snurten av Simon noe sted, og håper feiden er slutt nå da Simon har fått en slags hevn for det han er sint for.

Men det er stunder da jeg ikke er så sikker på det.

Nettopp da jeg snur meg for å rope til deg trenger han seg inn i deg.

Han lever for den dagen da faren kommer og henter ham.

Men da han kommer inn i korridoren, hører han salmesangen fra klasserommene, og det er nesten skummelt, i alle fall er det svært trist, nesten enda tristere enn ønskekonserten når de over hundre får en hilsen på veien.

Da Herman kommer hjem, hører han at moren mister to tallerkener i gulvet, og det er utenom det vanlige.

Men da hun har slukket lyset og lukket døren, står han opp, går bort til vinduet og kikker ut under rullgardinen.

Da moren vekker ham, har han fremdeles kastanjen i hånden.

Da han kommer til seg selv igjen, ligger han på madrassen og har en våt klut over pannen og en flaske coca cola innen rekkevidde.

Men da han hører stemmer, er han ganske sikker på at han har kommet til seg selv, han skal bare hjem først.

I det hele tatt er de så rare at Herman nesten er lettet da han må legge seg.

Herman trekker på seg genseren og da han får hodet gjennom, står alle rundt ham.

Da han kommer til Bondebakken, krysser en svart katt over brosteinene rett foran ham og blir borte i et gjerde.

Da han kommer fram, peker hun i gresset med råken.

Da de kommer ned på gaten, er Herman like ved å gå rett under en stige.

Men da tredje par er på oppløpssiden, og Herman håper at en av dem skal falle, hører han to skøyter som bråbremses bak ham.

Da de kommer hjem, må de åpne alle vinduene der også.

«Jonas har tatt lommekniven min igjen!» skriker Daniel da han kommer hjem fra skolen.

«For et hardt arbeid, ikke sant, store gutt?» peser pappa da han løfter opp Jonas for tjuende gang så han kan pepre en flaske gjennom hullet.

Da de klatrer opp, Frederik med flaska og Jonas med veska rundt halsen, er de ekte fjellklatrere.

«Du store min!» sier mamma da hun får se buksa til Jonas.

«Nei, skatten min,» sier mamma da Jonas smyger seg etter henne ut i vaskerommet med lykta i hånden.

«Dessuten fins det slett ingen spøkelses,» men han blir likevel glad da Daniel tenner lyset igjen.

«Var det fint?» spør mamma da de tar av seg skoene i gangen.

«Æsj, se, mamma, for et møkkavær,» sier Jonas da de sitter og har det hyggelig ved frokostbordet.

«Jeg må være ute litt til,» sier Jonas da mamma henter han fra barnehagen dagen etter.

«Hvordan gikk det?» spør Jonas da bestefar Wedekind åpner døra.

I dag også regner det da mamma henter han i barnehagen.

Å gå bakover?» spør Jonas da bestefar Wedekind kommer med kanna til han.

Og da mamma fortsatt bare stirrer på han, legger han fingeren på leppene og hvisker.

Da Daniel har gått inn, henter Jonas vannkanna igjen og fyller den på nytt.

«Gjerdevask!» roper Jonas og brummer høyt da han løper til porten.

Bestefar Wedekind blir glad da Jonas ringer på.

Da Jonas er ferdig, gir bestefar Wedekind han enda en hostepastill fordi Jonas gjorde jobben for han.

«Jeg håper du ikke plager den gamle mannen,» sier mamma da hun tar tørre sokker på Jonas.

Da Jonas har spist alle sjokoladebitene, trykker han lukene på plass igjen.

«Frederik?» sier Jonas da han leker søppelbil med Frederik på barneværelset.

Da Anika er ferdig, er hele kjøkkenet fullt av salat, og på komfyren koker en kjele med suppe.

«Likte du det ikke?» spør mamma da hun har sikret seg en fin sitteplass på T-banen.

Jonas skal akkurat til å legge seg da pappa kommer farende inn på badet.

I hvert fall skjente ikke pappa, tenker Jonas da han ligger i senga og ser lyset fra gangen gjennom dørsprekken.

«Bestefar Wedekind?» sier Jonas da han leker på gangveien etter at han har vært i barnehagen.

Da Jonas går inn, må selvfølgelig Anika dukke opp igjen med et samme.

«Jeg støvsuger,» begynner han akkurat å synge igjen, da døra blir revet opp og pappa kommer farende inn på kjøkkenet.

Han ser sint ut, og da han får øye på de sorterte støvhaugene, blir ansiktet hans enda sintere.

«Dumt,» sier han da Jonas er ferdig.

«Jada!» sier Jonas da han sammen med mamma ser gjennom gamle moteblader med barnekostymer.

«Hva skal det bety?» spør Daniel da Jonas freser og trekker han i buksa med skarpe klør. Da døra blir åpnet, er Jonas for lengst borte under en stor gran.

«Daniel?» sier Jonas da Daniel kommer fra skolen.

«Ja, da er den min!» sier Jonas sint da de nesten har gått rundt hele blokken, og ingen skrivemaskin har dukket opp.

Men da han vil spørre mer, har fru Wedekind lukket døra.

«Bestefar Wedekind er syk,» sier Jonas da Anika åpner døra hjemme.

«Jeg sa jo til deg at...!» sier fru Wedekind ergerlig da hun åpner døra og Jonas står der på nytt.

Jeg hjalp henne litt da hun flyttet inn, men hun holder seg for seg selv.

– Jeg jaget henne ut herfra da hun var liten, og jeg kan jage henne ut herfra i dag om nødvendig.

Vil du føle behov for å trekke deg ut av det nå da vi ikke lenger er i samme båt?»

Jeg har lovet meg selv at ingen mann skal få lov til å rote til livet mitt igjen, nå da jeg endelig har fått det slik jeg vil ha det.

Nå da du er blitt en fri kvinne, er det jeg som bør være bekymret.

Det blir ikke lettere da hun nevner at hun har arvet smykket, som er verd en formue.

Men da hun igjen ser på en er ungpiken borte, og hun snakker så lavt at man må lene seg frem over bordet for å oppfatte hva hun sier.

«Men hvor finner vi deg?» spurte Dietrich, «vi vil ikke miste deg av syne, nå da vi endelig har funnet deg.»

Siden det vil bli problematisk nå, da Mr. Edwards ikke er en ekte slektning av deg, har jeg foreslått for ham å kjøpe ut din interesse.

«Nå da alt er ordnet, vil jeg gjerne snakke med deg om noe annet.»

«Ikke om kvelden, og særlig ikke den siste kvelden til sjøs da mannskapene drikker seg fulle og blir uregjerlige!

«Nå da jeg har funnet deg, vil jeg aldri gi slipp på deg.»

Du er også gjenfødselen og den siste dagens ville styrke da du blir målt og holder mål, — likevel, fordi det er noe udrekelig i deg.

«Nå da jeg har vært så frekk å bryte isen, håper jeg jeg får se litt til Dem.

DA fru van hopper våknet dagen etter bridgeselskapet, hadde hun vondt i halsen og 39 i temperatur.

Da jeg ikke får se Dem igjen, kan jeg like godt først som sist si Dem at jeg som politisjef har anledning til å treffe visse forholdsregler, hvis De noen gang viser Dem i Kerrith eller omliggende distrikter.

«Det er rart du er så urolig nå da alt er over?»

– Den tid kommer alltid, Linnet, da en mor må ta farvel med sin datter.

Naturligvis forstår jeg hvor bitter sorgen må ha vært da datteren hennes døde, og enkelte mennesker må finne noen å skylde på når sorgen legger seg som en tung bær på skuldrene deres.

Humøret mitt steg noen grader da vi kom inn i den store stasjonshallen, og jeg tror han kjente seg litt tryggere, han også.

Men Matilda, som Alvar aldri hadde fått treffe, var antagelig i den alderen da man kritikkløst forelsker seg i et vakkert utseende.

Hun ler da vannet siger gjennom klærne og når kroppen hennes.

Pappa blir hard og stram da han hører hva hun har gjort.

Da hun våkner, er mamma og pappa hos henne.

Miriam klamrer seg til ham da han skal inn i toget, men pappa vrir seg løs fra hendene hennes og forsvinner inn i vognen.

Da de går fra kafeen, går de hand i hand.

Da hun våkner neste morgen, skinner sola gjennom de lyse gardinene.

Hun ler da vannet siger gjennom klærne og når kroppen hennes.

Pappa blir hard og stram da han hører hva hun har gjort.

Da hun våkner, er mamma og pappa hos henne.

Miriam klamrer seg til ham da han skal inn i toget, men pappa vrir seg løs fra hendene hennes og forsvinner inn i vognen.

Da de går fra kafeen, går de hand i hand.

Da hun våkner neste morgen, skinner sola gjennom de lyse gardinene.

Da de sitter inne og spiser risengrynsgrot med kanel og sukker på og regnet trommer mot vinduet, spør Miriam.

Men grepet rundt handleposen er like hardt da hun går videre.

Miriam passer på at ingen ser henne da hun går.

Da mannen har fått det han skal ha, er det bare noen få kroner igjen.
Da det blir mørkt, setter hun seg under en busk.
Da Sofie plukker den opp, er det ene øret falt av.
Da hun befris fra skjerfet, står hun alene midt på gulvet.
Da hun åpner øynene, er lyset på.
Da klappsalvene bølger mot henne, har hun fått tilbake synet.
Da hun tar i det, løser det seg ikke opp og blir borte foran øynene hennes.
Frida hører velkjente lyder fra kjøkkenet da hun lukker seg inn i leiligheten.
Det lukter nystekte vafler da hun kommer inn i leiligheten igjen.
Hvis man ikke gjorde noe særlig lekser forrige uke for eksempel, er mandag dagen da man kan begynne på et nytt og bedre liv.
Det er dagen da hun skal se på morens menn.
Da de henger i ringene, sier Frida til Kristian at hun må skrive av matematikken.
Da de nærmer seg hovedinngangen, hører de hundeglam og Martin sier at de har hund der.
Da han kommer opp igjen, spør han om hun fryser litt.
Frida finner det da hun kommer hjem fra den frykteligste skoledagen i hele sitt liv.
Karl holder på med et tappert forsøk på å reparere vinduspuserne da hun kommer, men til slutt gir han opp og skrur dem bare av.
Da hun åpner øynene igjen, er han rett foran henne.
Da hun våkner igjen, er det fordi noen går i entredøren.
Jeg lukker døra forsiktig, vet ikke hva jeg skal gjøre, vimser omkring, står midt i stua, da han låser seg inn.
Det er sent da han reiser seg for å gå.
– Hva er det du driver med? spør fru Andersen da hun kommer for å hente brød til butikken.
Da Johnny kommer hjem, er snekkerne nesten ferdige med å bryte opp gulvet.
– Pavarotti er verdens beste sanger, forklarer han, og han smiler da han sier det også.
– Det skal bli herlig når kontoret mitt blir ferdig så jeg kan arbeide hjemme, sier mamma da hun og Johnny og tante Hilda spiser middag.
– Vi to kan prate senere, sier hun da han følger henne bortover gata.
Da han tar den opp, piler ei bitte lita mus over gulvet.
Da Johnny pirker borti den, får de et glimt av de blanke øynene før den piler videre for å finne et hull.
Mamma følger Johnny opp på rommet da han skal legge seg.
– Hold opp! roper hun da Johnny klapper henne.
Johnny spreller som en grisunge da hun skyver ham bort til springen for å vaske ham.
Da Johnny skal gå ut, durer det noe fryktelig i gangen, lampen i taket skjelver og støvet fyker så han ikke kan være der.
Det er ikke sånn fin jenteskrift, ser han da han holder dem i hånden.
– Jo, de er fra faren din, sier hun da hun står foran vinduet med dem.
Da han slutter å gråte, forteller hun om faren hans.
Det kommer røk ut da hun åpner døra.
– Har du bakt? sier hun overrasket da tante Hilda kommer med kaken til kaffen.
– Du vil vel ikke ha kaffe, sier hun smilende til Johnny da hun er tilbake.
Han er sur da han kommer tilbake og sier nesten ikke noe mer.
Porten knirker da Johnny åpner den.
Kaninene gjemmer seg i en mørk krok da Johnny kikker inn.

Da han kommer hjem, tar Johnny med kulepenn og papir på rommet sitt, for han vil skrive et brev.

Johnny kjenner tårer i øynene og nesa da han bretter brevet ennå en gang, og han kan ikke svare.

Einar og Johnny kniser da de kommer ut.

– Det er jo deres egen hage, hvisker Johnny litt senere da de klatrer over gjerdet.

Verken Johnny eller Einar sier noe på en lang stund da de kommer ut.

Da Johnny og mamma sitter sammen etterpå, sier de nesten ikke noe.

Johnny vil ikke slippe mamma da han ligger i senga.

Brevet ligger i vinduskarmen ennå da Johnny våkner.

– Gir du deg? spør Oskar da han kommer ut etter saken.

Johnny bruker pinnen til spaserstokk da han kommer lenger ned.

Johnny slipper pinnen og går forttere da han merker at noen kommer løpende bak ham.

– Jeg skal si det går unna, ler Oskar da de kommer etter flere bord.

I de fleste saker kommer det alltid et tidspunkt da alt er gjentakelse.

Det finnes alltid en fase i enhver etterforskning da alt virker kjent.

«Det kommer til et punkt,» sa han langsomt, «da du stopper å handle, da du overlater resten til meg.

Da Jørgen ligger i senga, blir han kjempetørst igjen.

Da de går forbi kiosken, får Jørgen så lyst på sjokolade.

Da de kommer til enden av korridoren, vil Jørgen gjerne gå tilbake og åpne alle dørene en gang til.

Da de blanke dørene lukker seg, banker hjertet til Jørgen så kraftig at det kjennes ut som han har et helt lokomotiv inne i kroppen.

Da hun skal til å spørre igjen, gir han henne fotografiet.

Da hun var framme ved sommerhuset, ble hun stående og vente.

Da veien og broen var ferdig, var han ferdig selv.

Nå da jeg endelig har fått meg fast jobb?

Da jeg endelig har klart å bygge opp det hjemmet dere hele tiden har forlangt av meg, for at jeg kunne få ham tilbake.

Men vi opererer stille, og slår til om natten, den tiden av døgnet da fienden sover og vaskemaskinene overdøver våre hemmelige sabotasjer.

Ja, ja, jeg vet at du ble operert tretten ganger i ørene da du var liten, men dette er ingen operasjon.

Nina insisterer på at vi må kjøre sakte, men allerede da vi kjører ut fra parkeringsplassen foran hotellet, skjønner jeg at det blir vanskelig å holde tilbake de to hundre hestene når vi ruller ut på den lange, flate strekningen mellom Alcudia og Puerto de Pollensa.

Da hun kommer tilbake, har hun kjøpt med seg noen esker spanske kaker og en flaske hjemmelaget likør.

Likevel, det er noe kjent med henne, og det er nysgjerrighet som gjør at jeg blir med da jeg treffer henne tilfeldig på stranden.

Da jeg kommer frem, går jeg inn på jernbanerestauranten og drikker meg full.

«Det er som når man sparer en sjelden god flaske vin og lurert på når det kommer en anledning da man får lyst til å åpne den, og når den kommer, bare vet man det og oppdager at det var derfor man gjemte på den.

Nå da hun vet at jeg er en Romanov, vil stemningen bli ladet når vi er i samme rom.

«Hva vil skje med tsaren og hans familie hvis de ikke blir reddet nå da bolsjevikene har grepet makten?»

Da jeg reiser meg for å gå av, blir jeg stående litt og se på henne.

– Jeg var fem år da mor og far bygget det, og jeg har ingen erindringer fra årene før vi flyttet hit.

Hun ønsker på sin side ingen separasjon da hun håper de kan arbeide seg frem til en løsning, slik at ekteskapet kan fortsette.

Det vil komme en dag da det som skjer nå har fått en annen farge.

Jeg ville ikke høre mer, hadde nådd stadiet da det ikke gjør noe om man tier.

Da vi går opp i tomheten selv.

Nå da Betty er borte, kan det virke som hun føler seg tryggere.

Nå da farens ansikt henger på en spiker i en skuff uten å komme til syne.

Det er store, lukkede dager da ingenting skjer.

Da hun viser ham huset er det slik han har ventet seg det.

Hun står på tunet da han forsvinner ned bakken.

Det er en lukket dag da folk spiser og venter og blir til raske smett mellom ordene.

Han hører rop og da han kommer nærmere, ser han moren, Irene og to menn ved porten.

Det er fordi han fremdeles ofte har netter da han klatrer i huset i søvne.

De ser opp og smiler da han kommer ut.

Hun så at teppene og fellene dirret da Siv nøs igjen.

Det ville være en skam om De forsvant der ute nå da De er så nær ved å lykkes i forretningslivet.»

«Hva synes De om Australia nå da De har sett bushen, Mr. Gray?

«Jeg har ikke så mye imot å dø nå da du er her.»

Du vet at det kommer en dag da jeg drar min vei.»

«Vet du om Mark vil bli nå da avlingen er i hus?»

Så hun har ingen illusjoner da de må inngå et midlertidig ekteskap, men det blir verre enn hun trodde!

– Nå da du har fått Baldwin unna og fått utløp for dine frustrasjoner, miss Warner, spottende la han trykk på navnet hennes, - kanskje vi kan komme fram til en slags enighet?

Nå da du vet at alt her inne enten tilhører Jake Archer eller tante Sally, følger du vel etter meg for å være sikker på at jeg ikke stjeler noe.

Jeg fant fløyten din på kjøkkenet da jeg kom hjem, så jeg sender den.

Ingen i det hele tatt, hvis da ikke alt jeg har foretatt meg de siste elleve månedene har vært et signal.

Nå da alt var så bra.

Da den var blitt nærmere en meter i diameter, ble den for stor til at de klarte å rikke den.

Det har vært stunder da jeg ønsket jeg var sju år igjen, og det har vært stunder da jeg ønsket jeg var tjuesju.

«En dag, det kommer én dag, Varg, da alle hemmeligheter liksom bare må fram.

Da han endelig får tak i den, holder han den nede hele tiden.

Da jeg har kjørt i meg disse hvetebollene og tre kopper kaffe, er det blåst av meg.

Klokken er vel seks da jeg kommer ned i Slottsgaten.

Akkurat da jeg er ferdig med å stå sånn og vingle, ser jeg at Klara kommer nedover.

Hun blir rød da hun begynner å snakke om det, enda det er ikke noe merkelig.

Da jeg kommer ned i Paradiset, ligger Elsa og Hugo på divanen med et ullteppe over seg.

Hun fryser da jeg tar henne inn i armen, så stryker hun meg over håret.

Han ler rått da han hører at jeg er blitt tatt ved nesen.

Solen skinner inn til meg da jeg våkner klokken fem om morgenen.

Hun protesterer også da jeg går av i Sandefjord.
Hugo blir nokså våken da han får se alle disse lappene.
Da han kommer inn igjen, spør jeg om jeg kan få kjøpe mat, jeg har ikke spist frokost.
Da han kommer ut igjen, sier han tvert at jeg kan gå.
Da jeg kommer utenfor, står Svartemarja der, og de lemper inn den gamle lassisen.
Da jeg kommer ut, står han rett nedenfor med to damer, ganske unge og meget pene, men litt spjåkete i klærne.
Da vi kommer ned i kjelleren, er døren brutt opp og rommet tomt.
Klokken er åtte om morgenen, da jeg råker rett på en fiskekutter fra Altona, den heter Diamant.
Det regner like meget da jeg drar innover, og det er jeg glad for.
Da jeg driver og vasker i kahytten, kommer to politimenn ombord.
Jeg blir ekstra godt mottatt da de får se mitt vakre følge, de legger duk på bordet i kahytten og setter i gang grammofonen.
Hun reiser seg da jeg kommer, og hilser litt redd på meg på tysk og rekker fram en slank, nydelig hånd.
Vi har ikke kart som rekker lenger, men da vi ikke ser hverken lanterner eller bluss, fortsetter vi mot Kosterlandet.
Da vi kommer til byen, er Maria Potoky reist til Varsjava.
Jeg synes ikke noe særlig om det da det er ferdig, føler meg ikke trygg, og denne sladderer — — —
Jeg har tenkt å spise middag i Drammen, da jeg har parkert bilen utenfor hotellet, har jeg ikke lyst på mat eller hotell eller noen ting.
Det er alt mørkt da jeg kommer fram.
Da jeg snur meg til den andre køyen, ser jeg at den store alt sover.
Jenny er rolig og blek, da vi skal gå, begynner hun å tute.
Da min tur kommer, går det kvikt, som å trekke ut en tann, og det føles verre.
Da hun går, føler jeg meg alene, og jeg har bare et umulig ønske, at jeg kunne ha henne her i cellen i ti minutter.
Han i nabocellen hvisker at noen av dem er forbasket fine i figuren, og da de går ut, står vi i gluggene og kikker på dem.
Da jeg er ferdig og har satt meg, får jeg se at Elsa sitter på første benk og stirrer på Hugo, lenger nede sitter Jenny.
Jeg er rød i øynene da betjenten lukker opp celledøren.
Han på nr. 4 går foran meg bort plattformen og ned trappen da vi skal i luftegården neste formiddag, han går etter nr. 5 og denne igjen etter nr. 6.
Da jeg har gått vel en halv time fram og tilbake mellom murene og kikket over mot fengselsmuren og de vakre trærne, er jeg forsynt og brenner etter å komme opp og lese lappen.
Da jeg omsider er blitt varm med ham, gir jeg ham av og til en saftig glose, og da ler han og sier ja, du 57 — ja, du 57.
Vokteren hilser da han lukker opp den store porten for meg.
Da jeg går opp gjennom lunden, møter jeg Lilly, vakker og fullmoden.
Da hun retter seg, står jeg der.
Han er hyggelig da jeg kommer, byr meg sigar og ber meg sitte ned.
Kontrakten løper enda et år, men de er mer enn glad da jeg tilbyr dem en sum for å avslutte den.
Da jeg har tømt dem og lagt sakene på disken, kjenner han meg utenpå hele kroppen, og en betjent kommer og følger meg inn i den lange gangen i fengslet.

Jeg hører en svak banking over meg, og da jeg har ligget litt og hørt på dem, kan jeg følge med i samtalen.

Jeg er sovnet " da et kvinnfolk begynner å hyle ute i gården, jeg ser i vinduet.

Jeg har en forbannet følelse om morgenen da jeg våkner og ser hvor jeg er og kjenner fengselslukten.

Da jeg har fått det klart for meg, blir jeg rolig.

De stirrer hardt på meg da jeg rusler ned trappen til første dekk, men da jeg har gått denne turen noen ganger bryr de seg ikke med det, og de skravler videre.

Da jeg er kommet halvveis til Krakken, tror jeg at jeg ikke greier det lenger, jeg hviler på ryggen, men det er ingen hvile.

En tørr, grei kar, og han blir ikke engang forbauset da jeg sier at jeg kan bli med ham ned til Slagen.

Han setter meg i land på stranden et stykke nedenfor Åsgårdstrand og ofrer ikke mange ordene på affæren, er bare litt humoristisk i ansiktet da han vinker til meg.

Stranden ligger i skyggen og jeg fryser da jeg tar av meg klærne og vrir det meste vannet av dem.

Da jeg kommer ut på veien for å gå inn i skogen på andre siden, møter jeg en gammeldags bondetrille.

Da vi har kjørt et stykke, spør jeg om her ikke skulle finnes et sted, hvor vi kunne få kjøpt en dram.

Vi drikker den i kaffen og de er ikke i dårligere humør da flasken er tom.

Da skredderen har lånt den tredje flasken, er vi duskamerater alle fire, og han med plikten er så lei for det at han gråter innimellom.

Jeg stjeler meg ned gaten og stikker inn mellom to hus da rutebilen lyser opp.

Alle klapper begeistret da de fire løfter innretningen med dramatikerens oppi og bærer ham forsiktig opp den steile skråningen.

– Skal jeg være ærlig eller høflig? spør legen, og da Ibsen bare trekker på skuldrene fortsetter han:

Ibsen sitter i alle fall med et nytt, skummende glass foran seg da to mennesker kommer ut av et annet lite siderom og passerer forbi.

Og da hun begynner å be om unnskyldning for at de har opptatt hans tid så lenge, og ber datteren komme, skynder Ibsen seg å si:

– Sist vi gikk her kalte De meg en heks! sier hun plutselig da det igjen blir ørensyld. Høflig som alltid kikker Sigurd opp fra avisen da han registrerer farens reaksjon på brevkortet.

Og han opptrer like profesjonelt upåvirket som alltid, selv nå da Ibsen hever stemmen: Så ser de opp og blir like påfallende blide som tause da de ser Emilie komme.

Ibsen ser absolutt betenkt ut da legen vender tilbake.

Da dr. Habermann har studert glassrøret tilstrekkelig lenge og notert et eller annet ned på et stykke papir, henter han et lite glassbeger, nærmest et slags måleglass.

Helene retter seg forskrekket opp da Emilie uforstyrrelig sier, med fullstendig normal stemme:

Han skriver overhodet ingenting disse siste dagene, disse vakre, heftige septemberdagene da bevisstheten om høst og forfall er nærværende overalt, ikke et brev, ikke et notat.

Det er ikke fritt for at Emilie sukker litt da hun fortsetter:

Det er ikke særlig varmt i værelset, hun skutter seg litt, og da hun vender seg mot Ibsen, slår rødmenn ut oppover halsen, men ansiktet er blekt.

Det er merkbart hvordan han gjenvinner litt av fatningen nå da selve den innbydende, hvite kroppen er litt lenger unna, nå da han ikke risikerer direkte berøring.

Hun lyder i alle fall virkelig sint, opprørt, da han svarer:

– Jeg sa det ikke var noe vakkert sagn! sier han avvergende da Emilie ser forskrekket på ham.

Da de kommer til Sterzing, bestemmer fru Bardach seg plutselig og uventet for å ta toget alene opp igjen.

Han lysner opp da jeg kommer gående, så har han altså glemt de skremmende utbruddene mine for litt siden, han er et geni til å glemme.

«Hee hee hee,» sier han bare da jeg sier at han kan sprengte seg med et sånt hjerte.

Det er denne gutten jeg bør snakke med, da trenger jeg ikke å være redd for svarene, for den dagen da vi kanskje blir uvenner.

Da jeg ikke sier mer, mumler han ettertenksomt, som en naturlig følge av de fine bildene han hadde i hodet mens han lot som han hørte på meg:

Fem av gutta spiller basse da han kommer inn i luftebåsen.

Venter på det endelige, selvstendige hoppet, da alt står og faller med meg og mine ferdigheter.

Dette kan det dessverre ikke bli noe av da jeg må utføre arkeologiske undersøkelser i Sør-Varanger.

Da jeg våkner, trekker jeg vindusgardinene til side.

Da vi er framme i Bestemors hus, berømmer jeg ham:

Da han kommer tilbake, sier han:

Da jeg våkner, har det lenge vært liv ute på torget.

Dagen etter finner jeg to aviser på kjøkkenbordet og en kjele med grønnsaksuppe på komfyren da jeg står opp ved titiden.

Da jeg er ferdig med å spise, vasker jeg opp.

Jeg tilbragte ofte feriene der da jeg var liten, og barnebarna mine setter stor pris på den, særlig tvillingene, sønnene til datteren min.

Da jeg blir seks år, blir jeg nødt til å gå på skolen.

En kveld da Sarah sover, forlater jeg huset.

Da Antonia oppdager sekken med nøttene på kjøkkenet, spør hun meg:

Da vi hører den regelmessige pustingten til Sarah, vet vi at hun har sovnet.

Da det endelig er min tur, sier jeg:

Det er mørkt da jeg kommer til jernbanestasjon Syd, og det første toget går neste morgen.

Da Antonia betaler billettene, blir jeg klar over at jeg ikke ville ha klart å betale reisen min til byen S. med husholdningspengene.

Vi sitter stille og spiser på kjøkkenet da Mor plutselig sier:

Da jeg er fjorten år, slutter jeg på skolen.

Da jeg viser henne de første diktene mine, leser Mor dem og sier:

Da jeg kommer hjem, har Mor allerede stått opp, noe hun ikke pleier.

Det blir ikke lettere da hun nevner at hun har arvet smykket, som er verd en formue.

Men da hun igjen ser på en erungpiken borte, og hun snakker så lavt at man må lene seg frem over bordet for å oppfatte hva hun sier.

Jeg savner den på dager som denne, da jeg igjen er innestengt i meg selv, da jeg igjen blir forvandlet til kaos.

Fyren slenger det blodige redskapet fra seg, og da han rir henne, går det for meg.

Hun står med ryggen mot en stor, buet speilglassrute og er kritthvit i ansiktet, og da vi blir presset enda et skritt tilbake, skriker hun som et dyr.

Da merker jeg at det plutselig blir kjøligere på ryggen, og da jeg snur meg, står det en mann i døråpningen.

Han er flintskallet og har ørnenese, og da han roper, kaster Rudolf seg på gulvet og jamrer.

Han setter seg hos Dagny for å lese avisa da han kommer tilbake.

Da han kommer inn, hører han at det braser i steikepanna.

Han står ved hushjørnet, jeg er femti meter nede i veien da jeg snur meg.

Jeg står på stasjonen og venter på toget da han setter på kaffe.

Da han slår av TV er jeg framme.

Jeg går inn på en kafé og kjøper kaffe, da han går og legger seg.

Da jeg reiser meg og går ut av kafeen, har han sovnet.

Mannen teller dem etter hvert som de lander i gresset, og akkurat da den syvende duen lander, skinner et skarpt sollys inn frontruten og gjør åkerlandet og veien hvit.

Han skynder seg det han kan, og da han kommer frem til det store huset, ser han Ine og moren gå innpå stien.

Nå da jeg har sett deg, tror jeg nok at jeg kan lære meg å stole på deg.

Han ser likegyldig forbi Rolf Finne da denne forsøker å møte øynene til gutten.

Da Rolf Finne skal refleks-slå tilbake, kjenner han at høyre armen er låst igjen.

Espen vrir seg løs, ser seg forvirret omkring, det rasende ansiktet er dyprødt, munnen begynner å skjelve da han ser det flirende Kurt-ansiktet.

Men da jeg kommer tilbake til badet med avisa klar i hånden, er dyret forsvunnet.

Jeg syns jeg får mer og mer peiling på hva atferdspsykologi egentlig er, da jeg hører at noen låser opp ytterdøra.

Da filmen er ferdig og klokka er nesten halv tolv, og jeg gjesper demonstrativt, spør Ståle forsiktig om det er mulig at han kan få bo hos meg et par dager.

Han forsøker å smile muntert opp til oss da vi går, men det er tydelig at han er trøtt.

Jeg følger etter henne, langs stranden, over noen svaberg, og da hun tar inn på en liten sti oppover mot skogen, må jeg løpe for å holde følge.

Et skarpt, bittert øyeblikk av innsikt denne solfylte formiddagen, da hun slåss tappert med begjæret.

Nå da hun innrømmer det, blir det skarpere.

Det ville bety at moren din ble konfrontert med sannheten om oss på et tidspunkt da det hun minst av alt trenger er forvirringen ved et nytt og uforklarlig bekjentskap.

Min store skrekk er at den dagen kommer da du ikke lenger trenger mine råd.

«Det er dager da jeg hater regjeringen på samme måte som noen hater foreldrene sine,» sa jeg.

Men da jeg trykker meg mot den brede magen hans, forstår jeg at det mest verdifulle med meg for ham, er nettopp at jeg ikke kan skille dem fra hverandre.

Da det omsider går opp for meg at jentene har sett meg sitte i teltsprekken og kikke på dem, vet jeg ikke om jeg skal smyge meg inn eller ut.

Nei, ikke gjør sånn, tenker jeg, men ikke før langt senere, da handlingen hennes repeteres i minnet, og jeg ser at der i hennes våte lomme flyter blekket ut og det fins ingen bokstaver mer.

Han reiser seg og går og da han kommer tilbake, sier han at han skal danse.

Det har jeg aldri sett før, han har det fortsatt da han setter seg på min plass og sier:

Han setter seg opp i sengen da han får øye på meg.

Da vi har spist opp eggene, vil Gigg at vi skal bli sittende til vi blir sultne nok til å spise vaniljemuffins.

Jeg glemmer å stenge ytterdøren og det er bare bra, men jeg står likevel en stund i den halvåpne døren og leter etter nøklene da jeg kommer tilbake.

Jeg forteller om det avgjørende øyeblikket da man forlater hoppkanten.

Øyeblikket da alt må klaffe, styres fra et punkt i en selv, og spre seg akkurat på hoppkanten.

Men da hun har betalt og puttet varene i tre papirposer, står jeg borte ved ytterdøren som hun må passere.

Hun ser meg ikke da hun går mot døren.

Da pianisten kommer inn gjennom ytterdøren for å hente lønnen sin blir det gjennomtrekk og kåpen letter, svever rundt henne.

Da jeg kommer ut fra toalettet støter jeg på sangerinnen igjen, jeg nikker og tar et nytt glass fra brettet.

Jeg har akkurat bestemt meg for å presentere meg for ham, da jeg hører sangerinnen høyt og tydelig si:

Så stryker han meg over pannen fram og tilbake og da jeg åpner øynene igjen er det fullt dagslys.

Jeg står klistret til vinduet i bryggerhusveggen, da kvinnene nærmer seg går jeg til side, så lyset ikke skal røpe meg.

Da de har gått inn til ham, smyger jeg meg fram igjen for å se hva de gjør.

Det blir helt mørkt der inne, og da de kommer ut fra bryggerhuset blir jeg blendet av lyset fra lykten.

Og da jeg siden sitter sammen med dem rundt bordet og spiser suppe, ser jeg ut som dem, bortsett fra den fargesprakende badekåpen jeg har på.

Men da jeg kikker opp på dem, ser jeg til min forbauselse at de sitter stive av skrekk.

Jeg kikker fra den ene til den andre og da jeg legger armen rundt skulderen til hun som sitter ved siden av meg, begynner hun å jamre seg.

Så kommer en dag da jeg bare venter.

Og da jeg snur ansiktet mot ham har tårene hans tørket for lenge siden.

Da de har betalt, løper den unge serveringsdamen inn på kjøkkenet med pengene, de har nok gitt henne uvanlig mye driks som hun umiddelbart skal gjemme i den røde vesken sin, for hun bærer ikke med seg kaffekoppene ut på kjøkkenet.

Da jeg kommer ut blir jeg sint på henne.

Da jeg kommer ned i restauranten igjen, fylles jeg med en følelse av å være dens hemmelige eier.

Setter drinken på bordet og da jeg løfter blikket, blir jeg møtt av Ivans øyne.

En med mest rødt og svart i, men da jeg har bestemt meg for hvilken, står broren min lenger framme i gaten og snakker med noen småjenter i store herredresser.

– Kan du ikke ta meg med til havs i dag, sier hun til Corneliussen da det endelig er hennes tur.

Noen ganger tilbereder de italienske aftener, da henter de ned spaghettimaskinen fra et av skapene oppunder taket og sveiver pastadeig igjennom den.

Han virker lettet da Inga sier de skal gå.

Må de ha is, nå da sommeren er forbi?

Da hun neste gang kommer forbi, har han gått.

Først da han kommer mot henne, ser hun hvem det er.

Frederik står i døren og lytter til skrittene hennes i trappen, og da han hører dem helt nederst i oppgangen, får han lyst til å rope etter henne.

Inga og Lisbeth hører smellet i entrédøren da Sissel kommer hjem, og de roper på henne, de sitter ennå i badekaret og har fylt på store mengder av badeskum.

Frederik er anspent og ser på klokken, alle i køen gjør det, og da de endelig har kommet seg forbi luken, gir Inga opp å observere noe mer, hun lar seg bare drive med.

Da hun våkner, siver solen inn i rommet.

Hun har tatt av seg underkjolen da døren til Frederiks soverom med ett går opp, den slår i veggen med et brak og i døråpningen står en ung mann.

Han sitter i halvmørke, i en lenestol foran vinduet, og han reiser seg motvillig da hun trer inn i rommet.

Så vandrer hun rett mot ham, kvinnen, den siste sjansen, en redningsplanke, et desperat forsøk nå da alt håp er ute.

Da hun kommer til seg selv igjen, ligger hun på sofaen i stuen.

– Du ser vel hvordan det står til med meg, sier hun lavt da de har kommet innenfor entrédøren.

Hun dukker under på nytt, og da hun kommer opp igjen, ser hun ham i speilet.

Men det kommer en dag da jeg ikke makter dette for andre.

Hesten hans var sliten da de var fremme, men Mikhail sanset ikke det heller.

Jeg venter, og jeg lengter etter den dagen da du vil komme og hente meg.”

I hvert fall i vår alder, da tiden er begynt å gå fort.

Da foreldrene til motstanderen, jeg tror de kalte henne Sabatini, kom inn mens spillerne varmet opp, nikket Elisabeth og Alexander avmålt smilende.

Det kommer langsomt som truende trommeslag langt borte men det kommer nærmere hele tiden og det er da det begynner ikke sant?

Da Marion hører det, blir hun usikker på om hun egentlig vil vite det som Hjalmar visstnok vet.

Da vi var sammen på hotellet, fortalte han meg historier hele tiden.

Hun snur seg mot vinduet, ser ham forsvinne ut av lyset fra utelampen, og da han ikke lenger er synlig for øynene, ser hun at det snør.

To lyskilder stråler i uforglemmelig glans, nå da vi omsider har gjort noen digresjoner unna.

Jeg tror alt da jeg har hatt en viss anelse om bakrusens dobbeltvirkning.

Men med årene er man jo kommet i den alder da man ikke finner seg selv så enestående.

Den unge løven — det er da han jamrer:

Da han hadde fått buksen opp og kulen løs, var kulen skrumpet inn til en tommelfinger.

I dag er dagen da jeg vet det, sang det i henne.

Luktene av platestekt brød fyller rommene hans da han kler på seg yttertøyet for å forlate leiligheten i ti-tida på formiddagen.

Han er rød i øynene av anstrengelse da han begir seg hjemover i det som har blitt en tidlig kveld, et ettermiddagsmørke på vei mot en latterlig tidlig kveld;

Noen av bygningens svingninger gjennom tiden finner sted på den tiden av døgnet da alt som blir sanset arbeider på innsiden av de som sover der.

Synet som møter ham da han stikker hodet ytterst forsiktig rundt hjørnet;

Såvidt rekker Persen å bli klar over at han møter noe da han stikker hodet opp over kanten til potetbodens gulv:

Lysglintet før mørket, og det som bruser og piper i hodet og i munnen da han våkner igjen.

Det brekker seg overalt i kroppen da han vil reise seg;

da han kjenner at kubeinet når utover i rommet på oversiden av gravkammeret, skjer det noe voldsomt med den forslåtte kroppen der i den nederste kjelleren:

filmen forsvinner da lerretet opphører å eksistere...

Øyeblikket da det stilner av, da alt retarderer, bevegelsene i rommet som er i ferd med å opphøre, og det stanser helt, ikke et følbart luftdrag, filmen er over, bildene forsvant, lydene, de redselsfulle lydene fra det ødelagte høyttaleranlegget opphørte; Søla spruter da Lita bråbremser rett ved dem.

Da måneden var omme, møtte de fram hos legen i Oslo på ny.

Det vil komme en tid da folk ikke vil bruke små vogner som blir trukket av hester.

«I dag er dagen da du vil spise middag med meg, vil du ikke?»

Tenk deg så at den dagen kommer da fingrene dine glir gjennom speilet.

Etterpå, da Hanna har falt sammen foran føttene hennes, står Kristin fortsatt oppreist og ser på seg selv i vindusspeilet.

Du må være fornøyd nå, Shiriken, sa Katana til seg selv, nå da du har laget noe så hardt og stygt.

Og om det kommer en dag da jeg kan gjøre gjengjeld, vil skylden bli betalt.»

Men dagen kommer da de slutter å gi makten fra seg.»

Du reiser deg da en gammel mann på moped passerer med et smell fra eksospotta.

Og da hun begynner å snakke, er det nesten ingen forskjell på ordene hennes.

Da hun åpner munnen igjen, skriker hun og sykler rett mot deg, forhjulet inn i ryggen din.

Også da bussen endelig stanser og et par stiger av.

Han tenker ikke noe særskilt da han slår den nye bilradioen av og stiger ut i det flate landskapet.

Da han snakker igjen, er det med munnen inntil dørsprekken:

Da han til slutt legger seg, er han rolig.

Blir urolig da en varebil kjører sakte oppover gata.

Det har vært mørkt lenge da han flytter seg fra vinduet, går ut av rommet og ned den smale trappa.

Da han våkner, ligger han med ansiktet vendt mot veggen.

Da karet er fylt, stenger han kranen og venter til vannet blir stille, blir klart, slik at flekkene i bunnen liksom forstørres av det.

Først da han blander kornene ut med litt yoghurt, får han det i den.

For da han står på det øverste trappetrinnet, får han øye på et hull, en slags hems, helt opp under mønet, som han nok kan ha sett før, men i alle fall ikke merket seg.

Den var så bra, sier han til seg selv da han etterpå står og studerer plakaten fra filmen i glassmontrene utenfor.

Da han kommer hjem om kvelden, syns han å merke en tung lukt utenfor døra si.

Da han kommer tilbake, henger de to med overkroppene ut det ene loftsvinduet.

Da han litt etter ser ut igjen, sitter hun i et åpent vindu med en klut i hånda.

Da jeg åpner den, ser jeg rett på en gammel dame med grått hår trukket stramt bakover.

Da jeg snur meg mot henne, sitter hun og ser på fotografiet med jenta i den hvite kjolen.

Og da jeg reiser meg er jeg blitt litt kvalm.

Da jeg ser ut, har det begynt å snø igjen.

Da hun stanser, er hun bare noen meter ifra ham.

Mange sier at det bare er da... bare da en virkelig kan bli kjent med hverandre.

Da han endelig ser på henne igjen, holder hun seg rundt magen, glaner mot bunnen av båten og rigger over seg selv.

Skriftene er borte da du lukker døra, de stanset i etasjen under deg.

Kanskje du har sovet litt da du endelig hører noe.

Et rykk i den da du snufser med vilje.

Da du kommer hjem, finner du henne på kjøkkenet.

Det er medaljen du tenker på nå da du er her igjen, at det er du som eier den.
For ikke sant, det er jo først da en merker at en lever?
Da jeg snur meg tilbake, sitter Åge med yatzyblokka i fanget.
Har du dusjet? spør Lise da jeg setter meg i sofaen igjen.
Og som står med overkroppen bak de røde gardinene da jeg kommer inn igjen.
Da han var femten måneder, ble det oppdaget at han var bløder, Hemofili A alvorlig grad.
Fru Andreassen kikker forundret opp da sognepresten lister seg forbi henne.
Han sitter foroverbøyd med hodet i hendene da jeg kommer inn.
Klokka er snart ni neste morgen da jeg parkerer foran huset der Arne bor.
Det er blitt ettermiddag da jeg svinger inn foran sykehjemmet og parkerer på plassen som er reservert for handikappede.
Da han passerer meg ser jeg hvordan munnvikene hans skjelver.
«Men så hjelp meg da menneske, før jeg blir kvalt!»
Men en gang skal historien avsluttes, det er på «dommens dag» da Gud skal dømme levende og døde.
For han har fastsatt en dag da han skal dømme verden med rettferdighet, og har til dette bestemt en mann.
Ingen er redd Thomas, selv om ingen heller ser ut til å kunne lese tankene hans, med mindre da Frøydis kan det.
Det er den ene gangen da en mann og en kvinne må elske hverandre høyt nok, ellers blir det ikke noe ekteskap av det.
Da hun sto på terskelen til døden, og det var hun sikker på at hun hadde gjort da hun fantaserte om snøen som begravde henne, var hun kanskje blitt fylt med en ukjent kraft som satte henne i stand til å nå Frøydis.
– Du har et godt hjertelag, og det er sjeldent i disse ulvetider, da hver og en synes å tenke mest på seg selv.
Hun sitter der og betrakter det da venninnen Kari kommer for å titte på nybarnet.
Da hun kommer hjem denne dagen, ligger moren og sover, og da broren våkner og skriker, vil hun først gi ham en av polkagrisene hun har fått, men han er kanskje for liten til det, så hun åpner det blå kjøkkenskapet og finner sirupsglasset.
Han blir heller aldri lenge, og denne sommeren, da broren hennes blir født, kommer han ikke i det hele tatt.
Det er en dag som er bare fin, en dag da moren smiler og er glad.
Men da Mina kommer tilbake senere på sommeren er det en jente der, på hennes egen alder.
Hun kan ikke se tingene, men hun vet at de er der, og hun føler seg trygg da det piper og tasler svakt i et hjørne, der bor de som vokter skatten, og som hun forer hemmelig med brød og ostebiter så de ikke skal flytte sin vei.
Mina vokter på faren da han kommer hjem, ser ham gå ned i kjelleren med en pose og en skål, og komme opp igjen med posen, men uten skålen.
Da han er ett år, begynner Mina på skolen.
– Har de brukt apparatet nå? hvisker Mina da moren ikke gråter, men bare ser på dem.
Vinduene til spisesalen står åpne, og da Mina heiser seg opp etter armene kan hun både kikke inn og høre hva de sier.
Da stillheten legger seg som etter et jordskjelv og den siste sure røyken driver vekk, kan tanten rette ryggen og se seg om med tilfredshet.
Hun er for lengst ute av syne da Mina setter seg på sykkelen for å dra tilbake til tanten.
Hun står ved ovnen, holder kattungen i bakbeina og svinger den håndfast mot støpejernet, de hører et smell da hodet treffer.

– Tror du jeg får dompapen nå? spør han da de er ute.

Han skriker skjærende, og Minas hjerte hamrer da hun tar på ham klærne igjen.

Hun står på pedalene hele tida, også opp den siste bakken, og det suser i ørene hennes da hun banker på den store døra.

– Det er da bare planter, sier faren da Mina kommer gråtende tilbake.

Reisen er lang, det er kveld da toget glir inn mellom de tunge skitne husene som er byen, en by helt annerledes enn Mina har forestilt seg.

Da Mina og Armar har lagt seg på et soverom med et digert skap kommer det rare lyder fra stua.

Hun våger ikke krysse terskelen, så hun mister nesten balansen av iver og forskrekkelse da utgangsdøra bak dem går opp og fru Andreassen i egen person står der, med et lett snødryss over den gamle strikkejakka, og et vedfange i armene.

Den er full av rysjer og blonder og hun synes den er fryktelig pen, men føler seg likevel fremmed og rar da hun tar den på seg.

Hun sover da det ringer på dørklokka.

Der står Valborg, hun er rød i øynene og slipper et glass i gulvet da hun ser Mina.

Det er stille da de kommer tilbake til leiligheten igjen.

De har så vidt fått bokhylla på plass da det ringer på.

Mina hører ikke hva som blir sagt mellom ham og Valborg, men da hun kommer inn igjen, er hun alene.

Men da Armar kommer i parken har han daggammel bæsj i buksa som snart blir forsynt med ny.

– Flytte hjem? sier faren da hun spør ham neste dag.

Men da hun kommer ut med kaffen på verandaen, hvor blomstene står i den fineste vasen, er faren og Rio-Reidar forsvunnet.

Mina hører ikke hva faren svarer, men predikanten er ikke vanskelig å høre da han holder farens hånd i været og brøler:

Og nå holder predikanten den andre hånda til faren og lukker øynene mens han ber, konsentrasjonen får svetteperler til å trille, og kraften han overfører er tydeligvis voldsom, faren rister og skjelver og er helt oppløst da han kommer og setter seg ved siden av Mina igjen.

Men da hun har klemt en stund på ringeklokka høres det skritt innenfor og gamle fru Evaldsen stirrer mistenksomt på dem.

Da drosjesjåføren stanser utenfor det grå huset, får de et glimt av et ansikt som øyeblikkelig dukker seg og blir borte fra vinduet igjen.

Da de banker på er det ingen som åpner, men døra er ulåst og faren går inn.

Men da han kommer helt inntil faren har han sovnet, og det renner en streng av sikkell fra den åpne, øldunstende munnen.

– Den stakkarsdommen kan du vel få ha, sier faren da hun kommer med den første lønningen.

Da hennes og Annars klesskap er fylt, fyller hun farens også.

Han står utenfor blokka og kikker opp da hun kommer stolprende på sine høye hæler.

Da de kommer ut av skogen igjen går hun med skoene i hendene.

Da hun forteller det til Daniel blir han hvit i ansiktet.

Han spør først etter Armar, og da Mina svarer at han ikke er hjemme, spør han om å få komme inn og prate noen ord med faren.

Da Armar skal konfirmeres, kommer tante Edna, som vanlig med en bag full av mat.

Ute fra stua høres det klirring og snøfting, det er faren som fortsetter festen alene, nå da de andre har lagt seg.

Mina finner et glass til ham, men da hun kommer ut i stua med det sitter han krumbøyd av smerte i stolen.

Da hun går fra Valborg lover hun å holde kontakten.

Faren skal komme hjem fra sykehuset, og hun har nettopp rammet inn et av Annars mørke bilder og hengt det på veggen da hun hører entrédøra gå opp.

Han ligger bakoverlent i sofaen med en røyk da Armar kommer hjem og går inn på kjøkkenet for å finne seg noe å spise.

Hun har kjent den et par ganger før, og hun kjenner den igjen da hun kommer hjem.

Da han kommer tilbake har han en pakke margarin i hånda.

Han er stor og kraftig, og sprenger nesten kroppen hennes i stykker da han blir født.

Men da det virker som om han vil si noe, reiser hun seg.

– Jeg så broren din da jeg gikk forbi Gullhøna, sier Daniel da han kommer hjem.

Men da hun retter hodet igjen står han bare der og hånler.

Daniel får et nytt raserianfall da han får høre størrelsen på erstatningsbeløpet.

– Ja, jeg doper meg, nikker Mina da Mary spør.

Armar! hvisker hun, og hun kunne grått av glede da han åpner øynene.

Da han ser ut som han vil gli tilbake i sin egen verden igjen, legger hun seg ned på madrassen ved siden av ham og stryker ham over det lange håret mens hun prøver å overtale.

Da hun er halvveis i oppvasken oppdager hun at faren, som sitter røddøyd og desorientert i stolen, ikke er eneste fyllekongen på haugen denne gangen.

– Viggo, sier faren, da Mina skvetter til ved synet av en mann i side underbukser og alpelue som materialiserer seg i døra til soverommet.

Mina skurer mens Viggo snakker, så kommer plutselig lyden av snorking i stedet, og da hun reiser seg, sitter han med hodet nedi avisbunken på bordet.

Jeg vil ta med ungene mine hit en gang, tenker hun, men da hun kommer hjem ved totida om natta og vil dele sin begeistring med Daniel, er han rasende.

Da de andre har gått og ungene har lagt seg, sover Armar på sofaen.

Da Viggo vil vise Mina huset der broren hans ble gravd ut av himmeldriteren, er det også revet, enda et blad i de fattiges historiebok er borte.

– Men han passer henne jo ofte, innvender Mina da de går med Linda mellom seg til lekeklassen.

– Hva er det, mamma? spør Maria da hun kommer ustøtt ut på kjøkkenet.

Da hun kommer tilbake er leiligheten ryddet.

Da hun våkner er det ingen i huset.

– De hentet en gærning mens jeg var der, sier han da han kommer tilbake.

– Hun er norsk, sier han da han kommer tilbake.

Hun er på vei mot rommet hans da Mina strekker ut hånda.

Snekkeren blir boende der den sommeren, og da høsten og vinteren kommer bor han der fremdeles.

Da Mina besøker henne ligger hun til sengs, hun greier ikke engang å komme seg på do.

– Hun fikk en død i skjønnhet, sier Mina da fru Andreassens begravelse er over.

– Må du gå alt? spør Mary da Mina reiser seg.

Han jamrer seg, trygler, til slutt kan hun ikke annet enn å gå ut og kjøpe ølet, hun orker ikke se ham pines slik, og da legen kommer har skjelvingen gitt seg, og Armar vil ikke legges inn.

Da hun tar den blir forbindelsen brutt.

Men spøk kan bli alvor, og hun angrer nesten allerede, der hun setter seg i en bås med ryggen mot en annen og oppfatter kelnerens nedlatende blikk da hun bestiller brus til biffen.

– Dette var da fæle greier, sier han da hun løfter det forgråtte ansiktet, og prøver å tørke håret hennes med en serviett.

Da hun sier at han kan få spandere et glass vann, ser han bekymret ut.

Da turen kommer til toalettet er den ene døra låst.

Det regner fremdeles da Mina blir vekket av dørklokka.

Hun har lagt bladet fra seg og tatt dagens avis da Maria bøyer seg over henne.

Da jeg kommer tilbake har hotellet fått flere gjester.

«Det vil komme en dag da du ikke lenger vil være fornøyd med bare vennskap.

Livet her går stort sett sin vante gang, bortsett fra de dagene da flyalarmen går og folk må ned i kjellerne.

Da han våkner neste morgen, henger bildet av ansiktet hennes med de mørke, vakre øynene igjen inni hodet hans.

Da de går ut for å samle papir den morgenen, kommer han så vidt borti armen hennes.

Da toget kjører mot Madras, er Nanjunda fremdeles i Bangalore.

Da Laxmi og de andre kommer hjem for å legge seg den kvelden, sitter Nanjunda allerede på gulvet og venter.

Og da de andre er sovnet, lister Nanjunda seg bort og bøyer seg ned over Laxmi.

Det er først da Sounder og Vinayaka står ved siden av hverandre og tømmer innholdet av sekkene utover disken til handelsmannen, at de ser at Laxmi er borte.

Da han ligger i senga igjen, vet han at gullet er de andres drøm.

Da de kommer ut av butikken igjen, blir de stanset av noen av utsendingene til skatteoppkreveren.

Da han forlater stedet, ser han helt annerledes ut: i ny bukse, skjorte og genser og med nye, fine skinnstøvler på føttene.

Først da sola går ned, er de for enden av sletta.

Da de kommer inn på tunet, står han og banker ned en staur for enden av plassen.

«Malaria,» svarer mannen kort da moren til Dean spør.

Da Dean og de andre stikker hodene inn for å hilse, orker hun nesten ikke å svare.

Da de nærmer seg hyttene, ber hun Dean om å vente.

Da ørene hennes fylles med snork og sovepust, setter hun seg forsiktig opp, bøyer seg fram og kveler glørne på bålet.

Da huset er ferdig, flytter de inn.

Da hun våkner, smiler hun fremdeles, gnir seg i øynene og ser inn i ansiktet til fetteren som er kommet inn i hytta mens hun sov.

Mannen sitter på et bambusteppe inne i halvmørket, og da han ser opp på Louisa og pikens øyne venter seg til mørket der inne, besvimer hun.

Da de har fått i seg litt mat, går de hjemover, langsomt og i taushet, etter hverandre på den smale stien.

Først da de er tilbake i hytta, viser tanten henne en liten rot som hun har fått av trollmannen.

Til den dagen da alt er ordnet, og du drar til København for å lære å bli en ekte Herrens tjener.

Hvorfor tror du da vi er født, hvis vi bare skal leve så og så lenge og deretter er det ikke mer.

Da de har passert hverandre, snur de hodet, hun mot venstre, han mot høyre, og ser mot den røde hytten, mens de fortsetter hver sin vei.

Maria ber Marion hente et nytt stearinlys, og da hun snur ryggen til, søker Maria og finner Kraffts blikk.

Da Maria hører ham komme, setter hun pøsen opp i utslagsvasken og skrur på vannet. Siden, da hun er gått og han står i døråpningen og ser inn i den nesten mørke hytten, forsøker han å forestille seg henne naken, men da får hun morens mer erfarne, litt vulgære ansiktstrekk.

hun setter seg opp, og da båten dukker frem bak odden, løfter hun hånden og vinker. i hvert fall er det ham hun tenker på da hun litt senere sier at vi håper jo alltid på fremtiden.

Da det banker, later Krafft av en eller annen grunn som om han sover.

Han har sett Helen gråte i en kjellernedgang, og selv da han kjenner hytten igjen, nekter drømmens virkelighet å vike for stedets.

De gir fra seg små uartikulerte lyder som kanskje skal dekke over en viss lidenskapsløshet nå da de vet at de skal gå fra hverandre og stille utviklingen i bero.

Han er urolig, går frem og tilbake mellom sengen og vinduet, og da det banker på døren tror han det er fyrvokteren og blir redd, men det er Marion.

Han vil gå inn og fortelle henne det, men da han sier navnet hennes og spør om hun sover, svarer hun ikke.

Da Maria kommer inn i stuen, er Mardon stått opp;

Da Leila er klar, lister de seg ut bakdøra.

Da Leila foreslår sykurset for sin svigermor, svarer Aicha at hun endelig har tatt en fornuftig beslutning.

Da Leila våkner neste morgen, kjenner hun en hånd som stryker henne over håret.

Den gang var hele mitt liv en eneste lett luftning, men i dag - da hvert skritt er en plage - betyr veien fremdeles mye for meg.

Alle de årene har jeg kjempet mot glemselen, og nå da jeg føler at jeg ikke lenger kan overvinne den, skriver jeg ned mer og mer.

Den gang var hele mitt liv en eneste lett luftning, men i dag - da hvert skritt er en plage - betyr veien fremdeles mye for meg.

Tilbake nå, alt som har hendt før denne snøtunge januardagen da Eva kommer hjem.

– Da hun kommer hjem, har Jon funnet brevet hun en gang forsøkte å skrive til Ingrid.

De klapper begeistret da den ikke helt unge sangerinnen spaserer inn på scenen - i gamle dager svevde hun - og fremfører et par melodier fra de lykkeligste årene av deres liv.

Og han må gjemme seg bak en Jetline Metallic da en eldre herre kommer pesende over asfalten, på slep etter en fet golden retriever.

Da det første løpet skal starte, befinner det seg nærmere ett tusen biler utenfor.

Han er nesten ferdig da han av høyttalerstemmen skjønner at stevnet er slutt.

Jeg kunne ha blitt TIÅRETS RØVER, tenker Ferdinand og nikker da Gudrun spør om han har lyst på mer kaffe.

Etterpå, da han er alene igjen, går han inn på vaktrommet.

Da han kommer til seg selv igjen har han slått pannen mot bokstavene så blodet renner nedover ansiktet, og en mann står over ham og vil vite hva som har hendt.

Den gamle damen i tobakksbutikken ser spørrende på ham da han kommer innom etter tippekuponger og Dagbladet.

– Det er stor trafikk på det tidspunktet da vi skal lande.

Avisbudet dunder i trappen akkurat da Carl setter det siste punktumet.

Man søker gjerne tilbake til det øyeblikket for å finne tråden henimot den neste fasen: da man ser mennesket som eier dette ansiktet, selve mennesket.

Jeg sa til meg selv, jeg har da i det minste vesten hans, den ligger i min koffert blant mitt tøy, han må jo ha den og da ses vi og da blir alt godt, da blir alt godt, da blir alt godt.

Jeg måtte jo gråte litt da vet du, før jeg gikk på butikken.

«Jeg er ferdig!» roper Fatima høyt da hun kommer ut av badet.

«Hør her,» sier Karim da vi alle sammen står i gangen.

Da jeg er ferdig, står han i vaskerommet og har tatt av seg jakka.

Da bestefar går ut med reiseveska si, blir Karim irritabel igjen.

Vi er nesten kommet til bussholdeplassen da vi kommer forbi en skandinavisk møbelbutikk som vi tidligere helt har oversett.

Da han også finner ut at skapet på den ene siden har en arbeidsplate som kan slås ut, blir han vilt begeistret.

«Ni tusen åtte hundre mark,» stønner jeg da jeg endelig har funnet lappen.

Da selgeren bekrefter prisen, griper bestefar meg i hånden og skynder seg ut av butikken.

Da hun kommer fram, er lastevogna alt borte.

Da mor og Karim kommer tilbake fra innkjøpsrunden, legger mormor straks i vei:

Da vi er ferdige, sier hun:

Da bestefar hører at det er livretten hans, slipper han alt han har i hendene og kommer.

«Pst,» sier Karim da vi hører skritt i loftstrappa.

Da det endelig er vår tur, er det hun som er sjefen, den galne merra som vi ikke liker, som kommer bort til oss.

«Nå?» sier bestefar strålende da vi kommer tilbake.

Og da bestefar nikker, får hun det ut:

Men da hun ser hvor dristig Fatima stabler eskene fulle, overtar hun heller selv denne oppgaven for at ingenting skal bli ødelagt når det skal bæres opp.

Da mor er ute, snapper han til seg djevelpulveret, skynder seg ut i kjøkkenet og er tilbake i rett tid før mor er der igjen.

«Suppe smake godt?» spør bestefar uskyldig, da vi er ferdige med kveldsmaten.

Da mor kommer inn, og skjennende sender oss til sengs, er hodet mitt fullt av navn og historier.

Da hun endelig er kommet til slutten, sier bestefar:

Da jeg ikke hikker lenger, finner han fram pengepungen med mynter fra vestlomma og tar fram noen småpenger.

Men da bestefar stiger på og holder billetten klar som alle andre, sier han også:

«Presang komme hit,» sier han glad da han legger på telefonrøret.

For minst tjuende gang har bestefar kikket ut av vinduet da det endelig stanser en bil foran huset vårt.

Da jeg ber dem gå inn i stua, er bestefar heldigvis ferdig med bønnen.

Da jeg kommer tilbake, rører bestefar kraftig i fatet.

«Da jeg godt kan se.»

Jeg skal akkurat sette meg ved siden av henne og trøste henne litt da det ringer på døra igjen.

Og da jeg ser på Anja som står temmelig sjenert og rød i ansiktet ved siden av moren og holder en kjempestor kakeeske i den ene hånden, blir alt klart for meg.

«Hva skal vi egentlig gjøre med alle pengene?» spør jeg da vi har fått igjen pusten.

Da hun vil ta av seg buksa igjen, får hun ikke de trange buksebeina over føttene.

Men da vi nesten er ferdige, kommer de endelig ut av rommet.

Da Karim kommer til telefonen, legger Fatima rasende i vei.

Hun blir med ett mild og føyelig, og da hun legger på, ser hun ut som den tapre manddatteren.

Da tante Josephine så vidt er kommet til seg selv og langsomt kan sette seg opp, gir bestefar henne små slurker av brygget sitt.

Hun møter blikket hans med lynende øyne og trekker opphisset pusten da tante Josephine kommer henne i forkjøpet:

Da jeg kommer hjem, er faren til muskelgutten og muskelgutten der.

«Problemet deres kan jo løses på null komma null,» sier mannen da Karim har fortalt han hele historien.

Da mor dukker opp igjen, ser hun helt forvirret ut.

Da han er ferdig, spør imamen:

Da jeg sier det til bestefar, svarer han:

Da mormor vil foreta den samme magetrykkegreia med Fatima, roper mor som har hørt alt sammen gjennom kjøkkenvinduet:

Men bestefar har overbevist oss, og da han foreslår at vi skal plukke mer, er vi enige.

Da vi går forbi spisestua, står døra på vidt gap, og på bordet pranger en kjempestor bløtkake.

Men da vi endelig går av på holdeplassen vår, skjer det.

Men da vi går forbi konditoriet, kommer jeg på noe bedre.

Da bestefar kommer tilbake en time senere og er glad, spør Fatima:

«Hvor mormor?» spør bestefar da det omsider er tid til den endelige avskjeden.

Hun blir fortvilet da det går opp for henne at han er død.

Han nærmer seg en jente som sover dypt, da han kjører lemmet sitt inn i henne bakfra, skriker hun opp av smerte, og han skynder seg å legge hånden over munnen på henne. Kvinnen studerer henne nøye, og da den gamle ruller over på ryggen og snur et rynkete ansikt opp mot himmelen, trekker iakttageren heftig etter pusten, lukker øynene, ser igjen:

Da han støter lemmet inn for fjerde gang, jubler flokken, men mannen får et trekk av avsmak rundt munnen og slår jenta over ryggen med stokken slik at hun farer tilbake inn i jentegruppen igjen.

Da flokken bryter opp, lukker hun øynene, trekker pusten dypt, skammer seg.

Senere på kvelden, da piken skal sove, men er redd - hun har jo aldri sovet i et hus før - forklarer moren:

Da flokken drar vekk i skumringen, følger hun den til blikket sløres.

– Det er jeg som skal takke, nå da jeg vet hvordan det gikk og kan dikte sangen ferdig.

Han satt ofte barnevakt for meg da jeg var liten.

På det andre bildet er du naken, du er akkurat på vei ut fra et badeværelse da noen fanger deg med kameraet.

«Nå da det endelig er blitt sommer.»

Nå da du likevel er her.»

Men nå da du er så nær, ser jeg at det bare er en overfladisk likhet.

Da hun ser opp igjen, er Karin gått ned til vannet.

De ser oppmuntret på henne da hun kommer tilbake.

Da hun finner det, viser hun ham hva hun synes.

Et hvitt flagg på en påle, hun må strekke seg over piggråd for å få tak i den, da hun kommer tilbake, er lyset allerede slukket.

Jentene i hytta sover allerede da Maya kryper opp i sengen sin.

De venter utenfor stallen da Maya er ferdig med hestene.

Rita står i midten av den opptråkkete volten da kjæresten hennes kommer inn, jentene på hestene snur seg i regnfrakkene, mens Rita og kjæresten krangler. Moren hans virker fornøyd, Ellen snur seg etter dem da de går videre, og gutten snur seg også en gang.

Da hun retter seg opp igjen, er moren gått i forveien.

Da Ellen går bort til disken, kan hun se servitøren som hentet vannet nikke mot det stedet moren sitter, han står sammen med en annen ung mann, og begge ser i den retningen.

Moren har senket hodet, og da hun igjen ser opp, er det noe i blikket, ikke kjærlighet, ikke anerkjennelse, men en slags undring.

Da de var helt nær, så de forbi meg, på noe lenger bak, og fortsatte å gå.

Øyeblikket da alt skjelver, da man ikke kan kjennes ved seg selv.

Da alt er uforutsett.

Jeg mener, er det virkelig dager da du liker å være helt alene?

Men det finnes dager da jeg ganske enkelt ikke vet.

I grunnen uroer han meg nå da jeg er kommet i gang med å skrive.

Men på et annet sted vil bildet kunne henge i fred til den dag kommer da det nevnes som et mesterverk.

Først nå da jeg har lest dem, forstår jeg at hun var nøye instruert om hvem hun skulle gi pakken til.

Jeg forstår ham bedre nå da jeg leser hans notater.

Da hun ser opp, fanges blikket av de mørke øynene, de holder henne fast.

Da han kommer tilbake, har hun lagt hodet i armene på bordet.

Da den fremmede nå griper hennes hender, trekker hun seg ikke vekk.

Heller ikke da hånden stryker henne over håret og fortsetter ned over skuldrene og ryggen.

Men da han igjen holder henne ut fra seg og vil kysse henne, river hun seg løs og tumler tilbake.

Og hun gjør det ikke enkelt for ham da han tar imot henne.

Og da han står foran henne, med en naken, halvgammel kropp, ler hun ham hånlig opp i ansiktet og spytter.

Men nå da han var framme, dukket spørsmålene opp - hvordan og hvorfor ble sønnen skadet?

Da kanskje vi får være her selv om vi ikke blir adoptert.»

Lik et kort, skrekkyfylt øyeblikk, da noe ondt stiger opp av mørket og plutselig blir avslørt på en brutal måte av et lynglimt, hadde han med gru betraktet en scene som ble opplyst av ild.

- Er du lykkelig nå da du har fått både kona og produsenten tilbake?

- Nei, pappa, sa Gail, - for bestefar har vist meg bilder fra da han var liten gutt, og det var ikke farger noen steder.

Hendene er blå og livløse, håret stivt av istapper, hun har rim over hele seg, da hun plutselig står foran en seter.

Hvis da ikke kjedsomheten også er en drivkraft?

Du skal akkurat til å trekke ermet opp, da en av pleierne kommer løpende inn.

Ansiktet hans stråler av glede da han får se deg.

Kanskje ikke jeg heller, før nå da alt er klarnet inni meg, og jeg ser tilbake som fra et høyt fjell.

Det er netter da en skjelvende liten sjel ser inn i evigheten, og da det vokser en redsel som ikke har navn og som ikke kan måles med noe du føler når verden går deg i mot med hard, men nær og velkjent motgang.

Da du ser inn i den evigheten som bare rommer ingenting.

– En mann står med ryggen til, mot et utstillingsvindu, men snur seg da vi er rett bak ham, og han har bare stått der og ventet og gitt seg tid.

Det suser gjennom sinn og kropp da drømmen slår ned.

Lysset feier over gustne ansikter som stirrer tause framfor seg da alt er hvasket og alle tanker delt:

Da han er ferdig, kaster han et siste blick på Janken som klapper ham på leggen og hvisker:

Da Bjørn kommer tilbake, skritter han på ustøe ben over karene på gulvet, ansiktet er enda litt blekere enn før og fjernere — han legger seg rett ned, tuller ullteppet omkring seg og lukker øynene.

Men denne gang skrapet det bare svakt da den lille platen over kikkhullet i døra dreies til side utenfor, og et øye stirrer.

Det er stunder da de evige skrittene fram og tilbake er den eneste lyden i rommet.

Dag eller natt — karene lytter og venter og lytter igjen, og de venter på den timen da larmen fra kanonene ikke tystner, men vokser også ute fra fjorden, til selve jorda lever i et eneste stort skjelv!

Da minutter er gått, og stillheten og mørket er blitt tyngre enn før, er det Arild som sier: Og da alt er fortalt, venter han litt, som om han tenker seg om.

Offiserene mønstrer henne interessert, men hun vender ansiktet mot rekkene våre da hun går forbi og blinker fort som hilsen.

Men så kommer de stille dagene på cella da solskinnets maler ruter på veggen, og en kan høre ropene fra unger som leker i Grubbegata.

Men den dagen må komme da et helt folk kan bære sammen som de fattige gjør det nå.

I en alder av 47 var moren fremdeles meget slank og nett, og Stacey syntes hun så akkurat likedan ut som på et bilde da hun var 21.

– Justin, nå da far har blitt nominert, er du ikke litt lei for at du ikke er midt i alt virvaret?

– Han smiler litt overrasket og skal til å by henne en, da Gråtassen hogger i:

Hun rykker tilbake da hun ser Toras hjelpeløse stolpring ut av bilen.

Står midt på golvet, ser rasende på veggene, og er på randen av hysteri da de endelig gir seg.

Hun sitter med hånden mot veggen og tenker på hvordan hun skal få begynt, da en lapp kommer flagrende fra hullet i døren.

Han sukker lettet da det er gjort.

Da døren til fengselskorridoren blir låst opp, slår en forferdelig stank imot dem.

Da hun får vite at den enes far er læge og den andres advokat, går hun etter en mugge saft og vann.

– Og nå da du har sagt ditt, vil du kanskje høre hva jeg har å si, erklærte Jane, med en ro som sto i skarp kontrast til sinnet som kokte i henne.

– Jeg har allerede innrømmet at jeg er fristet til å innlede et forhold til deg... og nå da vi bor under samme tak, virker det mer og mer uunngåelig, er du ikke enig?

– Dagen da vi begge endelig blir fri for denne vanvittige lysten på hverandre?

Det kommer to herrer med bil også, men Owen sa at jeg ikke skulle vente på dem, da det ikke er godt å vite når de kommer.

For det er først nå, da lengten etter ham har sluppet taket, at jeg kan si til meg selv at den har vært der.

Da han kikker på meg igjen slipper han en formell tone fra stemmebåndet.

Først da jeg er på vei ut døra, ber han meg desperat om å bli.

Derfor blir jeg heller ikke det minste overrasket da jeg våkner på en madrass denne morgenen, ved siden av en norsk mann som heter Knut.

Da jeg er nede på den grønmalte avsatsen, roper han:

Da hun kommer hjem ved femtiden den onsdagen, kanskje må den ha vært seks, er hun trett og går til sengen for å hvile.

En av dem kommer bort til bordet, tar min bestilling og ser ut som om hun virkelig mener det da hun smiler og sier «et øyeblikk».

Da hun snakker til meg er det med en eller annen aksent, amerikansk eller kanadisk.

Da jeg skal til å ringe opp på rommet til Wendy for å si at jeg går, ringer bjellen i døren.

Han angrer det alt sammen nå, og håper at ting skal være som alltid da han går mot soverommet.

De holder hverandre i hendene og da Tore setter seg ved bordet mitt, kan jeg se at han har grått.

Da jeg får den ut, forstår jeg at den må være lagt der nylig.

Da jeg snur meg mot deg igjen, er du ikke der.

Da han endelig reiser seg, ser han knapt at den halvnakne, spinkle skikkelsen er urørlig. Sier heller ikke noe da jeg hopper i land på den andre siden av sundet.

Da Kong Hans ikke seiler før om minst en måned, kan du kanskje rekke å sende meg et svar.

– Det er en sak jeg må nevne for deg nå da vi er alene, Maria.

Generalfiskalen nekter å aksjonere før 1. januar, datoen da mine fullmakter trer i kraft.

– Vet han at det ikke blir noen som kan vitne mot tollsjef Frantz Jørgensen nå da Alfred er død? spurte hun.

Jeg har passert det punktet da brennevin hjelper.

Min kone vil absolutt gå, da hun har en slik svakhet for Mozart,» sa han smilende.

Min kone vil absolutt gå, da hun har en slik svakhet for Mozart,» sa han smilende.

Snart kommer det en natt da det er for sent.

Men snart kommer dagen, den store og skinnende, da Jesus kommer igjen.

De kjenner nærheten og søskenkjærligheten som de nesten aldri har opplevd den før da de går fra favn til favn og klemmer hverandre.

Men nå er det evig for sent, natten er kommet, da ingen kan arbeide for å frelse dem lenger.

Da han strekker seg etter henne, er det allerede for sent.

Da han våkner, ser han røde flekker over alt.

Inntil den morgenen, det er nå blitt senhøstes og trærne tegner seg i nakne silhuetter mot den blygrå himmelen, den morgenen da jeg bærer det ferdigskrevne manuskriptet til postkontoret.

Hun skal akkurat til å kaste magasinet i peisen, da blikket hennes faller på din gentlemannsannonse!

Og så nettopp i dag, da de skal på tur med parallellklassene, den dagen da hun har bestemt at hun skal bli sammen med Jens!

Evelyn skal akkurat til å snu seg i avsky og gå inn i bussen i suveren likegyldighet, da hun hører Anne rope.

Alle samler seg i de vanlige gruppene, Anne er på vei over gulvet til Therese og de andre, da Jens griper tak i henne.

Og da det er på tide å dra i snoren og reise seg, er hun helt sikker på at det er henne det er noe i veien med, helt sikker.

Skal akkurat til å slippe alt løs da kassettpilleren blir taus.

Og da Anne ikke svarer med de vanlige mutte gryntene, må moren se nærmere på henne. Hun skal akkurat til å ta røret for å ringe til Malin og fortelle det som en god vits, da telefonen ringer.

Hun begynner å lese, skal til å slå opp på det første stikkordet for å lese mer om «kjønnshormonene» som dannes på «hjernens underside» i puberteten, da telefonen ringer.

Hun skal til å hive de to andre i do da hun husker at en ikke må hive «god mat». Er lykksalig av lettelse da moren på vanlig måte forklarer hvilke klær og hvilket program, og forteller hvilken henger hun skal bruke til den og den blusen.

Evelyn skal akkurat til å gå, da telefonen ringer.

Evelyn skal akkurat til å åpne døren for andre gang da telefonen igjen hindrer henne.

Hun har slike ras iblant, enten når hun svømmer eller springer, eller som nå, øyeblikk da alt stemmer.

I alle fall skvetter både hun og moren høyt da moren tenner lyset.

Det fryktelige øyeblikket nærmer seg, da rulletekstene begynner, og lyset i salen så smått skrus på.

Ikke engang da han vil at hun skal bli enda tydeligere og bruke enda enklere ord, stusser hun.

Hun orker nesten ikke å reise seg da den siste videoen endelig er ferdig.

Og så kommer endelig øyeblikket da moren reiser seg fra sofaen og med nesten tilfreds stemme sier:

Hun gruer seg til øyeblikket da hun må velge om hun skal holde av plass til Evelyn og kanskje gjøre Therese sur, eller sette seg hos andre og gjøre Evelyn sur.

Og først da det har ringt og de er i klasserommet, skjønner Malm at Therese er borte i dag.

Hun har nesten hele vekten på beinet da hun bøyer seg for å ta frokostbrettet som moren har satt på gulvet i gangen.

Og da hun er ferdig med den siste skiven, kan hun med hånden på hjertet si at det gjør vondt.

Hun er nesten like ærlig noen timer senere, da moren ringer.

Hun er langt borte i alle mulige drømmesyner da Anne igjen sier noe:

Begge blir i bedre humør etter hvert, spesielt da moren til Therese banker på og kommer bærende med et stort fat jordbærsorbet.

Nå er det tydeligvis Therese som har fått blod på tann, det lyser nesten i øynene hennes da hun fortsetter:

Da faren lang tid senere kommer opp på rommet, ligger Therese på sengen.

Og da han snur seg og ser at det er henne, rødmer han.

Og da Anne snur seg, ser hun rett inn i øynene til Jens.

Broren og moren til Anne sitter på kjøkkenet og kurrer som duer da Anne kommer hjem.

De er nesten ferdige med hovedretten, da broren spør, påtatt uskyldig:

Og da faren svarer bekræftende, tasser Anne over gulvet og låser opp.

«Ja kanskje det, ja,» sier moren da Malm springer og henter det.

Og da hun får det, er hun enig med Malm i at det slettes ikke står så verst til håret hennes.

Da døren smeller igjen etter dem, blir skolegården en stund liggende tom og stille.

Trafikken tetner da hun kjører inn på Promenade des Anglais.

Guiden har samlet gruppen og så vidt kommet i sig, da den neste bussen parkerer.

«Var den noe?» sier Guy da de er ute av døren.

Hva skal jeg gjøre, tenker hun, da hun kjenner de varme håndflatene hans mot ansiktet.

Det var ikke like lett bestandig, legger hun til, da hun ser øynene hans.

Da kelneren kommer, vil han betale.

– Unnskyld, sier hun da hun møter blikket hans.

Og da hun ser den avventende usikkerheten som hun så sjelden har sett hos ham, får hun lyst til å si ja, jeg er her, jeg blir her, jeg kommer igjen.

Og da han begynner å stryke henne over huden, da hun kjenner pusten hans i øret, tenker hun at hele kvelden bare er en listig plan.

Nå har jeg nesten ingen kontakt med dem, da jeg har flyttet fra hjemstedet.

Hun har hatt permisjon for å ta en operasjon i høyre hånd og ber meg klemme forsiktig da jeg tar henne i hånden.

Jeg blir lettet da hun sier det.

Da vi står på holdeplassen, bråbremser en liten bil, og ei jente roper ut av vinduet:

Pia er på plass da jeg kommer.

Det er kald, grå, våt vinter da jeg møter Pia utenfor forlaget.

– Drømmer du? spør jeg, da vi sitter med det første halve rundstykket.

Da jeg er ferdig, ler hun:

Da jeg ringer henne tidlig fredag morgen, vil hun gjerne at vi to skal møtes.

– Jeg var hos Arnstein i går, forteller hun, da vi er oppe på kontoret vårt og jeg har holdt den vanlige skjennepreika om pappkassa under stolen.

Klokken er 21 da jeg ringer til Lien for å forsikre meg om at Pia vet at jeg skal til Bergen, og at vi ikke kan ha det vanlige fredagsmøtet vårt i morgen.

Pia må ut i korridoren en tur igjen, og det er hun som snakker først, da hun kommer inn igjen.

Hvordan har det gått, nå da hun har lest katalogteksten med alle de bastante, konkrete ordene?

Da jeg går ned igjen for å ringe på dørklokken på utsiden, er plutselig den døren også stengt.

Derfor ber jeg henne bli med meg opp på kontoret igjen, da vi er ferdige med lunsjen.

Jeg er altfor mett, og føler meg oppblåst da jeg legger meg.

Da jeg er ferdig med spillejobben, stikker jeg innom et gatekjøkken og kjøper to ispinner.

Så kjører jeg oppom Lien, og ringer til henne da jeg har parkert.

Pia høres matt og trøtt ut, da jeg ringer.

Dette er dagen da Pia har Frist.

Da jeg ringer på døren nede, svarer de i callingen:

– Du har en hard dag i dag, Pia, sier jeg, da vi er inne på rommet og hun har lukket døren bak oss.

Pia gløtter opp, hun også, da hun ser at jeg ikke kan dy meg.

Han sa at det handlet om to lange perioder - ja, kan hende var det snakk om år - før og etter den første reisen, da han skal ha gjemt seg bort et eller annet sted for å male.

Og hun smiler da han like etter tømmer glasset sitt.

Ennå, da de går inn i gaten som fører mot Senteret, våger hun ikke å gå så tett inntil ham, og ennå er midnatt bare passert med noen få minutter.

at jo, de døde visst da han ennå var ung, og han er enebarn, det er riktig, hun hadde hørt det samme.

Det er først da hun er ved å reise seg at kvinnen løfter hodet og viser Marie et blekt ansikt, og dette ansiktet hennes møter sitt eget landskap i Maries øyne;

Og den dagen skal komme da de aldri mer skal være dødens fanger.»

Tiden er kommet da jeg må gjøre krav på Barnepust, i det minste for en stund.

– Jeg skulle vel ikke kritisere henne nå da hun er død, men det er nå sant likevel.

Sekretæren hans, en ung gutt han hadde ansatt da de var i Hamburg året før, ble nedlesset med presanger.

Med fryd ser jeg klokken tikke mot det magiske øyeblikk da de siste forberedelsene kan begynne.

Da han spør om vi skal legge oss og jeg nikker, reiser han seg opp, men flytter seg ikke.

Nå da han tror han er i gang igjen, har han råd til å lette på lokket til depresjon og stagnasjon.

Og da jeg ingenting svarer, avslutter han med en liten latter: eng:

Jeg blir himmelfallen da jeg hører Lins stemme, vet ikke hva jeg skal si, og så sier jeg «så hyggelig å høre deg på morgenkvisten».

Jeg har glemt at det er en tilhører til samtalen, og skvetter da han hoster og vil si noe.

Det lykkes i alle fall delvis, for det er mine ben jeg går på da jeg låser meg ut av leiligheten, og jeg ser gjennom mine øyne, og jeg er ikke usynlig, for folk løfter iblant blikket og ser på meg.

Og da det blir på tide å gå, virker ikke oppgaven umulig lenger.

En bølge skyller igjennom meg da jeg skjønner at jeg hadde rett, og jeg vil helst slippe å se hva den bølgen inneholder.

Og da vi igjen setter glassene ned, ler Lin og sier til meg at det er helt utrolig som jeg veksler i stil.

Da jeg kommer hjem, er leiligheten tom.

Det er stille og mørkt i leiligheten da jeg låser meg inn.

Nå da jeg har fått fri, skulle en tro at uroen forsvant, men den har tvert imot vokst, og jeg har følelsen av å måtte rekke hjem for å hindre en katastrofe.

Og da jeg svarer, sier han:

Jeg vet ikke hvor lenge den har kimet da jeg endelig får revet meg løs og stanset den.

Og da jeg ser til siden og rynker brynene som om jeg må tenke etter for å skjønne, fortsetter hun skingrende:

Og da jeg ikke svarer, sier han at hun ligger inne hos seg selv og gråter.

Da han fortsetter, retter han lyset mot meg, lar klokkelig Lin ligge der hun ligger.

Jeg tenker at han må fortsette hvis jeg ikke svarer, men da han ikke viser tegn til å gå videre, sier jeg.

Da jeg kommer hjem, står veskene i gangen side ved side.

Jeg snur meg ikke, ikke engang da Simon begynner å snakke.

Jeg kjenner ikke igjen stemmen min da jeg snakker:

Først nå da ingenting rører meg, skjønner jeg.

Jeg har nådd det punktet da det koster mer å leve med fortrenghningen enn å åpne den.

Det er den tiden da barn i Norge våkner og tenker at alt er forbi, og at det er et år til neste gang.

Da håndtaket trykkes ned og døren skyves opp, skriker jeg ikke.

Det første jeg ser da jeg tenner lyset på rommet, er tøyapen.

Jeg ser mot vinduet og er lettet da jeg oppdager Inger og Eirik og et par andre barn lengst borte i hagen, ved akebakken.

Og det er da man bøyer seg over sengen og svimler av kjærlighet og får storhetsvanvidd på sin kjærlighets vegne, og i en storslått gest av forsoning går inn i sin egen seng og avler en til.»

Først da hun sender ham ut med konditorfarger til å farge sneen med, blir det ro nok til å snakke i.

Gryten står alt på komfyren da Elise kommer ut og med et merkelig uttrykk sier:

Jeg ser ikke mot vinduene da jeg kjører.

Og da hun hører hva hun selv har sagt, begynner hun å hulke ned i puten.

Da datteren kommer inn, griper hun tak i skjørtet hennes og spør hvorfor hun har finskjørtet på seg.

Det er en lettelse da døren lukker seg bak meg.

Da jeg våkner, er Grete tilbake, og hun som ynket seg før, er våken.

Det klemmer over halsen da jeg takker ham, og da han bøyer seg og klemmer meg, springer tårene, som om de lenge har stått på spranget og har gledet seg til en anledning.

Han ser lettet på meg da han er ferdig.

Jeg trenger ikke se meg i speilet da jeg er tilbake i sengen.

Langt borte fra hører jeg folk gå, og da jeg endelig åpner øynene er jeg alene.

Han sier at jeg er blek da han følger meg opp.

Det regnet da jeg kom, og det regner nå i dag.

– Så det meste er som det var da de bodde her, men han har fått laget til bad her inne.

Først da de var fremme ved torget sa hun:

Ikke minst nå da vi skal ha barn.

– Jeg tenkte så mange slags tanker da du ikke var å finne på Håpet, sa han.

– Nå da vi ikke har mer å gjøre her i byen, er det vel på tide å komme oss herfra, sa Karl.

– Nå da vi har besøk, behøver du vel ikke å gå ut?

– Nå da jeg endelig har greid å fange deg, slipper jeg deg ikke så fort fra meg.

Vi skal snakke sammen, og nå da selskapet er over, kan vi sette i gang.

Nå da jeg omsider har møtt deg, misliker jeg deg enda mer enn før.

– Nå da jeg har møtt deg, er ønskene mine blitt mer krevende.

Og nå da jeg ser Harry Masters her hos deg på dette tidspunktet, begynner jeg å forstå.

Og da hun løfter den ene foten, ser hun et stort, skittent fotavtrykk.

Vinduet har tunge gulhvite gardiner, da du titter ut, ser du en hage, en stor plen og litt lenger nede en innsjø.

Men hun er like vennlig da hun steller i stand omelett og forteller om stedatteren som studerer spansk i en by lenger syd og som nå befinner seg i Spania.

Hendene blir rastløse, litt for hurtige da hun skjærer opp omeletten:

Da hun kommer til ekkoveggen, har hun glemt hva hun skal spørre om.

Da han omsider plukker ut et dyr, puster hun lettet ut.

Da hun tar den vekk, ser hun at det ligger blod på den.

Da hun snur seg og ser mot mandeltrærne igjen, oppdager hun en rad med brune kameler lenger borte.

Hun ser litt forbauset på ham da han tar skjorten med inn i prøverommet, kommer ut igjen med den på.

Da hun åpner dem igjen, er han forsvunnet, isteden ser hun to menn og en guttunge litt foran seg.

Han nikker ikke, men smiler tilbake da de ler mot ham, en annen gang da, gir vindusruten en siste klapp, vinker og kjører videre.

Om du er sulten, har jeg ikke mer mat enn jeg trenger til selv, nå da jeg er barntung.

– Nå da drømmer har blitt virkelige...

Skjønt jeg vet ikke hva du trenger dem til, nå da du ikke styrer gården lenger, sa han da folk hadde gått ut.

– Så fin er den vel ikke lenger, nå da jeg har ødelagt den.

– Det spørres om hun får beholde livet, nå da hun har flyktet.
Han vil selv velge tiden da han skal ta deg.
Og jeg trenger en dugelig hest nå da far har solgt den andre.

– Det må være tomt og stille hjemme hos dine foreldre, nå da du er reist hjemmefra, sa Sophie Holden med et lite sukk.

– Vi er tolv søsken nå, da jeg har funnet deg i live, sa Ludvig.
Det var liten storm til havs da jeg seilte fra Grimstad, og hun har vært redd for sjøen helt siden min eldste bror omkom under et forlis for tre år siden.
Torhild går nærmere for å studere detaljene ved motivet, da hun plutselig merker et kaldt støt i mellomgulvet.
Det er svært sent da de endelig svinger inn i garasjen.
Det knekker under føttene da de går opp trappene.
Vidar viser Torhild artikkelen da de møter hverandre foran kirken.
Nå da jeg for alvor er begynt å bli kjent med deg, så...
Hvorfor dukker dette marerittet opp nå da jeg er begynt å bli sikker på mine egne følelser?
Barndommens tid er over, da livet er som sukkertøy i munnen.
Det kommer alltid til et punkt da kreftene tar slutt.
Barndommen er den vakre tiden da man ikke vet noe om livet.
Knyttneven hever seg igjen og hun dukker hodet, krymper seg da den suser fremover.

– Føler du deg lettere nå? spør Johnathan da han hjelper meg og barna opp i vognen.
Da jeg ikke vet så mye om de seneste motene, trenger jeg hjelp fra deg.
Men selv nå, da døde mennesker er blitt en vane, går stakkars Hamlets død sånn inn på meg.
Efter en stund ble da tiden borte for meg, men håret er blitt langt, jeg har fått skjegg, og klærne er fillet.

– Den første tida trykte de da i det minste lister over nye pensjonerte.
Men det øyeblikk kommer da våre øyne blir åpnet, og vi skjønner at nåden er uendelig.
Jeg vet ikke hvor mange brev jeg har sendt til din fars hus i Christiania, men da jeg aldri har fått svar, er jeg redd for at han kan ha underslått dem.
Som ventet eksploderte løytnant Morner da Anton et par timer senere fortalte om den mottagelse han hadde fått hos fyrsten.
Hva skjer nå da Antons landsmenn tydeligvis har gitt ham helterollen i stedet for skurkerollen?
Først da disse herrene takker nei, blir det åpning for Bernadotte.
Små groper etter fraspark står igjen da han går videre.
Står der fortsatt da han ser henne komme gående over grusplassen, mot huset.
Landsbyen har nesten sovnet da jeg kommer ned.
Jeg rygger ut fra kafeen da jeg oppdager pasientene fra dr. Beckers klinikk.
Jeg lurer på hvordan de har forvillet seg inn hit, da jeg hører at de snakker norsk.
Det tenker jeg på da han forteller kjæresten sin om kurset der det var lagt inn rollespill, og da han med et stort glis sier at han måtte være hamster.
Da jeg går hjemover, tenker jeg på paret med motorsykkelen, hvor de er og hva de gjør, og jeg håper at de skal greie seg.
En ekspeditrise vrenger øynene da jeg tar sats og spør om lavendelposene er fra årets avling.
Da jeg peker på et annet ledig bord for ham, ser han sur ut.
Da jeg går langs Neumagen på vei til kjelleren min, leter jeg etter steiner å sparke i.

Sånn ser jeg det for meg da jeg sitter på senga mi og leser brevet som Magni har skrevet og som handler om Merkel.

Da han igjen begynner å snakke, sier han lavt at han er kommet for å hente tårene sine, kommet for å se sin datter gråte fordi han selv aldri har grått.

Nå, da det er nesten 600 elever, ansetter Hudson sine egne lærere, selv om vi er nødt til å inngå en slags avtale med et misjonsselskap, slik at vi har støtteapparatet i orden.

Jeg lever for de stundene da rollen og virkeligheten går i ett og avstanden blir nesten umerkelig.

Likevel er der alltid en dag da den nye årstiden begynner.

Da elven som renner dypt nede i mørket, bryter frem og tvinger seg forbi angsten hans. Øyeblikket da han gjør det uventede.

Jeg kjenner skammen og lystene smelte sammen og bli til en brottsjø som fører meg til det punktet da alt samles i en spiss liten flamme.

Jeg er redd for den dagen da en av oss legger ned kortene og bestemmer seg for å elske uten forbehold.

Vi skal gjennom uker med naken frost, så måneder da snøen skjuler alt.

Jeg hater henne fordi hun gir meg den avstanden jeg ønsker meg, for alt hun holder tilbake, elsker henne for de stundene da hun gir meg alt og fordi hun ikke trenger seg inn i min avstand.

Det jeg føler de stundene da jeg klarer å gjøre de rette dansetrinnene og gi ham det han trenger, er noe jeg aldri vil klare å slippe taket i.

Nytelsen kan være like stor i de små tilbaketrekningene som i de mest intense møtene, like oppslukende i hatet som hele tiden klunger med - som i de stundene da en nesten tror at en elsker.

Jeg er i det øyeblikket da han ikke orker mere og må se sin hustru, sin søster, falle som en mørk fugl med lemlestedede vinger.

Noen ganger trekker han seg tilbake i det øyeblikket da han vet at jeg har latt grenser falle og er villig til å fortsette videre.

Jeg har lyst til å sitte helt i ro, i en slags halvdøs, like til det øyeblikket da han ber meg ta på meg ytterklær og følge ham opp til de gamle husene.

For første gang har jeg stunder da jeg ser de gamle husene slik Alice så dem.

Jeg er kommet til et punkt da jeg lengter etter andre mennesker, et punkt da jeg kunne ha stengt de gamle husene for godt.

Fra dette øyeblikket da jeg vender tilbake til ham, kan vi snu ryggen til smerten og hatet. Der skal finnes langsomme, mette dager med arbeid og barn, nærhet og varme - dager da alt det andre vi har hatt bare klunger med som en understrøm.

Hun har alt fjernet øyesminken da det ringer på døren.

- For da kanskje øynene åpner seg!

Det finnes dager da alle sekundene henger i en tynn tråd, på rad og rekke, som nymalte kinesiske vaktelegg til tørk.

Flirer av hvor dypt gamle vaner gror inn i sjela da han prøver å åpne døren på f ører siden.

Han har aldri hatt høydeskrekk, men en uro surkler i ham, en ukjent uro fra leggene og helt opp i panna, han kniper rundt metallet, stigen knirker frossent da den åpner seg og vokser opp langs veggen.

Hun blir varm i magen, kliss varm nede i buksa da hun plutselig ser seg selv sitte her.

Det kniper i magen da hun reiser seg opp, de kunne reist sammen.

Alle ser på da damen lar saksen ta det første tygget.

Det er dager da det norske flagget i rødt, hvitt og blått heises på flaggstenger og det spilles musikk i hver by, i hver bygd.

Det er måneden da vårtøyet luftes for første gang.

– Jeg lar ham ta seg en røyk, sa hun og trakk på skuldrene, - nå da han er sykmeldt og ikke engang får treffe henne han flørter med på jobben hver dag, er det sikkert den eneste gleden han har.

– Du har vel også barn? sier jeg lavt, da han gir meg bildet tilbake, og han holder alt en tynn lommebok i hånden og leter i den før han kommer opp med et bilde, lite, av en ung kvinne med to småjenter på fanget.

Nei, nei, han rister på hodet, heftig, han kan ikke spille, men likevel dras han mot det, for å trykke ned en tangent, to tangenter, rynker brynene da han treffer de som er uten lyd. Sølepyttene i veien blinker da sola kommer fram, det glitrer i gresset og lauvet.

Et lite vinddrag får meg til å skjelve da bilen blir borte i svingen.

Men den dagen kommer da tonen i stemmen hans blir borte sammen med latteren og historiene, og han får en spiss klang som ikke er til å ta feil av.

Da stormen har lagt seg finner de båten hans drivende.

Det er en ny slik dag, fortsatte jeg, da tingene i huset kommer mot ham og veggene luter inn i rommene.

Han tar frem pipen og sitter og stapper den, da snøret strammes over ripen og står dirrende.

Passerte flere avisbud, alle var lange ungdommer i overgangen mellom barn og voksen, i overgangen mellom dag og natt, i den overgangen da man kan oppdage så mye.

Jeg går på do, og da jeg kommer tilbake er den røde fettstiften vekk.

Da jeg kommer tilbake ligger han og støtter seg på albueene, ser nedover magen sin, føttene som ligger i kors.

Da den første krokanen begynner å knase mellom tennene blir jeg rasende, og kaster isen ned i sanden med full kraft.

Da jeg kommer ut er det bekmørkt.

Hun sitter i stuen da jeg kommer hjem, blar gjennom en bunke med ukeblader.

Fremdeles får jeg perioder da jeg ikke kan sette ben under meg, og hånleddene mine er arrete.

Kanskje først og fremst fordi jeg håper Eva vil kontakte meg, når den tid kommer da hun selv kan velge.

Fremdeles får jeg perioder da jeg ikke kan sette ben under meg, og hånleddene mine er arrete.

Kanskje først og fremst fordi jeg håper Eva vil kontakte meg, når den tid kommer da hun selv kan velge.

Påkjæringen medfører at mistenkte må sitte i politiarresten til over helgen, da lagmannsretten ikke kommer sammen før på mandag.

Da han endelig kommer til kafeteriaen, er stemningen som på en vanlig dag.

– Jeg vet ikke hva vi skal gjøre, nå da far er syk og...

– Vel... hvorfor kom du til danselokalet nå da det snart er midnatt?

Nå da vi vet at Maria Brøcker er forlist, vet vi jo også bedre hvor vi står.

Da vi endelig står der, bøyer Ellen seg i knærne, slippet taket og setter bordet inntil veggen.

Og da hun snur seg mot meg igjen, vet jeg ikke hva det er med henne.

Da jeg ser opp igjen, er Ellen på vei opp trappen.

Da vi er kommet til etasjen vår, vi er på vei mot døren og jeg har funnet fram nøkkelknippet, snur Ellen seg og smiler på en merkelig måte.

Da jeg snur meg for å gå inn på kjøkkenet, ser jeg bildene på veggen inne i stuen.
Da jeg åpner entredøren synes jeg at både mor og far smiler litt.
Jeg ser meg tilbake da jeg runder parken med trærne og benkene og skal krysse hovedgaten.
Da jeg setter meg, kikker Ellen opp fra boken sin.
Da hun ser opp fra den, har hun visst likevel lest litt.
Og da jeg ser ut vinduet, noen unger leker med såpebobler bortenfor benken og buskene.
Da han skal til å svinge inn et smau, treffer det ene hjulet en kantestein og noe av det faller av.
Det står en varebil i veien da jeg runder hjørnet.
Det var litt av en kamp, sier hun da hun får øye på meg.
Men da jeg kommer innenfor butikkdøren, kan jeg ikke lenger huske hva jeg skulle kjøpe for Ellen.
Jeg kjenner meg fremdeles tung i hodet da jeg kommer ut og tar til å rusle hjem.
Og da jeg åpner postkassen og reklame faller ut, kjenner jeg irritasjonen vokse.
Jeg våkner til da en gressklipper blir startet utenfor et sted.
Da jeg kommer ut døren og tar til å gå oppover trappene, kjennes det ut som om jeg har vært borte i timer.
Ellen vasker da jeg kommer opp.
Hun tier et øyeblikk da hun får øye på meg.
Da jeg kommer til etasjen hennes, den ligger to over vår, står hun i korridoren og stirrer inn den åpne døren til leiligheten sin.
Da jeg kommer til meg selv, ligger jeg og ser opp mot undersiden av bordet, på en klatt tyggegummi omkring den ene mutteren.
Det er en slik dag da fluene surrer i skyggene under trærne og luften dirrer...
Jeg kjenner meg ør da jeg retter meg i ryggen og ser meg omkring i leserommet.
Da jeg tar hendene vekk fra øynene, virker rommet mørkt og lite.
Men da jeg ikke tar imot, hvorfor skal jeg det, griper også den unge om bladet.
Er det da vi blir bønder? sier jeg mot den eldste.
Og da jeg også tenker litt på det jeg nettopp sa der ute, får jeg litt panikk igjen.
Men tier da jeg brått hører Ellen, der inne hvor hun visst holder på å kaste opp.
Da hun snur hodet og ser på meg, er øynene smale og rare.
Men da hun står her inne på stuegolvet, smiler hun sånn.
Men da jeg går inn i stuen igjen, virker det nesten varmere enn da jeg gikk ut.
Da jeg løfter bort den siste, ser jeg at det er én jeg ikke har sett i før.
Ellen står foran meg da jeg åpner øynene.
Da jeg våkner, kjennes det ikke ut som jeg har sovet mer enn i ti minutter.
Da jeg ser dét, virker hele dagen spolert.
Da blikket mitt faller på lakenene jeg nettopp har ligget i, er jeg ikke lenger sikker på om det er onsdag eller torsdag.
Da jeg hører det skrape i metall ute på balkongen, slår jeg fjernsynet av og tenker at jeg ikke skal se i bladet heller.
Da jeg kommer ut, får jeg solen i øynene, gnistrende og hvit.
Jeg aner ikke om jeg har sovet eller hva det er da jeg hører skritt.
Da jeg ser opp, har Ellen sunket ned i sengen.
Da jeg skal bære dem ut på kjøkkenet, faller blikket mitt på bøkene.
Da jeg løfter blikket, ser jeg rett på Ellen.
Jeg kjenner bare en svak varme da jeg legger hånden ned på det skrukkete lakenet.

Da jeg har fått hodet gjennom, ser jeg at den nederste skuffen i kommoden er dratt ut, håndklær veltet fram.

Og da jeg forsøker å røre henne, vrir hun seg vekk, glir forbi og inn i stuen.

Hun har satt seg på kanten av sofaen og stirrer ned mellom lårene sine da jeg kommer etter.

Da lyden forsvinner, løfter Ellen hodet og ser ut i rommet med et skeivt uttrykk i ansiktet.

Da jeg skal ha på meg jakken, ser jeg at Ellen står og stirrer så rart inn på kjøkkenet.

Da vi er nede ved postkassene og jeg skal til å åpne ytterdøren, ser jeg at Ellen har stanset opp i trappen.

Det øyeblikk vil snart komme, da vi får vite alt om hva Vautour vet om oss.

Men kanskje var hennes behov for å selge huset sitt like stor som min nød er nå da jeg må få tak i Mads.

Da det går opp for meg hva jeg har gjort, får jeg panikk.

Det er ingen som ser meg da jeg bærer henne mot elven.

Men da jeg kommer tilbake til gården her, møter jeg en ung mann i foajeen.

Så nå, da jeg har sagt opp, kan du fortelle den til meg.

Yomoe smekker advarende med tungen da de fremmede mennene går.

Men nettingdøra er ulåst da han tar i den.

Da han setter seg opp, kan han også merke luktene igjen.

Og nå da regnet er kommet, er natta enda svartere.

De slakter en geit for father Brown da svømmebassenget og det nye tilbygget til skolen står ferdig.

Jeg skjønner forresten ikke at en prest er interessert i å henge rundt i en bar om kveldene, nå da han ikke har bruk for pengene lenger.

Du har jo lovet å ta flere morsmålstimer nå da Harris er reist.

Og nå da du ikke jobber der lenger, kan du ikke forlange at butikken din skal stå på naboens eiendom og dyrke grønnsaker i hagen hans.

Hope står bak disken da Major kommer gående nedover gata fra tømmerkompaniets kontorbygning, akkurat som hun hadde tenkt.

Jeg er ved god helse bortsett fra en liten forkjølelse, den må skyldes klimaforandringen og går nok over nå da jeg har fått et menneske til å forklare meg hvordan en engelsk kamin fungerer.

Skolegården er full av unger da Major kommer kjørende sammen med politisjefen.

Hope og Charity ler da Ima kommer hjem og forteller dem om Major som ikke kunne vente.

Hun blir ikke forbauset da han dukker opp av mørket.

Om morgenen da Ima kommer for å åpne butikken, står Yomoe der.

Han er over henne, river henne overende, tvinger henne ned på golvet, slår i blinde, sanser seg da hun ligger helt stille.

Jeg har ham nå, tenker Yomoe da han får se Ima.

Da han våkner igjen, er han på sykehus.

Noen timer senere, da han holder på å sprekke av utålmodighet, kommer han på at telefonen stadig ligger på nattbordet.

Father Brown får en formell mottakelse da han kommer til Gangan den ettermiddagen.

Da han ikke snur seg, begynner hun å gråte.

Det er først da Harris kjenner luktene igjen at det virkelig går opp for ham at han er tilbake.

Du må jo også ha noe å bestille, nå da du ikke skal til kontoret lenger.

– Hva er det du tenker på, sier hun da father Brown er forsvunnet i mørket.
Da father Brown går opp grusgangen, ser han Hope trekke teppet godt opp rundt Harris. Trykket i brystet letner, og han kan se fram til en lang kveld da ingenting hender mens whiskeyens dovne matthet brer seg i kroppen i mørket på verandaen.
Harris har sittet og halvsovet, men retter seg opp da han hører skritt i grusen, sperrer øynene opp, tar seg i det, vinker mot den ledige rottingstolen.

– Du skulle dra og besøke ham, sir, nå da han har mistet foreldrene sine.
– Nå da jeg ikke kommer til å bli prest, må jeg tenke ut noe annet.
Nå, i den milde brisen, skjelver den ikke lenger da han tar den opp og holder den, og snuten er ikke så tørr og varm lenger, synes han.
Dave drikker et glass appelsinsaft, nydelig, ekte saft av friske, pressede appelsiner, aner fred og ingen fare og da han ser opp er det ikke onkel Albert som sitter i den andre stolen, det er moren, hun rynker pannen og peker på ham.
Det første han ser da han slår øynene opp igjen, er moren i et hvitt rom, morens anklagende ansikt.

– Tror du jeg ville tåle klimaet i England etter så mange år? sier hun da han ikke svarer og håper han kan fatte det andre også, det usagte.
– Det er helt utrolig at noen kan ha slik flaks i kortene, sier han bitende da hun setter ham bet igjen.
Hope sier ingenting da han dukker opp igjen til middag klokka seks den fjerde dagen. Nå, da det ikke betyr noe lenger, vil han ha malersakene sine igjen, uansett hva hun sier. Hope sitter på verandaen da Nichols og Dave kommer.
Dave har sovet tungt, og da han våkner, er det sent på dagen alt.
Dave prøver å dekke seg til med håndkleet da han får se henne.
Dave prøver å flytte seg lenger unna, er glad da Hope kommer og Mercy forsvinner ut i kjøkkenet for å hjelpe Charity med middagen.

– Du må gjøre noe med den mannen, sier Hope til Mercy da Mercy kommer bærende med maten.
Da han kommer hjem, har han stadig bildet på netthinnen.
Barmannen Yomoe har stengt for kvelden og skal akkurat gå og legge seg i soverommet sitt i sidebygningen da han hører lyder.
Charity får seg en forskrekkelse da hun finner Dave likblek og urørlig i senga i gjestehuset om morgenen.
Det gnistrer hvite lyn foran øynene hans, og da Dave kan se klart igjen, griper panikken ham.

– Du er deilig, mumler han og lukker øynene, glir inn i rusen og blir der til det er helt stille i ham, gruer seg litt for å åpne øynene igjen da fornuften og de klare tankene kommer tilbake.
– Det aller verste ville nok vært å bli alene etter alle disse årene, fortsetter han da hun ikke sier noe.
Han kjenner panikken helt oppe i halsen da han reiser seg og skrår over plenen mot henne.
Det blir det ikke bedre av, selvfølgelig, bare små frikvarter da alt annet enn rusen er glemt.
Da han ser opp igjen og greier å fokusere blikket, ser han at spebarnet er sovnet.
Da han endelig slipper, synker hun sammen foran ham, slår armene rundt knærne hans og begynner å klynke.
Da han endelig er fornøyd, trekker han henne opp på knærne, vrir henne rundt, presser henne ned under seg i brå, harde støt.

Da han vekker henne, er hun omtåket av mangel på søvn.

Da Dave kommer, bøyer hun seg over arbeidet og senker hodet.

Kvinnene i elva ler og klapper i hendene da de kommer ut igjen av bambuskrauet, tett sammen.

Han kommer først tilbake til Hopes hus da mørket kommer.

Emily Morrison er aldeles utslitt og ikke helt stø på hendene da hun skal sette hatten på plass og håper bare hun greier å vakle hjem på et vis.

Da han våkner noen timer senere, ser han at fargene han blandet i natt ikke er riktige.

Dave er dødssliten, og da han prøver å sette seg opp, merker han at han er så svimmel og rar.

Da Schiller ringer og forteller om alle pengene, smiler han av det også.

Hun hører han setter seg i den andre stolen, men da hun strekker armen ut for å tenne lampen, stanser han henne.

Men nå da den engelskmannen er reist til Europa, har Yari gitt meg lov å besøke deg.

Da hun snur seg, er han våken og ligger støttet opp på albuen og ser på henne.

Hope og Nichols sitter på verandaen med tekoppene da Joseph, Charitys sønn kommer springende.

– Jeg tok med meg en flaske vin, sier Nichols, - men ærlig talt, hvis jeg skal fortsette å spise her nå da Dave er reist, synes jeg vi skulle finne en ordning.

Nå da Robert er reist til England for å studere, har han ingen å spørre, heller.

Da Hope kommer ut en stund senere, ser Mercy opp og sier:

Mercy ligger til sengs da de kommer.

Mercy faller bakover på senga og blir liggende, gjør ikke mine til å verge seg da han slår igjen.

– Nå da Schiller endelig er reist og vi er alene i huset, skulle jeg ønske du også var litt gavmild igjen, sier Dave og smiler.

– Sammen med deg blir det nesten enkelt, alt sammen, sier han da de ligger tett sammen i den store dobbeltsenga hennes.

Da jeg gløtter på den lille bakdøren, ser jeg en kald januarhimmel full av stjerner.

Da jeg går nedover Frederik Stangs gate, tenker jeg at det er greit å bo fint.

Da jeg går likegyldig og fort forbi gården med frakkekraven oppbrettet, ser jeg en mann som står og ser i et vindu tvers over gaten.

Da jeg lukker opp, kommer en mann inn, Jansen rett etterpå.

Da jeg går ut av bilen for å åpne porten, kommer fruene på trappen.

Likevel føler jeg meg bedre da han går motsatt vei.

Da jeg kommer har han kortstokken fremme.

Han er forresten ikke noen dumkloss med kortene, men da vi er ved Åndalsnes er han tusen kroner snauere.

Det snør og blåser kraftig da jeg går i land i Os, det er mørkt og ufyselig.

Da jeg går ut av postkontoret, har jeg likevel en ubehagelig følelse.

Da jeg kikker ut av vinduet ser jeg to stykker stå ved gjerdet i mørket.

Den pene piken setter seg bort i hjørnet og sitter rett opp og ned med hendene i fanget, blir rød da jeg kikker på henne, så jeg lar være.

Men da jeg ser en gang til, er de blå.

Da jeg går ut letter jeg på hatten, hun smiler og blir rød.

Da jeg hjelper henne i land, kjenner jeg at hun er tung enda hun er et halvt hode mindre enn jeg selv og virker slank.

Da vi har fjaset i fire timer på denne veien, er vi nesten fremme.

Da jeg ror tilbake over fjorden er klokken over åtte, kveld.

Da vi kommer nær husene stopper jeg.
Da jeg legger meg, føler jeg meg helt rolig og vel.
Da jeg endelig sovner, har jeg en stygg drøm.
Da han ikke kommer med et eneste bibelsted under hele samtalen og ikke ser ut til å ha lyst til å komme med noen, får jeg tro på ham.
Da jeg går fra dem er klokken seks om eftermiddagen.
Da jeg er ved siden, snur hun et strålende ansikt mot meg og setter i et lite rop.
Det blir noen glass senere på kvelden, og jeg er litt ustø da jeg går langs sjøbodene for å komme meg hjem klokken 11.
Men de hopper i båten, og jeg kan ikke se at hun snur seg da de forsvinner i mørket utover.
Denne tredje dagen da vi har solgt hele partiet, er humøret bra.
Da jeg får ham i telefonen neste dagen, ber jeg ham kort å komme oppover straks.
Da han går, ser han likevel fortapt ut.
Da femti kassene er solgt før de ankommer med båten.
Nå da de ser at jeg tjener penger og får sving på sakene, er jeg velkommen nesten overalt, selv presten verdiger meg en nådig hilsen og en liten prat i gaten.
Da han går i barkassen, sier han:
Da han kommer tilbake, ber jeg ham inn i kontoret på et glass.
Da jeg prøver klærne i kontoret og har pipen i munnen, sitter Josefsen og knegger av meg.
De vinker da jeg forsvinner opp landeveien.
Da jeg fortøyer sjekten ved sjøboden igjen, er jeg ute av humør.
Jeg legger hånden over øynene og pannen, føler det så underlig som om jeg er rykket bort i et tidløst rom, men da jeg ser mot døren igjen, er den unge mannen borte, og langsomt kommer jeg tilbake.
Da jeg våkner om morgenen, ligger hun fullt påkledd på kne på gulvet og trekker ut laken i en skuff under køyen.
Da jeg går i land ser jeg at trisen står i et kjøye og kikker etter meg.
De er litt beklemte over denne fine fiskehandleren til å begynne med, men da jeg sender en av dem av sted til handelsmannen etter mat og ordentlig kaffe blir det oppriktig glede.
Det blåser da vi drar ut neste morgen klokken fem, ingen storm, men sjøen vokser fort opp over Hustadvika - dette beryktede havstykket med Nord-Atlanteren rett på.
Hun kikker etter oss da vi labber ned bakken.
Jeg er på veien, men snur da jeg får se bygningen.
Da jeg snur meg et stykke nede i gaten står han der og ser etter meg.
Da vi legger til sjøboden i Os neste morgen står Josefsen og tar imot.
Han blir betenkt, da jeg forteller ham den siste historien.
Nå står jeg på min lille brygge ved siden av sjøboden og ser etter dem da de tøffer ut fjorden med motorkutteren.
Da jeg kommer bort i den lille kafeen til middag, sitter trekkspillkunstneren der med fersk suppe og kjøtt.
Han står fremdeles på samme stedet da jeg haster oppover igjen.
Da han er reist, mister jeg likevel lysten.
Da jeg kikker inn i værelset igjen, ligger han på sengen og sover.
Da han får se hvem han har for seg, blir han overstadig glad og trykker meg kraftig og lenge i hånden.
Trisen blir rød da hun får se meg og er vimsete med øynene.

Jeg ser at hun kikker etter meg i et køye da jeg går i land på moloen neste dagen.
De prøvde å kikke i lommeboken da jeg tar opp pengene.
Hol virker tam da han kommer ombord.
En lastebil kommer kjørende og tar meg med da jeg vinker.
En liten fjordbåt ligger klar ved bryggen da vi kommer fram.
Da jeg har fått på meg den nye dressen ser jeg vel all right ut igjen og føler meg frisk og særdeles opplagt.
Da jeg nærmer meg leiegårdene, kjenner jeg den kilne følelsen i maven igjen.
Nå da jeg kjenner spillet noenlunde skal jeg nok få det til.
Da jeg spør etter Jansen ser hun uforstående på meg et øyeblikk.
Disse to eftermiddagene da jeg er alene i Annas og hennes venns hybel, går jeg mest frem og tilbake og planlegger.
Det bråker da jeg slipper den lille kofferten foran meg, men ingen kommer.
Da hun åpner kjøkkendøren, sitter jeg der og drikker kaffe.
Jeg går fort inn i pikeværelset da gutten kommer.
Han er på gråten da han legger seg på kne ved den unge piken.
Da hun trekker opp blusen, ser jeg at hun har faste bryster med lange brystvorter.
Da hun kommer frem til sofaen, er hun naken.
Jeg gisper da jeg kjenner at det silkemyke kjønnet strammer seg rundt meg.
Kunstneren har valgt å vise dem i orgasmens øyeblikk, i den brøkdelen av et sekund da hun ligger helt urørlig fordi orgasmen akkurat nå overvelder henne.
Vi tenkte ikke på hverandre da vi var sammen eller da vi skiltes.
I en av Hølmebakks tidligere romaner, Emigranten (1959), gjør Sivert seg følgende tanke da han ligger alvorlig syk:
Jeg har noen netter da jeg ikke får sove.
– Dette blir vel den ene gangen da jeg virkelig setter den på prøve.
Nå da vi har fortalt hverandre navnene våre, tror du at jeg kunne få sette meg?
Jeg ser at du er blitt forandret nå da du skal gifte deg med Dixie.
Nå da vi har diskutert saken og dere alle er klar over mine følelser, vil jeg straks -.
Da Logan og Connors stemmer hørtes igjen, kikket Macaria opp mot taket og lurte på hva slags kvinner de ville bringe hjem til Kincaidfamilien.
Bildet er tatt i det øyeblikket da Maria foraktelig spytter ut en av Antons slanke, velpleide fingrer.
Jeg er mindre enn ti meter fra ham da det skjer.
Jeg hører i perioder ikke etter i det hele tatt, men det kvepper i meg da jeg igjen blir oppmerksom på at monologen hans omhandler min nært forestående førtiårsdag, og gjestelista i forbindelse med denne.
Det er da jeg smeller til ham alt hva jeg makter midt i trynet.
Han snur seg forskrekket, og da han skjønner hva som er i ferd med å hende, prøver han å stikke av.
Han hyler av smerte da du vrir armen bak på ryggen hans.
Da bilene er parkert, begynner rygger å bære sekker fulle av ammunisjon og kaffe og brennevin, og så går elgens overmenn innover mellom trærne så langt som stien går.
Da jeg jobber sammen med ham, foretrekker jeg å være anonym.
Hun fortalte meg at livet hennes forandret seg drastisk da hun var seksten, og ingenting har vært helt bra siden den gangen.
Selv da de med uttrykksløse ansikter liksom tilfeldig stiller seg på hver side av meg, virker de bare latterlige.
Da døren er blitt lukket, brenner jeg alle lerretene, og vi reiser fra Italia.

Da en av betjentene omsider tenner noen lamper, viser det seg at både enkelte jurymedlemmer og flere blant tilskuerne rett og slett er duppet av.

Da jeg urolig spørrende peker på de i og for seg lite oppmuntrende tegningene, nikker han energisk, griper om halsen sin med begge hender, strekker ut tungen og ruller med øynene som for å gjøre det helt klart hvilket resultat han mener juryen vil komme frem til.

En av vaktene strekker ut hånden mot trykknappen, men nøler da vakten ved siden av bøyer seg mot ham og sier et eller annet.

Da jeg er nesten naken, smiler hun svakt og går ut av en dør til det som sannsynligvis er kjøkkenet.

Jeg har ikke noe valg nå da Martin vet.

– Men du vil nødig reise fra Lars nå da han er syk? sa han.

Og i alle fall synes jeg at du bør hjelpe meg nå da jeg er gammel og syk.

Han må gjenta hele remsen, da faren også kommer ut.

Solkulen er steget et godt stykke over åsen foran henne, da Francisco omsider kommer ut med en rykende suppetallerken.

Da alt er fortalt og gjentatt og tygget på mange ganger, sier Myran:

Da de nærmer seg broa, der bjerkene slutter og de høye, kraftige almene overtar, kjenner Mirran og Myran at nå er det like før.

Det nesten brenner under føttene da de trasker over plankene.

Det er morgen da de reiser, og utpå formiddagen da de kommer frem.

Neste morgen vekker han henne da han skal gå.

Da trikken kommer, går hun inn.

Hun sitter der da han kommer hjem, sitter og svulmer.

Det er sent da han låser seg inn.

Kom til pappa, sier han da barnet har lært å smile, da barnet har lært å rekke ut armene etter ham.

Dama mi, tenker han forundret da han ser på henne etterpå, det varme ansiktet, det glade uttrykket i øynene.

Vet du hvor du skal? spør hun da han har pakket kofferten.

Av ryggen hennes da hun snur seg, vet han at hun kommer til å gråte, senere, når han er borte.

Han ønsker seg skrikene da han sovner.

Bildet av Abdullah er i henne samtidig som hun registrerer te-reklamen som dukker opp med jevne mellomrom i midtrabatten da de nærmer seg en av broene.

Hun kjenner seg uvel da hun igjen sitter i Abdullahs bil.

Han skal til å riste på hodet da bestyrerinnen nikker, hun som fikk håret klippet, eide en katt.

Han gjentar navnet, da de andre ikke synes å ha oppfattet det.

En morgen da han kommer ned, står det en dessertskål og et glass igjen på bordet etter middagen kvelden før.

Da han kommer tilbake til spisestua, er snekkeren forsvunnet.

Hun smiler da hun rekker ham bollen med salat.

Hun står på utsida av gjerdet og trekker de harde treskoene utenpå de våte sokkene da hun ser Abraham skyte opp av gresset rett foran Roger.

Jeg skal til å reise meg for å se etter ham, da jeg hører håndgemeng ute i gangen.

Det er da det må ha skjedd, at han fullstendig uvitende i all hast tok ull-luen min sammen med bagasjen sin.

«Skjønt det er ganger da et sjørøverskip ikke er verdens tryggeste sted.»

«Det vet da faen, men jeg savner gutten jeg, Veum, det er selskap i ham.»
Denne øvelsen er viktigst, og vondest å holde ut, da hun alltid midt i smerten og avskyen blir var sin egen myke barnehud.
Sitter ytterst, prøver holde døra med den ene hånda og puster lettet ut da hun har klart det uten å lage lyd.
Stopper noen sekunder da tårnhuset blir nevnt, men sier ingenting.
Camilla har pose med store, saftige plommer langt inn i den tiden da andre barn spiser rødbrune, små vinterepler med rynkete skall.
«Stakkar...» puster lettet ut da han finner en åpning, slipper unna.
Malin griper hånden min da vi går ned trappa.
Da eggene er ferdige, hører jeg det igjen.
Da jeg åpner øynene er katten borte.
Da hun går ut av rommet, fisker jeg servietten opp av bøtta, og slikker ordene i meg.
Det er dager da jeg har hodet fullt av spørsmål jeg ikke tør å stille.
Kaffen er akkurat ferdig da det begynner å dunke inne i stuen.
Jeg har lukket døra etter ham, da jeg plutselig kommer på noe.
Det rekker til tre og en halv dør, og jeg er nesten ferdig da noen banker på ute.
Jeg skal til å be ham gå, da han plutselig legger hånden på låret mitt.
Først da hun setter seg i toseteren, ser hun på meg:
Det er like før hun ber om oppskriften, da Laurits bryter inn:
Da jeg går forbi kirken på vei ut, dukker presten plutselig opp ved døra til prestekontoret.
Da jeg passerer vinduet med tegningen, ser jeg en gul sneip i snøen.
Jeg går ut for å åpne, og holder på å rope da jeg ser hvem som står der.
Og da kroppen blir vasket i land på Grimestranda dagen etter, har hun flyttet ut i den iskalde, tyste evigheten.
Da det banker på døra står jeg med den tynneste penselen jeg har, og forsøker å kopiere mønsteret.
Det har ingeniøren gjort også får Garm beskjed om da han stormer inn på Harrys rom og ser Harry sitte med hodet i hendene.
Garm får dratt på henne noe tøy der i bilen, men hun er fortsatt pakket inn i jakka hans da de halvveis bærer henne opp trappa til hotellet.
Mødrene til Jørgen og Anders sitter overfor Eline Eng da Garm og Carl-Otto Hagensten jr. kommer inn i kjøkkenet.
Og det vekker ikke så rent lite latter da Garm leser nettopp slutten under morgenmøtet, han lever virkelig i sin egen hemmelige verden, sier Harry og vi er en riksavis er vi ikke, jeg mener, en viss edruelighet bør være et minstekrav.
Men da Garm ringer til Biblioteket sier Stina at Frans er hos Red og da Garm legger på røret begynner telefonen å kime med den iltre internringinga og Garm vet hvem det er og hva det gjelder.
Ah, Venus fra Silo! sier Staffan da de setter seg ved bordet, det er kvinnen for meg.
Jeg må jo jobbe litt også, fortsetter han da Gibson ser uforstående ut.
Det er som vanlig, sier hun da Garm spør hvordan det går med henne.
Det er kveld da jeg ringer.
Så er han der igjen, stemmen hans er metallisk flat da han spør hva jeg ønsker.
Det prikker i den da hun strekker seg etter røret.
Servitøren nikker gjenkjennende da han rekker henne ølet.
Da de blir bedt om å gå, ser han hjelpeløst på henne.

Og det går en skjelving gjennom henne da hun hører den hivende pusten inne fra mørket i sengen.

Etter en tid med stadig voksende smerter i brystet kommer dagen da Eli ikke vil skyve bort følelsen mer.

Da Eli våkner er det tid for å forlate båten, og etter en kort biltur er de endelig fremme ved bestemmelsesstedet.

Hun gjemmer kammen bak ryggen da hun ser at det er den gamle damen som eier huset. Da hun våkner har kveldsmørket for lengst hvisket bort landskapet utenfor vinduet hennes.

Da Stein setter seg ved siden av henne, påstår hun hardnakket at han står og hopper med en koffert full av krabber i den ene hånden...

Men da legen avslutter sin tale til Eli og familien i bisettelsen, tar han frem munnspeilet.

Jeg bærer det med meg da jeg står opp uten å ha sett på Jens.

Han ser grunnende på meg da han står opp like etter.

Da han kommer, blir jeg sittende.

Familien hennes døde av pest da hun var ung, og hun kjenner den igjen, sier hun!

Hvordan vil den bli, den dagen da proppen dras ut og livet renner bort som en stinkende suppe?

Da han sitter på bussen hjemover, tenker han på meloner.

Da de nyankomne gjestene kommer inn i den elegante lobbyen, har de svettet i bussen i halvannen time.

Da han sent på kvelden drar tilbake til hotellet, er han nesten sikker på at Sir Andrew døde av forgiftning.

Hun hvisker nesten da hun svarer:

Da Helene Moestuen er tilbake fra Beau Bassin, pakker hun ut den lille kisten.

Da Helene går for å spise, tenker hun på historien om hvordan øya ble befolket.

Da kofferten er tømt, bretter han plaggene pent sammen og legger dem tilbake.

– Tror du Anil gjør narr av oss? spør Paul Cock da han og Marina Beck noen timer senere krysser lobbyen arm i arm.

Da hun spør om det, svarer han på fransk, med setninger hun ikke begriper.

– Er hun fornærmet? spør Helene da kvinnen tar en pause.

– Mange her ute er i slekt, sier Herve Selasse da han og Helene Moestuen går videre.

Da de er tilbake ved bilen, er den omkranset av nysgjerrige unge menn.

Da kjekskunden er gått, løfter kvinnen opp disken og slipper de to andre videre inn på et bakrom.

Advokaten virker underlig fraværende da de sitter i bilen på vei tilbake.

Da hun har handlet, oppdager hun Morgan James i samtale med kvinnen fra Hertz.

Da han snur seg, ser han bakhodet til den norske kvinnen vippe opp og ned på bølgene.

Det er like før hun sovner, da hun kjenner noen pirke henne i skulderen.

Det er et storøyd lite barn, en liten pike som skvetter bort da hun rører på seg.

Da Helene og de andre to har drukket ut, betaler de og finner et bord under det store stråtaket over restauranten.

Da hun snur seg for å gå til værelset sitt, ser hun at betjeningen i restauranten innenfor er i ferd med å bære stoler og bord innover i lokalet.

– Ingen kan løpe fra lille Fernand, sier han da han er tilbake med vannkruset.

Han er våt i trøya da han kommer inn.

Da de to er tilbake i lobbyen, tar de trappa ned i underetasjen.

Han er i ferd med å lukke dokumentet, da blikket faller på en selsom setning på siste side:

– Det er ikke farlig, smiler han da hun har lukket døra.
Da de ber ham åpne safen, påstår han at han ikke har brukt den, at den er helt tom.
Morgan James sitter i senga da det ringer på.
Hun skvetter da det ringer på døra igjen.
Han løfter en avvergende hånd da Jean byr ham fatet.
– Nå begynner det å demre, grynter amerikaneren da han er tilbake i rommet.
Han skal til å bykse gjennom ruta, da han forstår at det ikke er ham de snakker om.
Selv nå, tenker han, da han nærmer seg femti.
Da vinden blir tydeligere gjennom åpningen?
Bare faren ser opp da Jingoer kommer inn i rommet.
Da bussen kommer, lar han den bare passere.
Da Helene våkner, er det stille i rommet.
Hun står under vannstrålene da det ringer på.
Hun reiser seg da de passerer, følger etter, rundt hjørnet av sitt eget hus.
Da kvinnen er tilbake med vannet, er han borte.
Paul Beck og Marina Cock sitter på det lille kontoret i kjelleren sammen med Anil da det banker på døra.
– Helene Moestuen, jubler Paul og Anil i kor da de leser navnet hennes.
– Samaritanerne? spør Marilyn Gershwin med et smil da hun har satt seg.
– Du er min barnepike, sier diplomaten da de sitter i bilen på vei nedover gjennom sentrum av byen.
General Milosh kjenner seg uvel da han endelig kan stupe i seng.
Han tenker sjelden på anene sine, annet enn ved spesielle anledninger, da polske retter, som den særegne rødbetesuppen, kommer på bordet hjemme hos moren.
Det er smykket hennes, slår det ham da de kommer inn i rommet.
Mannen bak mahogniskrivebordet hvisker nesten, da han åpner munnen.
Warren Nicholas Whitefield sitter på kontoret med beina på skrivebordet da han får melding om flyet som nærmer seg.
Da flyet lander på vannflata like nedenfor den lave, grå bygningen, står Whitefields nestkommanderende på den lille flytebrygga for å ta imot.
«Hm,» brummer bestefar fornøyd da Anders Post er gått igjen.
Da det begynner å bli mørkt, går vi hjemover - bestefar og jeg.
«Du bestefar,» sier jeg da jeg har båret grøten og det varme ølet opp på låven til nissen var.
«Goddag,» roper bestefar da vi kommer inn i stuen til Gamle-Laurits.
Men den lytter likevel da Nisse-Nils begynner å fortelle.
Og så setter jeg den opp inne i den mørke kroken ved ovnen - og da fellen er kommet riktig på plass, setter jeg meg i en stol og venter.
Da vi kommer hjem, er det nesten ikke noe deig igjen i skålen.
Og da vi har sittet slik litt, begynner bestefar å fortelle meg historier fra den gangen da han seilte på de syv hav i storm og piskende regn.
Han syns han har lyttet til Elizabeths åndedrett i en evighet da hun setter seg opp i sengen og sier:
Omkring elven og sekken på bunnen er speilflaten blank, og da Marion går ut av speilfeltet, fins det ikke noe tommere.
Han setter den ømme kroppen sin i de våte klærne på sprang, glad da han når stedet hvor han skal dreie av fra elven.
Da han står foran entredøren og fomler med nøklene, blir døren åpnet innenfra - av ham selv.

Da han omsider gjør det, ruller han med lukkede øyne bort til sengekanten og rekker forsiktig en hånd ned på gulvet etter flasken.

Først da den krumbøyde har senket seg ned i gyngestolen og sitter som han skal, og er klar til å drikke, drikker han selv.

Da han har dekket bordet ferdig, klarer han likevel ikke synet av de fettete kantene på tallerknene, og han legger seg på kne og gir seg til å lete i stabelen av tallerkener i skapet.

Jeg trykker mot dette såret som har så jevne kanter, og da jeg støtter ham opp, blir jeg blodig på hånda jeg holder bak ham også.

Det blir et sår på underleppa da jeg åpner munnen og former navnet hans, sier det med halv stemme.

Da jeg våkner igjen, er jeg ikke alene.

En gang da de var mer enn vanlig innfiltret i alt krattet, snudde Ralph seg mot de andre med skinnende øyne.

Det er først da søsteren og barnet når inn mellom trestammene der nede, at den fremmede gutten begynner å bevege seg i samme retning;

Da moren er ferdig med å tørke, får hun et fort kyss på munnen, det skjer så fort at en knapt ser det, det kan være moren rødmer litt, en vet ikke.

Da moren har ryddet bordet, tar hun en klut og tørker raskt over bordplaten; da han etter et par sekunder kommer etter henne holder han et høyere tempo og det varer ikke lenge før han har tatt inn forspranget hennes;

Moren, hun snur seg mot søsteren og åpner munnen og skal til å si noe da søsteren kommer henne i forkjøpet;

Tanten min var trettiåtte da det ble oppdaget og hun lever fremdeles, men nå har kreften spredd seg, og hun har ikke lenge igjen.

Da de begge var ferdig, snudde Rhys seg mot henne.

Selv om mange i nabolaget tviholder på de gamle tradisjonene, lever vi ikke i en tid da slike ting er av noen betydning.

På slike dager da den får lite mat, er den bisk.

Det kan komme en dag da jeg har en musikalitet eller klangbunn jeg ikke har nå.

Jeg tenker med selvironi på det jeg har vært i disse to siste månedene, da universet har revnet for meg.

Mattias sitter på trappa da jeg kommer til Samuelsborg.

– Du ser godt ut, legger han til småsmilende da han kommer opp på den andre sida av meg.

– Men noe var godt, ikke sant, pus? spør han og ler da jeg gjør meg stiv og motvillig et øyeblikk.

Han kysser meg til jeg gisper etter luft, og vi er svimle begge to da vi hikster noen åndedrag.

Men jeg smiler da jeg vender ryggen til Samuelsborg.

Han snudde seg mot døren for å se hvem som kom inn på dette tidspunktet da ingen pleier å komme inn.

Han får risset inn femtallet, og han går løs på sekstallet, skjærer inn den rette streken og skal til å snu kniven for å lage sirkelen nederst på sekstallet da kniven sklir på metallet.

Da hun forteller om treningsøkta si og det selskapet hun hadde der, ler han rått.

Ei mild klorklukt slår imot henne da hun åpner døra inn til bassenget.

– Hei, sier hun da han kommer mot henne, - åssen gikk det?

Og da hun snur seg, ser hun at to menn haler og drar Roy Ottheim opp av bassenget.

Hun virker langt mindre avvisende nå da de er kommet inn.

Da Arve tre kvarter senere satt overfor lensmannsbetjenten, fikk han høre hva de hadde funnet.

– Du må ha vært utenfor flyet da det eksploderte, og bitene må ha truffet deg, sa han hest.

Jeg var bare guttungen da han reiste, men nå er det nesten så jeg misunner ham hans sunnhet.

Da uken var omme, gikk Aron og Moses til slottet igjen.

Jeg ser det da jeg bøyer nakken for å drikke av krystallglasset han holder mot leppene mine;

Da jeg blir bevisst mine egne armer, da jeg vet av min egen kropp igjen — har armene mine lagt seg om nakken hans, og pusten hans er glødende som solskinn mot tinningen min.

Da min nåværende livledsagerske på mange vis har begynt å føle seg for trygg, leter jeg etter deg som har akkurat det hun vet at hun mangler - pluss hennes navn.

Det er de stundene da man venter seg noe som gjør vondt.

De er øyeblikk da ikke vanen forkler all sansing.

Da tante Erika bøyer seg ned for å gi henne to skiver, kommer Grethe borti kneet mitt. Hun kommer akkurat på denne dagen da vi lette etter flagget, og vi har klippet til små flagg som vi skal ha på bordet.

Jentene ler hånlige da Nils begynner å klatre.

Jeg skynder meg nedover, får satt bena på hendene hans da han skal til å trekke seg opp på den nederste grenen.

Øyeblikket ville vært der da teppet falt, da menn rister hverandre med håndflatene mot hverandre.

Da Lars får klarnet stemmen, sier han:

Da han er ute på grusveien, ringer kirkeklokkene.

Kanskje hun til og med innbiller seg at vi prøver å forberede henne for den stunden da du kutter henne helt ut av livet ditt.»

– Dette blir vel den ene gangen da jeg virkelig setter den på prøve.

«Om det kommer en dag da du må, får du be om hjelp fra Gud og fra hellig Olav,» svarte presten alvorlig.

den blir ikke så lett å slokke igjen, og den dag kan ennå komme da han angrer.»

Kristendommen blir en vane, og til slutt kommer for mange den dagen da de tror, på tross av seg selv.

Og nå da jeg selv vet hvordan han døde, skal jeg huske kongen at han ikke gav søstersønnene mine bot og oppreisning som de hadde krav på.»

«Og jeg skal være enda gladere når den dagen kommer, da jeg kan ha deg helt for meg selv.»

Da Ulva er femten år - like etter at hennes mor er død - blir hun solgt på trellemarkedet. Men ettersom jeg egentlig ikke arbeider for henne, og da avtalen setter klare grenser når det gjelder arbeidsområdene, regner vi ikke med at det skal oppstå problemer med det.» Men timene før, da man faller i hendene på de levende.

– Det har vært kvelder da jeg har ført mat til henne uten at han har visst om det.

Da de runder kollen bak kremmerhusene fortøner Erna og folkehøyskolen seg som en fjern drøm.

Folkemengden er alt på vei mot kirken, da hun summer seg og ser at lysene allerede ertent.

– Er det knuter på tråden mellom deg og Birgitte, spør moren, da hun kommer hjem.

Da blusen først er åpen, legger han hendene varsomt om brystene hennes.

Det kjennes som å rødme på innsiden da hun åpner kjøleskapet og tar den fram.
Om morgenen da hun våkner er han borte.
Noen må hjelpe meg, tenker hun, da hun våkner.
Han ser så lenge på henne at hun minnes det om kvelden da hun kommer hjem, og tenker:
Da han går, griper angsten henne om håndleddene.
Han kommer akkurat over en bakketopp, da han med ett får øye på noe i veikanten, en mørk skikkelse.
Himmelen har så vidt fått et skjær av lyseblått da han endelig får se henne.
Da han kommer inn er den gamle dåmen på langsom vandring tvers over gulvet.
Det høres ut som han er sint, men onkel smiler fremdeles, det kan jeg se da farmor slipper taket og bare stryker meg over håret.
Da far går bort til benken, er han litt ustø.
Da jeg skjønner at julekake er brødet med rosiner i, nikker jeg.
Ingen protesterer, men da jeg står på gulvet, vet jeg ikke hva jeg skal gjøre.
Er du her? sier far da jeg kommer rundt hjørnet på den andre siden.
Han tar på seg de brune støvlene, og da han retter ryggen, peser han enda mer.
Hvordan kan jeg vite hvor han er? sier mor da jeg stiller meg ved døren og lytter.
Jeg har drømt at jeg sklir nedover landgangen fra hurtigruten, men da jeg reiser meg i drømmen, er jeg ikke på kaien, men hjemme i kjelleren hvor onkel Jostein står og holder en blomst som brenner med en hvit flamme.
Jeg roper noe ingen hører, og da det ikke hjelper, løper jeg ned trappen.
Men da han står, svaier han og faller på nytt.
Han sier det da han setter seg.
Kan du ikke vente på oss andre? sier tante da hun merker at onkel allerede har begynt å spise av grøten.
Alle ser på ham, for da han strekker seg for å ta skjeen, velter han saftglasset mitt.
Da hun merker at jeg ser det, blunker hun til meg.
Da hunden kommer, fester han lenken før han går over gangbroen.
Plutselig synes han at han hører musikk, men da han stopper for å lytte, er det stille igjen.
Da han setter seg og lener seg bakover, kjenner han solvarmen mot lårene og underarmene.
Nå drar jeg, sier han da han er ferdig.
Da han endelig er framme ved de sementerte trappene, blir han roligere.
Da han kommer opp på den andre siden, får han lyst på sjokolade straks han ser bensinstasjonen, de blå og oransje skiltene til STATOIL.
Da han er framme ved båtene, stanser han og snur seg.
Da han åpner øynene, aner han en skikkelse i mørket hitenfor roklubben.
Han ser det da han kikker opp, den vesle flammen i mørket, røykvirvlene, ser at den fremmede stirrer vaksomt i alle retninger mens han pumper i munnen hans så han kan kveles.
Da hun kikker opp, møter hun øynene hans i speilet.
Da hun på nytt tar tak i seteryggen hans for å holde seg fast, berører hun skuldrene hans.
Da bobilen har passert, tuter den, men sjåføren svarer ikke med hornet.
Da han ikke straks forsøker å komme opp på veien, tenker hun:
Da hun kikker på sjåføren, ser hun at han har fjernet seg et stykke fra bilen.
Stilleben, gjentar hun da hun får rettet seg opp.
Da de endelig er framme, synes hun det ligner noe hun husker fra en film i fjernsynet.

Da hun har spist av kjeksen hun hadde med og drukket te hun har funnet i kjøkkenskapet, åpner hun den ene kofferten og velger en tynnere jakke. Hun synes det er vakkert, men da hun løfter det fra bakken, ligger det meitemark under og hun kaster det fra seg.

Da hun sanser seg, er det allerede blitt kveld.

Telefonen ringer da hun åpner døren.

Da hun har låst, ringer den ikke mer.

Da hun våkner, er hun sulten, og på tilbakeveien finner hun blåbær.

Da hun er oppe, ser hun dem nede i bukten.

Da de blir var henne, blir de stående og vente til hun er så nær at de kan hilse.

Da hun retter seg opp, merker hun hvordan de betrakter henne, vennlig, men nysgjerrig.

Da det banker på ytterdøren, reagerer hun ikke.

Først da hun langsomt trekker opp det lasete skjørtet, rykker han til.

Da han river av henne solbrillene og kaster dem fra seg så de går i stykker mot ovnen, løfter hun hodet for å se på ham, og de skaller mot hverandre.

Da telefonen ringer og hun ikke skynder seg inn, sier han:

Da hun våkner, regner det på vindusruten, hun hører vinden.

Da hun tar blindrammen fra gulvet og stiller den mot veggen, virker det bare latterlig å rydde.

De smiler usikkert da hun kommer, Jacques har satt seg.

Da han strekker armen over bordet og griper hånden hennes, lar hun ham holde den.

De sitter slik da Jacques kommer, tause i lampeskinnet.

Det drypper og damper av regnjakken til Jacques da han henger den på den eneste ledige stolen.

Hun vil ikke fortelle noe da de spør om blindrammen.

Da hun forstår hva han mener, rister hun på hodet.

Men da hun trekkes opp fra stolen, følger hun med.

Da hun åpner øynene, ser hun det glatte brystet til Jacques, de mørke vortene.

Hun ligger på filleryen, og da hun ser opp i taket, er skyggene store og uhyrlige.

Men da hun står der, oppdager hun at den hvite bobilen er vekk, og hun glemmer hva hun hadde fore.

Først da hun mister balansen, kommer hun seg inn.

Da regnet endelig holder opp, kommer frosten.

Da hun kryper oppover den steile odden for å se om de ligger på svaberget på den andre siden, letter det plutselig en svær fugl foran henne.

Da han smekker bildøren igjen, merker han hvor stille det er, at det ikke ryker fra pipa.

– For en barselkvinne er det ikke bra å skli og falle, særlig ikke nå ved juletider da onde makter er på ferde.

Hendene er svette, så boksen, som er av metall, glir litt da trykket mot sidene øker, og enda en stråle skyter ut.

Hører at det knitrer da han klør seg i skjeggstubbene og grynter muntert.

Knærne skjelver da hånden dytter den lille skuffen ut av esken og tar opp en fyrstikk.

Tårene kommer først da senga gir etter for vekta.

Da tårene endelig tørker, og øynene langsomt åpner seg, festes blikket på en spyflue som summer i vinduet.

Det skjer noe da blikket faller til ro på dem, og plutselig står det klart at nå er det skjedd.

Jeg mener, kan dere stole på hverandre nå da han har tenkt sånn om deg, og du vet det?»

Da dunken er tom, blir den kastet inn på kjøkkenet, der den forsvinner i de flammene som snart vil fortære huset.

Det kan gå flere måneder uten at hun tenker på brannene, men det er fortsatt netter da hun våkner skrikende av mareritt.

Jeg lærte noter da jeg tok noen spilletimer, men det er mye lettere bare å høre.

Klokken var kvart over ti da han var framme.

– Enormt! utbryter Jonas da han endelig får summet seg.

Jonas skal akkurat til å gå inn, da han kjenner det:

Hun konstaterer det forundret da lærerinnen tar lommeørkleet fra Asta og griper utålmodig om Kirstens hode med den ene hånden (så kjølig og bevisst midt i tilintetgjørelsen), mens hun med den andre tørker den strømmen av snørr og tårer som renner nedover ansiktet hennes i søt forvirring.

Og hun smiler til ham da han tar henne i armen, og hun følger med ham.

Likevel er det fremdeles stunder da smerten presser gråten opp i hans strupe.

Og det øyeblikket da et lite barn begriper det det ikke må begripe - det er vidunderlig.»

«Det er Kikkans,» sier Berit da han kommer irritert opp i resepsjonen.

De ser såvidt opp da jeg kommer.

Men da jeg reiser meg opp og kikker ut av vinduet, er det det som slår meg.

Da de går gjennom døren, slår lukten av fuktig yttertøy mot dem.

Da hun åpner øynene igjen, er det hun ser, hører og lukter litt, men avgjørende annerledes enn slik hun et øyeblikk husket det.

Da de har stått sånn en liten stund, snur Stella seg fort og ser på ham, men ansiktet hans er uklart, som om dette ikke hender nå, men har hendt før.

Da Tora har gått og Stella ligger i sengen, kommer faren stille inn på rommet hennes og setter seg på sengekanten.

Hun er på vei ut av blokkområdet da hun legger merke til Camilla som liksom tilfeldig krysser gaten 20 meter foran henne.

Hun skal til å reise seg da Camilla dumper ned ved siden av henne.

Stella ser fortsatt rolig på Rosa, og hun kjenner en dyp tilfredsstillelse da Rosas blikk til slutt viker unna.

Da ytterdøren smeller igjen bak henne, kjennes det som om hun har sviktet Gina.

Da hun svinger ned til Rottetiret, får hun gåsehud på armer og ben.

Da de kommer inn under de høye trærne, går Stella bak Manne.

Da hun kommer inn på gangveiene foran blokkene, slår den tunge syrindriften over henne.

Da hun kommer nærmere begynner Anders å hyle, og hun ser at han holder på den ene armen sin som om han har vondt.

Men hun klarer det ikke, og da hun går barbent hjemover på den gressdekte stien er det mørkt, og hun har is mellom fingrene.

Etterpå, da Camilla har gått, står Stella opp og går inn i stuen.

Etterpå, da hun står i den kalde dusjen, går det plutselig opp for henne at hun liker å være Stella.

Manne smiler da hun har svart ja.

De andre som sitter i en klynge og prater, ser opp da Stella og Manne kommer mot dem. Hun kan kjenne at han ser på henne, men akkurat da han bøyer seg frem for å kysse vortene hennes, trekker hun genseren fort ned igjen.

Etterpå, da festen er over og Stella ligger hjemme i sengen og det er sen natt, kan hun heller ikke sove.

Han nikker til dem da de går forbi.

Da Manne har gått, snur hun seg mot solen og støtter ryggen mot gravsteinen.

Inne i stuen vrir stillheten seg mot henne og blir bare forsterket da hun åpner verandadøren og blir møtt av lydene fra gressplenen flere etasjer nede. Camilla ser opp da hun kommer.

Det knaker fornøyd i den røde telefonkiosk-kroppen da hun går inn.

Det er dager da jeg tror at om jeg bare fikk se ansiktet ditt, ville det kunne bære meg gjennom noen måneder til.

Dette er en slik stund, tenkte hun, da noen tilbyr seg å trakte en kopp te eller hente en drink, og så senker en rar stemning seg, en slags spenning på grunn av endringen i den daglige rutinen, og alt er helt spesielt.

En stund da man mottar omsorg, blir lagt merke til og skjemt bort.

Hvis du - slik som du tenker og føler nå - plutselig ble fanget inni en kropp som ikke kunne røre seg eller se eller noe av det der, da ville du naturligvis synes at det var helt uutholdelig.

Han farer sammen litt da stemmen til Inger plutselig bryter stillheten.

Hun hører Espen skrur radioen på i stua, søker etter musikk, men da han ikke finner noe han liker, slår han den av igjen.

Han ønsker fortsatt å leve, kanskje mer enn noensinne nå da han står ved et veiskille.

Inger er opptatt med å støvsuge salongmøblene da han kommer hjem etter legebesøket. Da lindringen inntreffer, trekker han pusten lettet.

Bildøren var knapt åpnet, da de begge kappedes om å omfavne moren.

Rita reiser seg da hun får se meg, kommer mot meg med sitt strålende smil og loser meg bort til det ledige bordet.

Jeg vet bare at menneskeheten langsomt nærmer seg den dagen da vi er nødt til å foreta det store valget.

Og nå da du er utskrevet har jeg ikke myndighet til å holde dem ute lenger.

Så jeg fikk ikke mye anledning til å eksperimentere i den alderen da de fleste jenter får sitt første kyss - eller mer.

Som bekjent kan en anarkist defineres som en mann der ønsker alle lover avskaffet - da de er en utålelig tvangstrøye - og erstattet med sine egne regler og vedtekter.

Og da hun er meget religiøs og gjerne vil ha en udødelig sjel, så forlanger hun å begjæres evig og alltid.

I dette øyeblikk, da jeg må ha sett ut i ansiktet omtrent som Berthold Schwartz da han ved et ulykkestilfelle oppfant kruttet, kom Astri til syne oppe på stien.

Jeg visste nok - eller syntes - at det var galt å drukne seg - jeg husket på meg selv da jeg var liten pike og hvordan jeg gledet meg til å bli stor - og nå da jeg er stor, syns jeg bare at jeg hadde det så godt da jeg var liten pike - og så husket jeg på mor, som gråt da jeg var liten, og sa:

– Da de kommer.

Det er viktig at amputasjon foretas i løpet av de første tjuefire timene, da det vil redusere faren for infeksjon og redde flere liv.

«Det var tider da jeg ville hatt mer å tilby Dem enn dette, men ingen ting er som det en gang var.

«Vi skulle til å spise da all ropingen og skrikingen begynte, og vi deler gjerne med deg. Da kanskje du kan si meg noen.»

Da Aleksandra ser opp igjen, ser hun rett på Amund.

Da Aleksandra kommer til ham senere på kvelden for å unnskyldte seg, vet han ikke hva han skal svare.

Først da de har tatt fatt på studiet av sansene, øyner han likevel lysere tider.

Og da han en tid etterpå skal opp til eksamen i den auditive sans, føler han at han har særlige forutsetninger.

Da Aleksandra endelig ser opp, ser hun Amunds ansikt i en underlig, fordreid form.

Han skvetter høyt da døren blir revet opp.

Det skjer da Agnes er tre år, og hun er nokså forandret da Aleksandra kommer hjem.

Da han omsider kommer opp av sengen igjen, leser han mer enn noensinne.

Allerede etter få dager merker Aleksandra at dette ikke er holdbart, og hun vrir hendene så knokene knaker, da hun en dag fylles av forbannelse mens hun farer opp alleen og inn.

Men i dag da Aleksandra plutselig finner på å sitte slik på huk og klemme hendene om armene til Agnes, kan vel Rafael skjønne at Agnes må se på moren.

Og da hun skal dø, som gammel dame, angrer hun ikke.

Da han går tilbake, opp Louises gate, er det som om han gjenfinner roen.

Det er ikke mangel på mat han skulle trenge nå, da han får så klar beskjed om at konsentrasjonen svikter.

Og da han skal ta på sko, klarer han ikke å bøye seg.

Det er lenge siden synet av håndtakskjegget og de blasse øynene ble hvisket ut for henne, men da hun ser ham i døren angrer hun.

Da hun kryper til køys om kvelden, er hun mer oppstemt enn på lenge.

Da den obligatoriske vinflasken er delt og tømt, ber hun ham åpne en ny.

Leppene hans rører seg som til svar, da hun fortsetter:

Agnes kvepper til, da alle plutselig snur seg mot henne.

Hun vet dagen må komme, da hun skal ha med Gjermund.

Så ensformig, tenker Agnes da de har sittet slik en stund.

Da hun snur seg ser hun ham skritte stivt med de tynne bena mellom trærne.

Og hun vet ikke om det er nå hun kommer til seg selv, nå da leppene hennes finner hans, da hun kysser, eller om det er først da hun hører skriket.

Da han omsider snakker gjør han det lenge, selv om han egentlig bare sier to ting:

Han stopper brått å snakke da han ser Agnes gråte lydløst.

Da Agnes våkner neste morgen, tar det lang tid før hun forstår hvor hun er.

Hun blir stående der taus en stund, men da Agnes ikke gjør mine til å invitere henne inn, kremter hun, og begynner å vippe på tærne.

Da han tar imot henne, vet hun at det er siste gang.

Da han lager spagheti med fløtesaus, vet hun at det er for siste gang.

Og da hun lukker døren inne fra soverommet hans, må hun snart åpne den igjen for å kikke ut.

Grålysningen gjør rommet kaldt da hun ser opp igjen.

Lukten møter henne da hun løfter skjørtet.

Og da hun går, vet begge at neste gang hun kommer, er det ingen vei forbi.

Da Agnes ser Aleksandra igjen, kan hun nesten ikke tro det hun ser.

Uten å fortrekke en mine eller si så mye som et ord, lukker Aleksandra døren igjen med et knepp, da hun ser datteren på utsiden.

Da hun hever hodet igjen, ser hun mest ut som om hun har kommet på noe, hun ser beslutsom og pint ut.

Latterlig spørsmål, da det ikke var lås på døren, men det tydet iallfall på en viss grad av respekt, antok Tassy.

– Kanskje dette er øyeblikket da du skal fortelle Mikey sannheten om hans far.

Han har lært litt engelsk da han har vært springutt for direktør Thomas.

– Hun var kanskje enkel da hun kom, men hun er blitt mer ladylike enn du er gentleman, enda du er født inn i rollen.

Han vet at han lever i et begrenset tidsrom, og at en dag vil komme da han må vandre ut gjennom glemselens dør, og derfor vil han etterlate seg en skrift på veggen;

– Men det er stunder da jeg begynner å kjenne at den nye og mer harmoniske Cassandra Mercer jeg leter etter blomstrer opp inni meg og får lov til å slippe ut innimellom.

– Det kommer dager da vi skal snakke mye, sier hun med overbevisning, Natalia.

– Det er øyeblikket da forvandlingen skjer.

Da Pygmalions statue begynner å gå.

Da både liv og død er en elskets kyss.

Hvorfor tror du da vi er født, hvis vi bare skal leve så og så lenge og deretter er det ikke mer?

Han er midtveis i trappa da Ingrid kommer ut fra kjøkkenet.

Da hun litt senere kommer inn med kaffen, sier han:

Da hun litt senere kommer inn med kaffen, sitter Unni på plassen hennes.

Hun reiser seg brått, og da faren åpner døra, er hun samlet og sanset.

Men da kvelden kommer og huset er stille og hun kan være alene med seg sjøl, maner hun fram dagdrømmen.

Da det nærmer seg tida da hun skal slutte for dagen, selger hun to brød og fire napoleonskaker og er lykkelig.

Hun kan ikke noe for det, men det synger i henne, og da hun sykler hjemover, nynner hun framfor seg, inntil hun plutselig tenker:

Hun merker straks at han vil ligge med henne, og da han legger hånden på brystet hennes, sier hun:

Men hvis vi altså gjør som du sier... jeg ser foran meg morgendagen, da vi skal gi rapport...

Det fins øyeblikk i vårt liv, da vi ikke har tid til å «analysere».

Men så en dag, da det som vanlig ikke hender noe, og jeg legger meg og våkner med et sjokk.

Nå da vi er gift, synes jeg at vi kan klare alt.»

«Det kommer selvsagt en tid da en ung kvinne begynner å tenke på hva hun skal gjøre med livet sitt.

Ellers venter hun bare på det øyeblikket da denne sommerleiren er over.

Akkurat da Lydia skal av gårde på fotballtreningen sier hun:

Akkurat da hun skal til å stryke mor over håret, fanger mor Lydias hånd i sin.

Han vet at Lydia elsker disse treningene da de får være på stadionet.

Han er på vei mot parkeringsplassen da han får øye på Lydia.

Da de har drukket opp, skal Karin bare bytte klær, så skal de gå ut.

Men da han legger den kalde flasken mot kinnene hennes, hopper hun til.

Da hun vekker meg er det mørkt i rommet.

Da jeg har vond rygg ber jeg Dem stikke avisen inn i brevsprekken så jeg slipper å bøye meg for å ta den opp.

«Ja, da Action, den gjelder» sa hun og var takknemlig for de pengene hun hadde fått tak i.

Hun bare reiser seg opp da toget skrangler inn på Lichtenberg.

Hun står klar da dørene går opp.

Men da jeg legger meg tilbake mot mitt eget leie, finnes det ikke noe annet svar.

Da Ulva er femten år - like etter at hennes mor er død - blir hun solgt på trelldmarkedet.

Det støkker i henne da hun ser filosofiboka i vinduskarmen, halvt skjult bak gardina.

Han banner høyt da en hank faller av en kopp.

Dette er ren automatikk, tenker hun da hun går innom butikken og kjøper blant annet brød, epler, toalettpapir og en avis;

Da han har røyket ferdig, drikker han koppen tom og sier han får nesten gå hjem. Jeg skal slå den av, sier han, og da han reiser seg og går over gulvet og hun ser den nakne rompa og helsetrøya over, skjønner hun at hun løy;

Er du sur? spør hun da han ikke svarer.

Det er tider da en kan føle seg utrolig dum.

Det var tider da jobben hennes slett ikke var å forakte.

– Kanskje han ikke har møtt den rette, eller kanskje han ikke fikk den han ville ha da han var ung, og aldri har kommet over det.

Jeg ser frem til den dagen da du og Sophie kommer hjem fra de ærefulle, store slagene ute i vranglærens Europa.

Det er fint om du tar kontakt med meg så snart som mulig, da behandlingstiden på slike søknader er meget lang.

Jørn er i ferd med å sette seg, da det er som han ser henne for første gang, og sier: Da han et øyeblikk senere kommer opp igjen, har han videokameraet med seg.

Hun ser ikke opp da han trår inn i rommet.

Jørn reiser seg fra senga for å gå på badet og pusse tennene, da Ragnhild strekker armen mot klokkeradioen på nattbordet og slår den på.

Njaal har vel fått sagt sitt om menneskets skrøpelighet, da Jørn trekker sin verbale sabel. Da han setter glasset fra seg, blir han oppmerksom på at stillheten igjen hersker i de feststemte stuene, og alles blick er fremdeles rettet mot ham.

Det er da det går opp for ham at de ikke akter å nøye seg med hans frafaller.

Det blir fullstendig taust da Jørn har uttalt ordet trygdemisbruker.

Det er så visst nok grums som flyter opp til overflaten i tider som disse, da alle skal være sin egen lykkes smed.

Jørn er nokså stiv i ryggen og må støtte seg til salongbordet da han går ned på kne for å plukke opp fjernkontrollen.

Da Jørn snur seg bort fra vinduet, er det som han ser sin egen stue for første gang: Da nyheten om det tragiske dødsfallet blir offentlig kjent, kjenner pressen sin besøkestid.

Han er i ferd med å drikke ut teen, da han hører Ragnhild si:

Og Jørn skal til å reise seg da han merker Ragnhilds hånd på sin, og han hører henne spørre:

Og Jørn tar et glass ut av maskinen, og han har åpnet skapdøra og skal til å sette glasset på plass, da han i stedet setter det tilbake i oppvaskmaskinen.

Da den passerer nedenfor huset, ser han at sjåføren sitter aleine i den sterkt opplyste bussen.

Men da han hører Ragnhild i entreen, bruser en bølge av forventning gjennom ham ved tanken på at hun muligens har lyst på ham.

Da han ikke gjør mine til å reise seg, føyer hun til:

Og da Jørn foreslår at han kan være hjemme noen timer for å se hvordan det går med henne, sier hun at det går bra og at han selvfølgelig må gå på jobb.

Da han kommer hjem halv tre, etter å ha gått tidligere, kan Ragnhild fortelle at hun er blitt sykemeldt ut uka.

Jørn arbeider hele dagen, med unntak av i lunsjen, da han går i banken og tar ut noen tusen fra plasseringskontoen.

Flyplassen i Skien er ikke av de største, og da Jørn som siste passasjer kommer ut fra terminalbygget, står det ingen drosjer utenfor.

Da Jørn kommer ut med bagen i den ene hånda og bilnøkkelen i den andre, er drosjen kommet.

Da Gunn ser det tunge gullkjedet glitre mot den blå fløyelen, stirrer hun forskrekket, nei forbannet på Jørn idet hun nærmest roper:

Det er samme kveld, ungene har lagt seg og selv sitter de ved kjøkkenbordet med en kopp te og noen riskjeks med ost og tørkede aprikoser, da Ragnhild bringer spørsmålet på bane.

Og da hun i neste sekund strekker seg fram for å komme løs fra mannen bak, griper han henne hardere om midjen og holder henne fast.

Da hun kommer hjem pusser hun tennene, deretter går hun i dusjen.

Da han kommer opp til henne i stuen og ser hennes tilstand, dikter hun opp en historie om overfall og ran.

Men da han glir, klarer han faktisk å holde seg på beina.

Jørn fester blikket på den andre da han sier:

Og da han snur seg, ser han Nikolai Krohn smile, et mann-til-mann-smil, anerkjennende. Jørn står i fare for å miste beherskelsen, og det er bare ved å legge de strengeste bånd på seg selv han klarer å uttrykke seg relativt rolig da han spør:

Jørn kaster et blikk i det store speilet bak barkeeperen, men ser straks vekk, da han oppdager hvor blek han er.

Da tiden er inne, sier Jørn, henslengt:

Det er så deilig å slappe av, ikke kave seg opp unødige, vi er da aldri for sene til noe som helst, kommer bestandig når vi skal, forutsigelige inntil det kjedsommelige.

Da jeg omsider går hjemover, er smertene i ferd med å slippe taket, og det begynner å klarne i hodet.

Da jeg er halvveis i trappen, hører jeg noen bak meg.

Det er da jeg ser hendene hennes, først er det den røde fargen, at de er så sterkt røde, så ser jeg hvor sprukne og flassende de er.

Illusjonen blir brutt da vi stanser for brått.

Han har morgenkåpe på da han kommer tilbake.

Da jeg kommer fram, blir jeg stående.

Det er øyeblikk da man føler triumf, men annerledes på et vis, andre triumfer enn da man var yngre.

Hun vil bort fra dette, hun lener seg fram for å sette på radioen da venninnen plutselig griper henne i armen, som om hun vil hindre henne.

Det er da det går opp for gjestene at det ikke vil hende dem noe i kveld heller.

Jeg tar lille Gabriel i armene og da jeg snur meg mot Gro, ser jeg at ansiktet hennes er hvitt og vått av svette.

Jeg er på vei hjem da jeg hører skriket.

Han stormer mot utgangen, men da Knut kommer styrtende inn, viker han unna uten protester.

Han puster og puster og da ingenting hjelper, stikker han den svære neven ned i halsen på henne til hun begynner å brenne seg, og oppkastet flommer ut over teppet og blander seg med restene fra graverens bursdagskake.

Akkurat da den skuffede summingen er i ferd med å gå over til hånlig buing, viser dama en plansje med de utvendige, kvinnelige kjønnsorganene, og det blir stille igjen.

Christian leser Tempo, siste avsnitt av Allan Falk og TV-mysteriet, da Lasse kommer.

Inne på stasjonen piper det i bremsen da et tog setter seg i bevegelse.

Da det ringer ut etter naturfagtimen, peker frøken Røhren på Morten og Christian.

Morten klarer først å rive seg løs, men kneler da Per-Einar bruker alle sine kilo til å holde han nede.

De snur seg da de hører noen skråle «småunger til tannlegen, småunger til tannlegen».

Christian roper høyt da far reiser seg så brått at stolen velter bak han.

Da Trond endelig svarer, er stemmen hans så sårbar og frykten så naken at Christian må snu seg vekk.

Christian holder nettopp på å drite ut Manchester United da tre skygger glir ut fra hjørnet ved Haugbua og griper tak i dem.

Ansiktet til Lasse driver inn og ut av fokus, og han hopper høyt da Roger snakker igjen.

Christian sitter på rommet sitt med siste nummer av Supermann da far kommer inn.

Lasse er i fyr og flamme da Christian kommer inn på rommet hans.

Hun spør om noen melder seg frivillig, men da ingen melder seg, velger hun Christian.

Christian skvetter nesten da mora til Trond kommer inn uten å banke på.

Han har kommet til 48 da han ser på klokka og registrerer at minuttet har gått.

Christian skal til å le, men klarer å stoppe i siste øyeblikk da han med forferdelse forstår at Kenneth ikke tuller.

Christian føler det som om han forråder Steinbeck da han svarer «om en gjeng fylliker som bare drikker og slåss og stjeler».

Christian føler seg inderlig skamfull da han svarer.

Christian skvetter nesten da Lasse endelig bryter stillheten.

Da det ringer inn, spenner Per-Einar bein for Trond, som faller tungt på knærne og skrubber seg opp.

Lasse og Christian er midt i en diskusjon om hvem som er best av den gamle og nye Tarzan, da Christian plutselig får øye på Kenneth.

Og ganske riktig, da Kenneth bøyer seg ned for å plukke opp rotta, følger den lydig med, uten å stritte imot.

Da Christian omsider slutter, har han på langt nær fått fortalt alt, men han orker ikke mer.

Det blir stille i flere minutter, og Christian hopper høyt i stolen da hun plutselig begynner å snakke igjen.

Trond står i døra og stirrer utover klassen, og det svake øyeblikket kommer da han ser at pultene til Christian og Lasse står tomme.

Det er denne nyvunne bevisstheten han klamrer seg til da beina truer med å kollapse under han, da sårbarheten hans truer med å sprengte seg gjennom panseret.

To gamle damer må hoppe ut av fotgjengerfeltet da den svarte bilen sklir inn i Jernbanegata, men rektor Holmås ser ikke ut til å ense dem.

Han smiler mens han går ut i sporet, og han smiler fremdeles da den gigantiske stålkolossen kommer tordnende ut av svingen.

Han skal akkurat til å rope at Trond skal vente, da en ny skygge kommer opp ved siden av han.

Christian ser på mora hans bare et lite sekund, men da han ser tilbake, er Trond forsvunnet.

Han er i ferd med å gi opp da et skinnende lys, tilsynelatende ingen steder fra, fyller verden som på den klareste solskinnsdag.

Han holdt bildet i hendene da hun kom tilbake med et brett med to kaffekopper, en liten fløtemugge og to blå pakker sukker.

Det går varmt gjennom hele kroppen hans da han oppdager at det oppstår en lidelseslikhet mellom dem.

Hun kikker inn i kahytten og er sikkert glad da hun ser at det ikke er noen oppreid seng der inne.

Han er oppriktig lei seg da telefonrøret blir lagt på uten et hjertelig farvel.

De sitter slik en stund i taushet og bare føler på hverandres nærhet da Gunnhild vender hodet opp mot ham.

– La gå, men da jeg vil ha en liste over alle dem som var med utenfor her i går kveld.

Klokken halv ni om morgenen slås det således ett glass, klokken ni to glass, og så videre til klokken tolv da det slås åtte glass.

Når det går for en mann og kukken hans utvider seg og spermaen skyter frem... det er da du finner ut hva det vil si å være kvinne.

– Enig, men den dagen vil komme da du kan fortelle dem det.

Da de var fremme, takket Sara den andre kvinnen og ba henne kjøre hjem.

Da jeg til slutt løfter røret, har hun lagt på.

Mammas stemme oppleves urettferdig blid da hun tar imot gjestene.

Mamma er fortsatt like blid i stemmen da hun kommer inn.

Da jeg åpner øynene igjen, svir det.

Utenfor skitner jeg til buksene mine da jeg forsøker å rette opp styret.

Først da Alex går bort og gjør tegn til å ville plukke ned plansjen, tør jeg reise meg.

Da jeg spør om når hun skjønnte det, svarer hun i går.

Jeg står ved komfyren og lager porridge da Stina plutselig gir meg skryt for holdningen min.

Men det løser seg litt opp mellom oss da vi går inn i en av kjellerbutikkene og jeg oppdager hjelmen.

Da han er ferdig, gir han den et klask som får det til å gnistre over netthinnen her inne.

Og da Stina kommer ut av butikken, får jeg henne til å gi, hun også.

Jos går i baren og da de begge er kommet tilbake, spør han meg om jeg kan holde for ørene.

Stikker fingeren nedi og inn i munnen igjen da vi kommer frem til boden med elektriske artikler.

Da kvinnen bak disken spør hvor mye jeg er villig til å gi for kameraet, melder Jos straks sin interesse, så jeg overlater prutingen til ham.

Jeg merker jeg blir rød i ansiktet da hun sier det.

Da hun til slutt, etter et kvarter eller en halvtimes tid, har gjettet seg frem til skjerf, sko, jakke og lue, må jeg gjerne på do.

Jeg har akkurat gjort meg ferdig med å rydde opp etter henne og funnet roen, da hun ringer.

Jeg står og feier loftsgulvet da personsøkeren piper.

Jeg holder bæreposen med maling og kassetter i den ene hånden, og en snufsende og forkjølet Stina i den andre, og vi er på vei opp bakken til huset, da jeg oppdager henne i rekkehuset ved svingen.

Stina som snubler da hun forsøker å ta på seg de trange buksene sine.

Kan du si du er glad i meg? spør jeg etter en stund da hun endelig ringer meg opp.

Husker du ballongen? spør jeg da hun plukker opp røret igjen.

Vi har stått opp og vært våkne en stund og jeg er på vei tilbake fra toalettet, da jeg oppdager at Stina bretter ut plansjen.

Jeg har sittet en stund og lyttet til opptakene fra i går, da Stina prikker meg i armen og holder opp blyanten.

Og da hun prikker meg i skulderen igjen er hornene og halen borte.

Og da jeg rister på hodet, blir hun tverr og sier at noen må begynne, og at det like godt kan være meg som noen annen.

Og da han er ferdig, henger lyden igjen i et minutt.

Jeg sitter med delene foran meg og pirker inne i motoren da både Stina og Jenny oppdager det og blir hysteriske.

Jeg følger Stina hjemover da hunden kommer styrtende mot oss.

Og da jeg spør hva han har bedrevet tiden med den siste måneden, svarer Nikko at han har jobbet.

Da jeg svarer at det har jeg ikke, og hun igjen svarer med å spørre hvorfor, har jeg ikke noe godt svar.

Da «Love song» er ferdig, spør han om det er Stina som synger.

Jeg har akkurat kommet inn på rommet, og Stina, uten et ord, har så vidt klart å løfte blikket fra dagboken sin da Hasse banker på.

Og da jeg kommer tilbake, er Hasse her inne fortsatt.

Da jeg kommer tilbake står hun der helt stille.

Og da jeg spør hva «det» er som hun ikke klarer, svarer hun «det her» og slår ut med hånden.

Og da hun kommer tilbake, er alt bra igjen.

Dagen etter følger jeg Stina ned på skolen, går litt rundt i byen for meg selv, og da jeg kommer hjem, sitter Stina på sengen.

Da sangen til Stina er ferdig, og kassetten er midtveis inn i den neste, skjønner jeg at denne gorillaen neppe kan være noe særlig til trommeslager.

Da hun tar telefonen, venter jeg i noen sekunder, så legger jeg på og går på badet.

Da jeg kommer tilbake fra badet med papirdottene langt opp i bihulene, sitter hun der på huk og tørker blodet av gulvteppet.

Stina er både irritert og glad i en merkelig blanding da hun oppdager meg.

Og da hun rekker meg lappen, og jeg endelig har ombestemt meg og er i ferd med å la de to hilse på hverandre, kommer Gry meg i forkjøpet og hilser selv.

Da de er trygt forbi blir jeg stående og illudere slag med pannen mot søppelspannet mens Stina hvisker at hun holder på å dø på seg.

Rødmende kinn da hun beveger seg opp altergangen.

Da jeg kommer tilbake til rommet, finner jeg Stina utslått på gulvet og med hånden fortsatt stappet godt ned i kortbuksen.

Da Stina endelig blir ferdig med å snakke med moren sin, jada, selvfølgelig husket jeg det, jeg er vel ikke helt dum heller, legger vi oss på terrassen.

Men da jeg endelig står opp dagen etter, er hun dradd.

Jeg har tatt den siste brusen og er på vei opp trappen da jeg møter det mørke blikket.

Jeg går på toalettet, men da jeg kommer tilbake, fortsetter han bare fra der han slapp.

Vi sitter på terrassen og drikker kaffe og te da Damien kommer kjørende forbi med Veronica og stebroren hennes i baksetet.

Det ser og høres stort sett likt ut som da jeg var liten og jeg liker det.

Da jeg kommer hjem, har jeg spist middag hos Damien.

Han smiler til Stina da han sier det.

Da Stina kommer tilbake med togbillettene våre, insisterer hun på at jeg skal være med tilbake inn på Vinmonopolet.

Vi har sittet en stund på perrongen da toget kommer inn på stasjonen.

Jeg kommer på at jeg ikke ble ferdig med å skrive i gjesteboka, og forsøker å snike meg inn i huset igjen da Per-Åge brøler:

Da samtalen er ferdig, uten at personen i den andre enden fikk noe adjø denne gangen heller, sier fru Lyche at Per-Åge må huske på at han har barn i bilen.

Vi suser inn i en tunnel og da vi kommer ut på den andre siden virker det som om vi er kommet til iskremland.

Vi må ha kjørt en time da Stina begynner å snakke om stedet.

Da jeg kommer tilbake fra toalettet, ser jeg at Stina og Betty sitter med hver sin softis.

Jeg sitter og blar i et gammelt ukeblad da Betty kommer ut fra badet, løper over terrassen uten å kikke på de andre og klemmer meg.

Da hun kommer tilbake etter å ha lagt henne, spør jeg om hun ba Betty gi meg den klemmen.

Da jeg kikker ut gjennom forhenget, ser jeg at det er Linda.

Jeg sitter på kontoret da Mamma kommer inn og etter hvert lurer på om jeg har vært stygg med kunden hennes.

Da jeg spør om han har noen bøker om grammatikk også, sukker han og ruller opp skjorteermene igjen.

Jeg er kommet meg halvveis over parkeringsplassen, på vei tilbake til parfymieriet, da han begynner å tute.

Jeg er i ferd med å avslå, da jeg plutselig ser mulighetene som kan ligge i dette.

Da jeg endelig våkner, og i drømmen prøver jeg lenge å overbevise meg om at det er en drøm, skriker jeg, og tar meg til magen som om noen har sendt knyttneven sin inn i den.

Jeg forsøker å trekke opp flasken på vinduskarmen, mens sklir på de glatte skoene, da Synnøve oppdager meg.

Da det blir min tur, takker jeg for kortet med den lille gaven.

Jeg tar den av meg og forsøker å rette på håret da hun kommer inn.

Jeg tror hun rødmer da hun snakker til den unge mannen.